

*Saint Jean de
Lalande,
pray for us!*

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUÆCUMQUE VOLVERUNT.

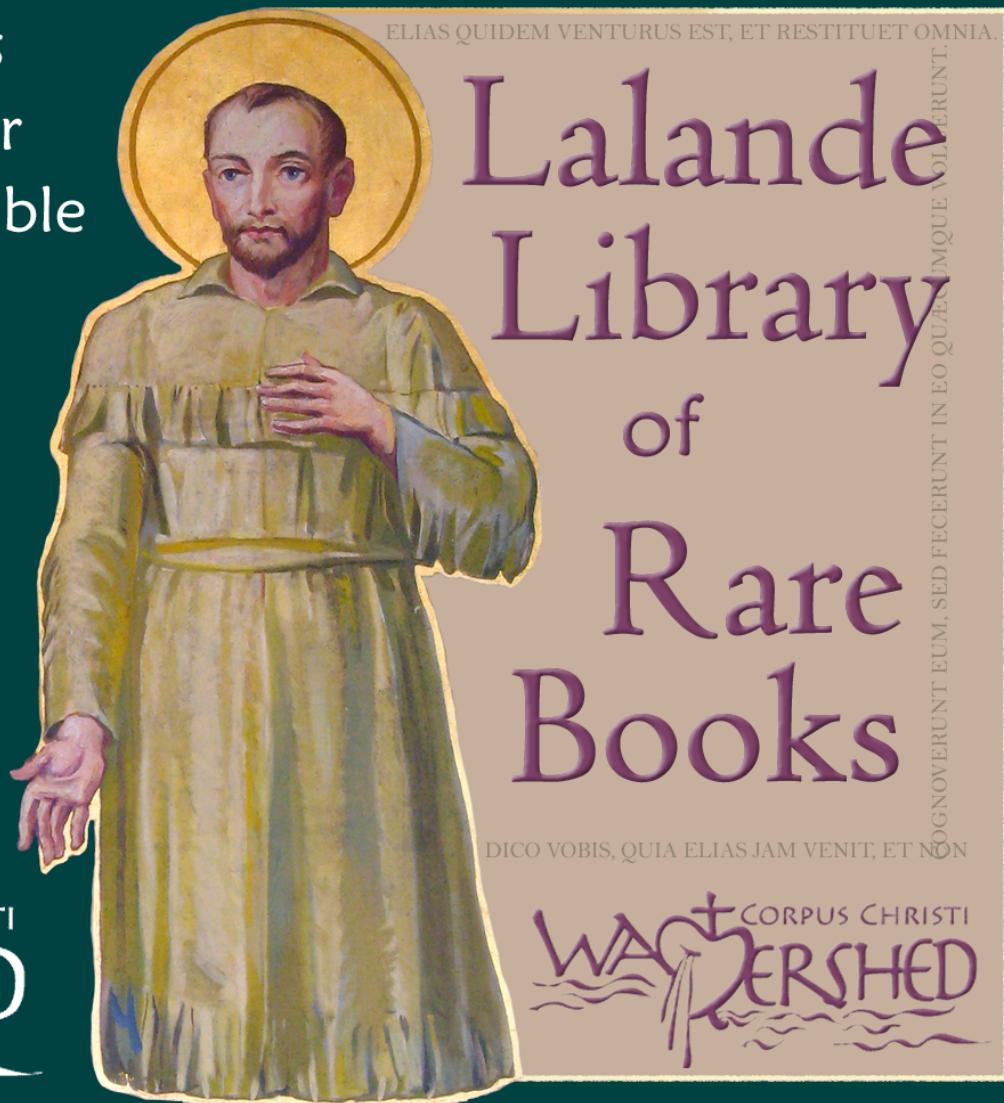

<http://lalandelibrary.org>

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org>

:: 1961 ::

:: Solesmes *GRADUALE* ::

part 1 of 3

GRADUALE

SACROSANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ
DE TEMPORE ET DE SANCTIS
SS. D. N. PII X. PONTIFICIS MAXIMI

IUSSU

RESTITUTUM ET EDITUM
AD EXEMPLAR EDITIONIS TYPICÆ CONCINNATUM
ET RHYTHMICIS SIGNIS A SOLEMENSIBUS MONACHIS

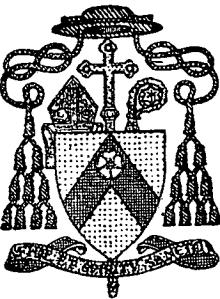
DILIGENTER ORNATUM

DESCLÉE & SORII

S. Sedis Apostolicae et Sacrorum Rituum Congregationis Typographi
PARISIIS - TORNACI - ROMÆ - NEO EBORACI

1961

R00178 92141

CAROLUS MARIA HIMMER
DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA
EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Cum juxta tenorem authenticorum S. R. C. decretorum et ad normam Canonis 1390, nulli typographo fas sit librorum liturgicorum in totum vel ex parte editionem suscipere vel evulgare, nisi prius eam Ordinarius loci declaratione munierit, qua de perfecta ejus concordantia cum archetypis Romanis exemplaribus constet; hinc est quod Nos dilectis Filiis Desclée et Sociis in hac nostra civitate Tornacensi, novam editionem parantibus, censores in cantu gregoriano peritos deputavimus, qui collatione facta diligentissime testarentur illam cum authentico suo Originali rite omnino convenire.

Oblatum vero opus absolutum cui titulus : *Graduale Sacrosanctae Romanae Ecclesiae de Tempore et de Sanctis, ad exemplar Editionis typicae concinnatum, et rhythmicis signis a Solesmensibus Monachis ornatum*, postquam, ex praedictorum censorum testimonio in scriptis obtento, fuiimus legitime informati illud cum *Editione typica Vaticana necnon cum recentioribus S. R. C. decretis* ad amissim concordare, excusum approbavimus evulgandique licentiam deditimus, prout per praesentes approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce litteras subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci, die 30ª mensis aprilis anno MCMLXI.

L. † S.

+ CAROLUS MARIA
Ep. Tornacen.

De mandato Exñi ac Rñi DD. Episcopi :
J. HACHEZ, Can. a Secret.

Omnia jura vindicabimus, tam in universam nostram excogitandi scribendique rhythmationem quam in carmina quæ non inveniuntur in vaticana editione sed ex Solesmensibus libris excerpta sunt.

DESCLÉE & SOCI.

Copyright 1938 by DESCLEE & Co., Tournai (Belg.).

Printed in Belgium

DECRETUM

Hanc Vaticanam Gradualis Sacrosanctae Ecclesiae Romanae Editionem, Sacra Rituum Congregatio, attentis atque confirmatis Decretis suis, datis diebus xi et xiv Augusti anni 1905, uti authenticam ac typicam declarat et decernit; quippe quae pro Missis de Tempore et de Sanctis, necnon et pro Missarum Ordinario, Cantum Gregorianum exhibet, prout is fuit a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa X feliciter restitutus, ipsiusque jussu et auctoritate diligenter ac rite revisus et recognitus. Ea quidem fuit totius operis norma, quam varia plane instituerant et injunxerant documenta Pontificia, et perspicue rursus ac plenius exponit et inculcat Commentarium De ratione Editionis Vaticanæ Cantus Romani, quod Graduali praemittitur.

Haec autem Editio, ut in usum apud omnes ecclesias hic et nunc deveniat ita sanctum est, ut ceterae quaelibet Cantus Romani Editiones, ad tempus tantummodo juxta Decreta predicta toleratae, nullo jam in futurum jure gaudeant, quo typicae substitui possint.

Quo vero forma cantus aptius posset restituiri, restitutae sunt etiam nonnullae hic illic quoad verba lectiones, quamvis ab hodierno textu Missalis alienae. Quarum restitutio, quum ab ipso Summo Pontifice, in audience die xiv Martii anni 1906 Emo Cardinali Pro-Praefecto hujus Sacrae Congregationis indulta, expresse fuerit approbata atque praescripta, in futuris Gradualis Editionibus omnino erit observanda.

Juxta tenorem quoque utriusque Decreti suprascripti, ad eos tantum editores seu typographos, quibus id a Sede Apostolica conceditur, pertinet privilegium evulgandi eundem Cantum, qui, quum sit vetus Ecclesiae Romanae patrimonium, ejusdem prorsus

exstat proprietas. Cautum est insuper, ne quid quovis praetextu editores praesumant addere, demere aut mutare, quod ipsius Cantus integritati atque uniformitati discrimen inferat. Qualis-
cumque igitur Editio Cantus Gregoriani ad usum liturgicum destinata, ut sit legitima, et ab Ordinario queat permitti, debet esse typicae huic omnino conformis, quoad ea praesertim, quibus sive in praefatis Decretis, sive in alio diei xiv Februarii anni 1906 specialiter provisum est.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die vii Augusti 1907.

SERAPHINUS Cardinalis CRETONI

SACRORUM RITUUM CONGREGATIONIS *Praefectus.*

L. ✠ S.

† DIOMEDES PANICI, ARCHIEPISCOPUS LAODICEN.

SACRORUM RITUUM CONGREGATIONIS *Secretarius.*

DE RATIONE

EDITIONIS VATICANAE CANTUS ROMANI

Sancta Mater Ecclesia, cui divinitus commissum est animos fidelium ad sanctitatem omnem instituere, sacrae Liturgiae adjumentis in ejusmodi paeclarissimum finem semper ac feliciter est usa. In quo (ne varietas dissociaret animos, utque e contra unitas vigeret incolumis, quae mystico Christi corpori vigorem simul et decorem confert) traditiones majorum assiduis curis servare studuit; easque, si quando saeculorum lapsu oblitteratae fuissent, perquirere diligenter fortiterque instaurare perpetuo conata est.

Jam inter ea, quae Liturgiam sacram maxime spectant ac veluti pervadunt splendoremque illi addunt atque efficacitatem, cantus sacer in primis adnumerandus est. Communi quippe experimento novimus, illum et divino cultui amplitudinem quamdam tribuere, animosque miris modis ad caelestia pertrahere. Quamobrem Ecclesia ejusdem cantus usum nullo tempore commendare destitut, assiduaque diligentia prosecuta est, ne a primaeva dignitate deficeret.

Quem ut quidem finem assequatur, necesse est cantum in Liturgia adhibendum iis instrui dotibus quibus unice sacer est et animorum utilitati accommodatus. Oportet nimurum religiosa gravitate in primis pollere; tum vero aptum esse christiani animi sensa suaviter ac pro veritate referre; catholicum praeterea esse, ut scilicet quarumcumque gentium, regionum, aetatum necessitati respondeat; demum simplicitatem cum artis perfectione conjungere.

Has porro dotes nullibi reperiri melius probatum est quam in Cantu gregoriano, qui Ecclesiae Romanae proprius cantus est, quem unice a patribus hereditate accepit, cautissime in suis codicibus decursu aetatum custodivit, fidelibus uti suum commendat, cuiusque

usum in quibusdam liturgiae partibus absolute praescribit (Motu proprio *xxii Nov. 1903*, n. 3).

Utique, saeculorum lapsu, puritas gregoriani cantus detrimenti haud parum cepit. Idque exinde praesertim accidit, quod quae ejusdem cantus propriae sunt normae, patrum traditione acceptae, vel negligenter praeteritae vel oblivioni penitus mandatae sunt. Ex eo autem *spiritus*, quem vocamus, *liturgicus* itemque *precandi spiritus* retro ferri nimium visi sunt; simul vero concentuum sacrorum species ac veluti sapor, si non extincta penitus, at certe sunt depravata.

Ast, quod faustum felixque sit, Pius X Pontifex Maximus, Decessorum suorum studia in hac re aemulatus, damna haec gregoriano cantui cavere ulterius decrevit ac porro instituit. Quamobrem, Motu proprio die *xxii novembbris anni MCMIII* dato, *principia* (quod reformationis initium esse debebat) quibus cantus ecclesiasticus innititur, ac regitur, presse nitideque indicavit; praecipuas simul Ecclesiae praescriptiones collegit, contra abusus diversos qui decursu temporum in ipsum cantum irrepserunt. Accessit porro Decretum Congregationis sacrorum Rituum, die *viii Januarii MCMIV* editum, quo cantus gregoriani instauracioni distinctius consulebatur.

Supererat tamen ut Ecclesia Romana, ceteraeque, quae illius ritum sequuntur, Ecclesiae codicibus instruerentur genuinas gregoriani cantus melodias exhibentibus. Cui necessitatì prospexit provide ipse Summus Pontifex Pius X. Motu namque proprio die *xxv aprilis MCMIV* promulgato edixit: Gregorianas cantilenas in suam integratem ac germanitatem restituendas, secundum antiquiorum codicum fidem; ita quidem ut legitimae traditionis decurrentium saeculorum haberetur ratio neque hodiernae liturgiae recepti usus praeterirentur.

Hisce veluti legibus ac normis usi, qui, Pontificis ejusdem nutu, hanc spartam adornandam suscepérunt, recognoscendis codicibus appulerunt manum. Quod igitur initio occurrebat, antiquorum chirographa perquirenda sedulo ac volutanda suscepérunt. Sapienti id plane consilio; hujusmodi enim codices, non solum vetustate ipsi sua se commendant, qua ab cantus gregoriani exordiis exigue dissociantur, sed praecipue quod iis aetatis conscripti sunt, quum cantus ipse maxime floreret. Etenim, etsi cantilenae

alicujus remotior origo ac diurnus usus apud maiores ipsam efficerent dignam, quae in editionem novam curandam recipetur; quod tamen jus confert ut recipiatur, sapor est religiosae artis ac vis liturgicae precationis rite exprimendi.

In chirographis igitur versandis hoc primum pree oculis est habitum: non videlicet ut quidquid foret antiquius, id statim sola antiquitatis ratione admitteretur. Sed quoniam ecclesiastici cantus instauratio, non unice paleographicis rationibus inniti debebat, verum etiam ex historia, ex arte musica et gregoriana, atque adeo experientia sacraeque liturgiae legibus erat juvanda; haec omnia attendenda simul fuerunt; ne opus, antiquitatis scientia forte confectum, congruentia partium destitueretur, ac traditioni catholicae injustum haberetur, pluribus nempe saeculis jure defraudatis nonnihil boni aut etiam melioris in Ecclesiae patrimonium conferendi. Gregorianam namque quam dicimus traditionem intra aliquod annorum spatium coarctare nequaquam licet, sed omnia complectitur saecula, quae, majori minorive studio ac profectu, artem gregoriani cantus omnia excoluerunt. Ecclesia, inquit Summus Pontifex in memorato Motu proprio, *artium progressum indesinenter coluit eumque fovit, ad religionis usum omnia admittens quae bona ei pulchra saeculorum decursu homo invenit, salvis liturgicis legibus.*

His ergo sapientibus normis, a SS. D. N. Pio PP. X traditis, praesens editionis opus perfectum est.

Evidem doctis quibusque viris libertatem relinquit Ecclesia determinandi cuiuslibet gregorianaе melodyae aetatem ac sortem, deque earum artificio dijudicandi. Unum hoc sibi reservat, Episcopis nempe et fidelibus sacri cantus textum exhibere ac praescriberē, qui, ad traditionis documenta diligenter restitutus, conferat ad congruum divini cultus splendorem, nec non ad animorum aedificationem.

Jam satis ostensum est supra, quomodo fuerit firmissime fundatum opus provide arreptum reddendi veteres Ecclesiae concentus legitimae suae integritati. Sed ut consultatur eorum commodis qui libris choralibus usuri sunt juxta praemissa editis, operae pretium est nonnulla hic addere de propriis cantus gregoriani notulis et figuris, simul ac de modo easdem recte interpretandi.

DE NOTULARUM CANTUS FIGURIS ET USU.

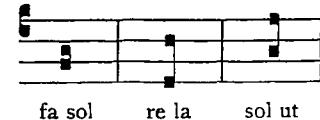
Ad rite cantandi rationem multum praestat ille notulas cantus figurandi ac praecipue conjungendi modus, qui a majoribus institutus et per totum medium aevum constanter et ubique servatus, hodiernis adhuc editoribus veluti norma commendatur.

Sequenti autem schemate oculis subjiciuntur notularum seu, ut aiunt, neumarum praecipuae figurae, simul cum earum nominibus :

Punctum	Virga	Bivirga	Punctum inclinatum
Podatus vel Pes	Clivis vel Flexa	Epiphonus	Cephalicus
Scandicus	Salicus	Climacus	Ancus
Torculus	Porrectus	Torculus resupinus	Porrectus flexus
Pes subpunctis	Scandicus subpunctis	Scandicus flexus	Climacus resupinus
Strophicus	Pes strophicus	Clivis strophica vel cum Orisco	Torculus strophicus vel cum Orisco
Pressus	Alii Pressi vel neumae appositae		Trigon
Quilisma	Neumae longiores seu compositae		

Ne quis forte in interpretandis hisce figuris erret aut haesitet, nonnulla primum sunt advertenda :

1º. Binae notulae ex quibus constat *podatus* sic intelligentur, ut inferior semper proferatur ante illam quae ipsi directo superstat.

fa sol re la sol ut

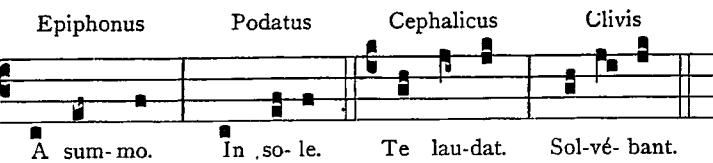
2º. Linea crassa *porrecti* in obliquum ducta pro duabus tantum ponitur notulis, ita quidem graphice copulatis, ut pro una habeatur pars summa hujus lineae, et ima pro altera.

la sol la la fa sol sol mi sol fa sol re mi

3º. Seminota, qua *cephalicus* et *epiphonus* desinunt, haud reperitur nisi in fine unius syllabae, quando simul, altera continuo succedente, occurunt aut gemellae more diptonigi junctim efferendae vocales, v. g. *AUTem, EJus, allelUIA*; aut plures contiguae consonantes, v. g. *oMNI's SANCTus*. Nam, ipsa cogente syllabarum natura, vox de una ad alteram limpide transiens tunc « liquescit »; ita ut in ore compressa « non finiri videatur », et quasi dimidium suae, non morae, sed potestatis amittat. (Cf. Guid., *Microl.*, C. XV).

Quando vero natura syllabarum exigit ut sonus non liquescat, sed « plenus proferatur », *epiphonus* locum cedit podato, et *cephalicus* clivi.

A sum-mo. In so-le. Te lau-dat. Sol-vé-bant.

Aliquando duae notae, quae alteram superiorem seu virgam subsequuntur ad modum climaci, liquescunt vel saltem ultima earum; tunc ambae in minori charactere pinguntur aut in *cephalicum* *virgae* suppositum mutantur. Hujusmodi neuma climaco affinis vocatur *ancus*.

4º. Quando plures simplices notae, ut in strophico, aut in presso et huic consimilibus, sunt apposita, scilicet in eodem gradu ita dispositae, ut modico tantum inter se spatio distent, super his « vario tenore » immorandum est, habita quidem majoris vel minoris earumdem numeri ratione. In eo tamen inter se

discrepant *strophicus* et *pressus*, quod hic fortiori vel etiam, saltem ad libitum, « tremula voce » producendus; ille vero leniori, nisi validiorem ictum acutus requirat syllabae occurrentis accentus.

5º. Alia exsistit nota tremulae vocis, id est *quilisma*; quae etiam supervenit in cantu tamquam « flos melodicus », et dicitur *nota volubilis* et *gradata*. Qui has exprimere voces tremulas ac volubiles non didicit, vel in his exercitatus non solus cantat, simpliciter ictu quasi mordaciori feriat notam quae quilisma praecedit, ut subtilior fiat sonus ipsius quilismatis, potius quam velocior.

6º. Cauda qua pars summa climaci, clivis et porrecti insignitur, est de « proprietate » ipsius eorum figurae quam majores usu tradiderunt. Hujusmodi notula vehementiori saepius gaudet impulsu; non tamen quia caudata, sed quia ulli cum non sit ligata praecedenti, directo vocis ictu percutitur. Lineola quandoque de una notula ad alteram ducta, ad utramque ligandam simpliciter ponitur.

7º. Neque per se ad temporis rationem pertinent puncta inclinata, quae in aliquibus neumis superiorem subsequuntur notam, ♫. Huic illa subdita fore ex suapte forma et ipso ordine obliquo demonstrantur; ac proinde connexis inter se vocibus sunt exprimenda.

Singulae autem neumae, qualicumque modo suae partes coalescant in scribendo, unum etiam in cantando corpus efficiunt; ita prorsus ut notulae quae primam excipiunt ex ipsa nasci videantur, cunctis quidem communi impetu deductis et effusis.

Eadem vero causa, cur notulae cujusque neumae in scripto et in cantu conjunguntur in unum, exigit ut ipsae neumae et visu et auditu distinguantur ab invicem: quod utique fit diverso modo pro diversis adjunctis.

1º. Quando plures neumae pluribus respondent syllabis, his articulate discretis, discernuntur et illae. Tunc neuma quaque a syllaba cui addicitur indolem et potestatem ita mutuatur, ut majore impulsu efferatur neuma, si ipsa syllaba proprio sit fortior accentu: minore vero, si obscuriorem sonum natura syllabae requirat.

2º. Quando ad eamdem syllabam plurimae aptantur neumae, harum series in varias ita dividitur partes, ut aliae inter se vel omnino vel fere cohaerentes contigue decurrant (*Vide infra A*); aliae vero aut latiori spatio (B), aut lineola divisionis (C) separatae, per aliquam moram ultimae vocis in suo cursu tantisper suspensantur, cum facultate, si opus sit, spiritum raptim reficiendi. V. g.

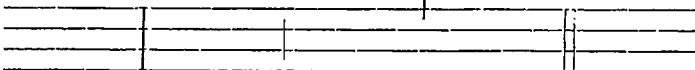

Notandum est locum dari ampliori quidem morae, nulli vero respirationi, ubi occurrit notula caudata (D), quam excipit aliqua neuma sibi subjecta.

Juxta regulam « auream », in fine cujuslibet neumae, quam immediate sequitur nova syllaba jam inchoatae dictionis, quantumvis interveniat spatium, nulla potest fieri pausa; nec prorsus mora ultimae vocis, nec a fortiori silentium, quod incongrue scinderet dictionem.

In omni cantu observandae sunt divisiones varii momenti, quas intellectus tam verborum quam modulorum exigit aut permittit. Ad hoc cantoribus auxilio sunt diversa quasi interpolationis signa, in libris choralibus jam usitata pro diversa divisionum seu pausarum qualitate aut mensura; scilicet :

1º. divisio major. 2º. minor. 3º. minima. 4º. finalis.

1º. Divisio seu pausa major, vel distinctionis, fit in ultimis vocibus cursum moderate tardando, et spiritum plene reficiendo.

2º. Pausa minor, id est subdistinctionis, dat locum paulisper immorandi, ac simul breviter respirandi copiam.

3º. Pausa minima in morula vocis constat, sinitque, si opus sit, aerem haustu brevissimo renovare. Si frequentius cantor desideret pulmonibus indulgere, tunc spiritum quasi subripiendo colligat, ubi rimulæ habentur in oratione vel in cantu, ne scindantur unquam verba aut neumae.

4º. Duplex linea claudit vel cantum ipsum, vel ejus partem principalem.

Aliud quoque munus linea sic geminata communiter in libris choralibus implet; notat enim praeterea locum ubi post incepit cantum chorus ipsum prosequitur, aut ubi vices cantandi mutantur. Sed quia signum hujusmodi in medias partes cantilenae inter-

jectum ejusdem saepius commissurae nocet, opportunius visum est ipsius loco in eundem finem adhibere asteriscum *, ut appareat in superiori exemplo : *Kyrie eleison*.

Ibi autem et in similibus locis asteriscus simplex * apponitur, ubi is qui cantabat chorus silere debet, ut alter solus succinat : duplex vero **, ubi chorus uterque postea concinit, quatenus, ut decet, cantus conjunctis tunc omnium vocibus concludatur.

Sciendum est quod b molle, quando ponitur, solum valet usque dum occurrit b quadratum, aut lineola divisionis, aut dictio nova.

His bene perspectis, oportet etiam eos, qui divinae laudi dant operam, cunctis esse instructos regulis cantus, easque diligenter observent; ita tamen ut semper voci mens concordet.

Primo igitur curandum est ut verba quae cantantur plane perfecteque intelligantur (Benedictus XIV). Cantus enim oportet ut litterae sensum non evacuet sed fecundet (S. Bernardus, *Ep. 312*).

In omni textu lectionis, psalmodiae vel cantus, accentus sive concentus verborum, in quantum suppetit facultas, non negligatur; quia exinde permaxime redolet intellectus (*Instituta Patrum*).

Maxima quoque adhibenda est cura ne inaequalitas cantionis cantica sacra vitiet. Non per momenta neuma quaelibet aut sonus indecenter protendatur aut contrahatur. Una qualitate cantemus, simul pausemus, semper auscultando. Si morose cantamus, longior pausa fiat. Ut in choro, quod maxime necesse est, voces omnes in unum exeant, erit natura humiliter unusquisque suam vocem inter sonum chori concinentis includere. Omnem vocum falsitatem, jactantiam seu novitatem detestemur, et quaecumque modos theatrales redolent. Neque imitemur eos qui levitate nimia praecipitant cantum, aut gravitate inepta syllabas fantur. Omnem vero cantum si morose ac propere psallimus, semper cum facultate vocum et rotunde suavi melodia peragamus (Hucbald. Nicetas, *Instituta Patrum*).

Haec de gremio sanctorum Patrum collegimus; quorum quidam hunc modum cantandi ab Angelis didicerunt; alii Spiritu Sancto rimante in cordibus eorum, per contemplationem perceperunt. Quam formam si diligent studio imitari conamur, nos quoque subtilem percipiemos dulcedinem intellectus, canentes Deo in cordibus nostris, spiritu et mente (*Instituta Patrum*).

Quibus autem in Ecclesia Dei cantandi munus incumbit, eos etiam oportet esse bene instructos de ritibus officii sui. Quapropter infra sequuntur regulae praincipuae, ex iis quae referuntur ad Graduale. (cf. xxiii).

Hactenus Vaticanae Editionis procēdium. Cui, ad commodum cantorum, adjungere duximus regulas infra positas :

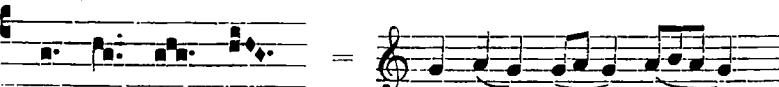
DE ALIQUIBUS REGULIS IN CANTU SERVANDIS EX LIBRIS SOLEMENSIBUS EXCERPTIS.

I. De notarum duratione et momento.

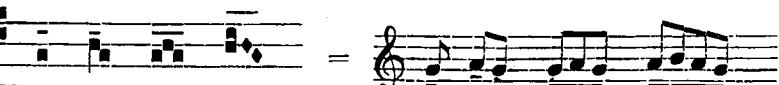
Omnes simplices gregorianaे notulae, cuiuscumque sint formae, sive singulae sive in neumis agglutinatae, idem valent ac « tempus primum et indivisible » (πρῶτος χρόνος, apud Graecos) : scilicet in recentioris musices notatione. Haec notio de « temporis primi » definita duratione maximi refert, cum in ea tamquam in fundamento suo firmetur rhythmus.

Duo sunt vero signa quibus punctum et virga protrahuntur.

a) Punctum-mora (-) eam quam immediate sequitur notulam firme duplicat :

b) Transversum episema (-), quod simplicem notulam vel etiam neumam afficere potest, notulam vel singulas hujus neumae notulas paululum producendas esse indicat, quin duplicantur :

Quando transversum episema ultimam vel ultimas incisi aut membra notulas afficit, protractionis et morae unice est signum; si vero notulam vel neumam intra incisi aut membra tramitem afficit, plerumque affectus animi aliquantula soni protractione significat.

Ex seipsis, nec punctum-mora nec transversum episema intensitatem soni indicant.

N. B. — Rectum episema (1) nullatenus ad durationem nec ad intensitatem *ex seipso* attinet, sed est mere signum, typis quidem usurpatum quoties expedit, ad rhythmi divisionem seu rhythmicum ictum, de quo dicitur infra, designandum.

II. De rhythmo ejusque elementis.

1º De rhythmi partibus.

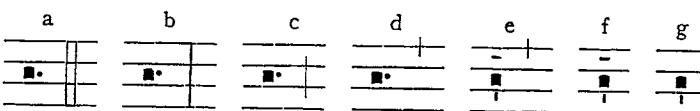
Rhythmus est, secundum S. Augustinum, « ars bene movendi », et, secundum Platonem, « ordinatio motus ». Haberi potest ut motus quidam ordinatus quo, velut ex operatione vere synthetica, omnes et singulae dictionis syllabae vel musices notulae connexae sunt et quasi concatenatae, aliae aliis subordinatae, ita ut unum quid efficiant, quod *periodus* vocatur.

Haec synthesis partibus constat, magis ac magis amplis velutque comprehensivis, seu motibus in se jam integris, mutua tamen connexione junctis, quos respective vocant « *pedes* », *incisa*, *membra* et *periodos*. Periodus membris, membrum incisis, incisum pedibus seu minimis partibus constituitur; et illae ipsae minimae partes duobus vel tribus simplicibus componuntur elementis, quae sunt « *tempora prima et indivisibilia* », de quibus supra.

Ideo, tamquam fundamentum rhythmicae syntheseos, subsunt semper minimae partes, seu minimi motus quoad essentiam constituti, id est, sublatione et remissione, seu juxta Antiquos *arsi* et *thesi* constantes. Unde assimilari potest rhythmus tum hominis incessui qui per continuos passus procedit, tum fluctui maris qui per undas progreditur, quippe cum passus hominis et undae maris impulsu quodam et depositione constent. Porro rhythrica thesis non est nisi depositio praecedentis impulsus, vel finis parvi motus et passus. Itaque nullo modo haec ad vim spectat, sed ad merum rhythmum seu motum.

At vero ipsa thesis illa, quae singulos rhythmicos passus concludit, et secundo aut tertio quoque simplici tempore recurrit, vocatur etiam « rhythmicus ictus »; et *rectum episema* est unice signum distinctivum, subter (vel rarius supra) notulam saepe additum, ut facilius discerni possit ubi sint in vocali motu illi ictus rhythmicus.

Ita omnia et singula interpunctionis signa inter se ordinata sunt, simulque omnes et singuli rhythmi incessus clare distinguuntur¹, a minimo ad majorem :

- a) finem indicat cantilenae;
- b) » » periodi;
- c) » » membra;
- d et e) » » incisi majoris minorisve momenti;
- f) » » incisi minimi (plerumque saltem);
- g) » » passus rhythmicu vel minimi motus.

Ad hanc scalam descrecentium signorum ordinatim constitutam nulla ex parte pertinet vis vel intensitas soni, haud amplius in ultimo casu, g) quam in a). Unius enim ejusdemque ordinis sunt omnia et singula signa, ordinis scilicet motus propri sumpti; omnia et singula non sunt nisi melodicae interpunctionis signa. Sic eorum munus est varias cantus distinctiones apte designandi, ita ut in mente clarescat ordo numerosus melodici incessus, quo pedes, incisa, membra et periodi ab invicem discernuntur, et de caetero in melodicam simul ac logicam unitatem coalescant. Notandum quod, excepto transverso episemate, in antiquis codicibus nullum reperitur ex his signis ut sic.

2º De ictu rhythmico.

Ex his appareat ictum minime melodico accentu vel impulsu constare, nec ejus signum, rectum scilicet episema, majorem validioremque vocem requirere; ut supra dictum est, ictus non ad

¹ Virgula tantum respirationi e superiori notula sumpta breve tempus concedit.

XVIII. DE ALIQUIBUS REGULIS IN CANTU SERVANDIS

vim spectat, sed ad merum rhythmum seu motum ordinatum, qui ex ipso carminis cursu notularumque sublatione et depositione proprie constat.

Ictus punctum denuntiat temporis quo, post praeviam sublationem, motus rhythmicus deponitur et quasi in terram recidit, ad ibi standum vel, e contrá, ad ultro progrediendum. Nam, velut in hominis incessu aut in maris fluctibus, ex ipsa motus praecedentis remissione oriuntur jam primordia impulsionis immediate sequentis, ita ut in ea jungantur et coagmententur rhythmii subsequentes. Aliis verbis, ictus est vinculum et quasi compages, quae committuntur implexa omnia rhythmicae syntheseos elementa.

DE ICTUS RESPECTU AD INTENSITATEM. — Ictus, natura sua, nullam cum intensitate soni connexionem habet; syllabae cui assignatur colorem participat, cum acuta validior, cum paenultima vero vel finali remissior et dulcior. Coeteroquin intensitas, nedum cum unaquaque rhythmii minima parte renovetur, totius membra ambitum suo afficit complexu, ita ut omnia ejus elementa in unum aptius cohaereant.

DE ICTUS RESPECTU AD TONICUM ACCENTUM. — Veluti ab intensitate soni, ita et ab accentu tonico prorsus ictus discerni debet; cum acuta syllaba concurrit vel non concurrit, sicut cantilenae auctori complacuerit: nam, ut omnes norunt, « musica non subjet regulis Donati ».

Cum autem natura sua nihil aliud sit quam thesis seu depositio rhythmii, et ejus sit unumquemque passum concludere, ictus cum ultima dictionis syllaba facilius convenit. E contra tonicus accentus, qui in latina lingua numquam in ultima syllaba invenitur, juxta Antiquos potius ad arsim pertinet. Et hoc maxime naturam suam decet, cum sit per se quoad tempus brevis, quoad melodiam acutus, quoad intensitatem potius moderatus et spiritualis: « Accentus, anima vocis »; unde accentus non debet violenter proferri, sed cum suavitate quadam ac temperamento, more avium suspensis alis ad ima volitantium.

DE ICTUS LOCO. — Juxta leges rhythmii naturales, quae apud Antiquos tam in poesi quam in musica servabantur, ictus secundo aut tertio quoque simplici tempore semper recurrit. Dum autem in mensurata musica, quae saeculis hodiernis praevaluit, ictus certo

EX LIBRIS SOLEMENSIBUS EXCERPTIS.

XIX.

et statuto intervallo recurrit, e contra in « rhythmico libero », qui est gregoriana cantilena proprius rhythmus, *incertis intervallis* post secundum aliquando, nonnumquam post tertium tempus inveniri potest, ita ut binaria ternariis temporibus libere succedant, auctoris cantilena arbitrio.

Ictu rhythmino gaudent:

1º omnes notulae recto episemate instructae :

2º omnes notulae quae soni distinctam productionem requirunt, scilicet :

a) notulae *puncto-mora* instructae :

b) prima nota cujuscumque pressus :

c) nota quae *quilisma* praecedit :

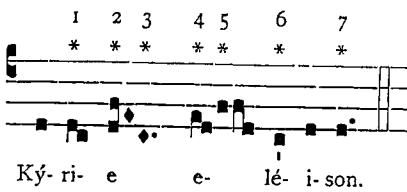
3º Prima nota cujuscumque neumae :

nisi tamen aliquem ictum, aliunde determinatum, immediate praecedat vel sequatur, cum ictus ictum continuo numquam sequatur.

N. B. — In syllabico cantu, ictus cum ultima dictionis syllaba, et item cum dactylicorum verborum accentu tonico facilius convenit, nisi aliter notetur vel aliud suggerat contextus.

In *Kyrie* sequenti (*Kyrie XIII*), asterisco discerni potest quales notulae, juxta praecedentem regulam, ictu rhythmino afficiuntur :

* Notandum quod transversum episema (—) minime ex seipso rhythmicum ictum indicat, cum non soni materialem et quasi crassam durationem, sed potius leuem motus variationem et quamdam vocis rotunditatem significet, quibus, ut supra dictum est, affectus animi exprimuntur.

- Ictus 6 recto episemate indicatur (1°).
 Ictus 3 et 7 puncto-mora indicantur (2° a).
 Ictus 5 initio pressus indicatur (2° b).
 Ictus 1, 2, 4 prima neumae notula indicantur (3°).

Ex quo apparet ictus rhythmicos persaepe sola neumatica notatione indicari, quin recto episemate signari indigeant; rectum episema notulis tantummodo additum est ubi ex notatione ipsa non satis dilucide ictus discerni potest. Unde ex se ictus rhythmici recto episemate signati neque aliis validiores neque majoris momenti sunt, sed simpliciter signo speciali instructi quo facilius discerni possint.

Singuli vero eorum momentum proprium habent, et ad incisi aut membra *generalem arsim vel thesim*, de quibus agitur infra, pertinent, juxta syllabam ad quam referuntur et locum quem in melodica linea obtinent.

3° De rhythmica synthesis.

Omnes rhythmii partes, — pedes scilicet, incisa, membra, periodi — concurrere debent in ordine ut rhythmicam synthesim efficiant, ad quam ordinantur et propter quam exstant. Quapropter singulae earum, ad unum intus redactae, mutua connexione committi debent.

Incisa enim, membra et periodi, quemadmodum minimi passus, arsi et thesi, majoris quidem momenti, constant, quas *protasim* et *apodosim* vocant. In inciso passibus, in membro incisis, in periodo membris constituantur protasis et apodosis, et centro quodam determinantur ad quod illa tendit vel ex quo haec deducitur: quod centrum cum apice melodico plerumque convenit, et de caetero variis lineae intensivae crescentis vel decrescentis conversionibus clarius eluet. Quibus autem modis synthesis haec efficienda sit, apud probatos auctores qui de rhythmio et de cantu gregoriano scripserunt invenitur¹.

Denique omnes et singulae rhythmii partes, pro suo quaque momento, signis et pausis quibusdam rite accommodatis distin-

¹ Cf. prae caeteris *Le Nombre Musical grégorien ou Rythmique grégorienne, théorie et pratique*, par le R. P. D. ANDRÉ MOCQUEREAU.

guuntur. De signis quidem in cantu gregoriano usurpati, superius dictum est, p. xvii.

De pausis vero et respirationibus, haec breviter dicere juvabit: in ictu rhythmino seu in fine minimi passus (*ibid.*, g), nec protractio nec respiratio fieri debet;

in fine incisi, ultima nota aliquamdiu protrahitur (f, e), vel duplicatur (d), sed ibi respirare non licet aut vix conceditur;

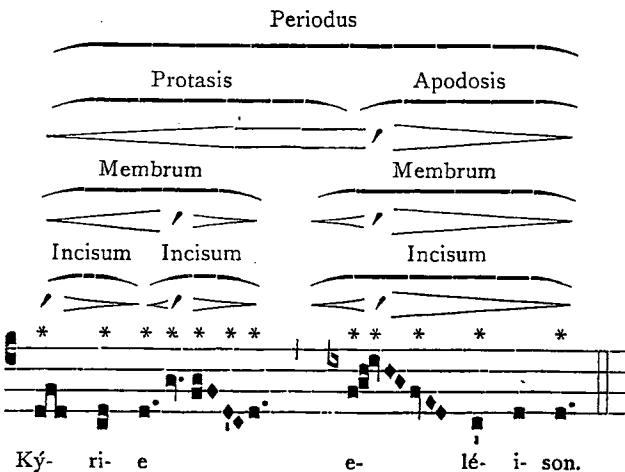
in fine membra (c), plerumque respirationi indulgendum est, quod fit sub ultimae notae duratione;

in fine periodi (b), diutius moratur et interdum necesse est respirare: quod in recentiori notatione signo ♫ indicatur, ante aut post interpunctionis lineam posito, prout res postulat;

in fine tandem cantilenae (a), aliquali remissione motus ultima pausa praeparatur.

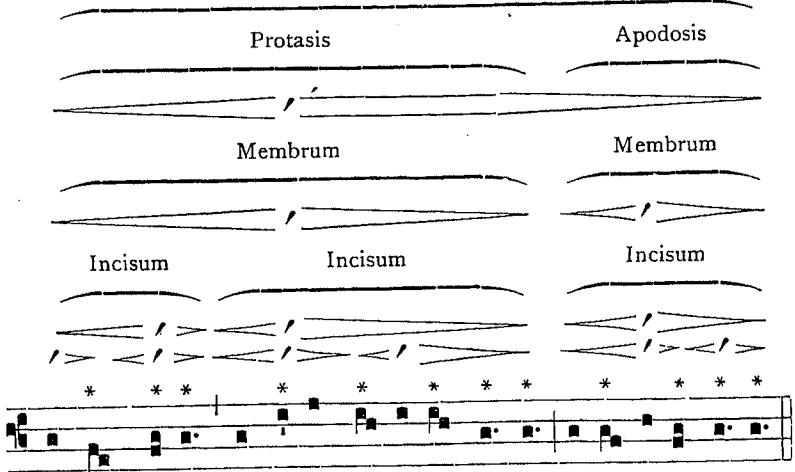
Ut exemplo illustrentur monita superius data, proponuntur duae sequentes cantilena, ex *Ordinario missae* excerptae, cum variis sua rhythmicae syntheseos elementis distincte distributis. Solius periodi protasis et apodosis hic expressa delineatae sunt; in membris vero et incisis, crescentis vel decrescentis intensitatibus signis implicite exprimuntur:

Kyrie XI.

Agnus Dei X.

Periodus

Agnus Dei, qui tol-lis pec-cá-ta mun-di: mi-se-ré-re no-bis.

Servanda sunt praecedentes regulae in omnibus gregorianis Ecclesiae cantilenis : Antiphonis, Responsoriis, Hymnis, etc.

VARIATIONES IN PROPRIO SANCTORUM

- Die 29 novembris, cantatur Missa de feria vel de S. Saturnino Mart., 392.
 Die 18 januarii, cantatur Missa de feria, vel de S. Prisca Virg. et Mart., 412.
 Die 3 maji, cantatur Missa de Feria, vel de SS. Martyribus, 491.
 Die 28 junii, cantatur Missa de vigilia SS. Apostolorum, 530.
 Die 6 julii, cantatur Missa de feria.
 Die 1 augusti, cantatur Missa de feria vel de SS. Martyribus, 563.
 Diebus 27 et 31 octobris, cantatur Missa de feria.

DE RITIBUS SERVANDIS IN CANTU MISSÆ

I. Accedente sacerdote ad altare, incipiunt cantores antiphonam ad Introitum. Quae in fériis et festis simplicibus intonatur ab uno cantore, usque ad signum appositorum *; in aliis festis et in dominicis a duobus; sed in solemnitatibus a quatuor, ubi cantores suppetunt. Chorus vel schola prosequitur usque ad psalmum. Primam partem versus psalmi, usque ad asteriscum, et *V. Gloria Patri* ipsi cantores proferunt, versum absolvente universo choro. Postea repetitur, item ab omnibus, antiphona usque ad psalmum.

Si celebrans cum ministris introitum facit in ecclesiam per viam longiorem, nil prohibet quominus, decantata *antiphona ad Introitum cum suo versu*, plures alii eiusdem psalmi versus cantentur; quo in casu, post singulos vel binos versus repeti potest antiphona, et, quando celebrans ante altare advenerit, abrupto psalmo, si opus sit, cantatur *Gloria Patri*, et ultimo repetitur antiphona.

Quando antiphona ad Introitum, post versum psalmi resumenda est, terminatio ipsius versus sumitur a versu *Glória Patri*, si pro hac conclusione habeatur modulatio specialis. E. g. in Introitu *Ad te levavi* :

Quando post *V. antiphona non repetitur* :

et sémi-tas tu-as é-do-ce me. Gló-ri-a etc.

Quando post *V. repetitur antiphona* :

et sémi-tas tu-as é-do-ce me. Ad te levá-vi etc.

II. Chorus vel schola, finita antiphona, ter *Kyrie eleison*, ter *Christe eleison*, et iterum ter *Kyrie eleison*, alternatim cum cantoribus aut altero choro persolvit. Ultimum autem *Kyrie eleison* dividitur in duas vel etiam in tres partes ab asterisco simplici aut duplice distinctas. Si duaè tantum sunt partes, ac proinde unus asteriscus, prima pars ab ipsis cantoribus aut a primo choro cantatur; altera vero ab omnibus. Si tres occurunt partes et ideo asteriscus simplex ad primam divisionem et duplex ad alteram, tunc prima pars ad eosdem pertinet quos supra; secunda vero, quae primae partis melodiam repetit, cantatur ab altero choro; tertia demum conjunctis omnium vocibus absolvitur. Aliquando etiam quinque partes contingunt: tunc modus dividendi alternas cantandi vices similiter notatur per signum divisionis tum simplex tum duplex plures interpositum, et satis intelligitur ex dictis.

III. Incipit solus celebrans clara voce *Gloria in excelsis Deo*: deinde chorus vel schola prosequitur *Et in terra pax hominibus*, etc., divisus quidem in duas partes invicem sibi respondentes, aut cantat alternatim cum cantoribus. Sequitur responsio chori ad *Dominus vobiscum*.

IV. Finita Epistola aut Lectio, ab uno vel a duobus inchoatur responsorium, quod dicitur Graduale, usque ad signum *, et cuncti, aut saltem cantores designati, prosequuntur debita cum attentione. Duo dicunt versum Gradualis, quem ab asterisco circa finem totus chorus absolvit; aut juxta ritum responsorialem, quando magis id videtur opportunum, post versum a solis cantoribus aut a cantore expletum, cuncti repetunt primam partem responsorii usque ad versum.

Si *Alleluia, alleluia* cum versu sunt dicenda, primum *Alleluia* cantatur ab uno vel a duobus usque ad signum *; chorus autem repetit *Alleluia* et subjungit neuma, seu jubilum, protrahens syllabam *a*. Cantores versum concinunt, qui ut supra occurrente asterisco a toto choro terminatur. Finito versu, cantor vel cantores repetunt *Alleluia* et chorus addit solum neuma.

Post Septuagesimam, omissis *Alleluia* et *V.* sequenti, dicitur *Tractus*, cuius versiculi alternatim cantantur a duabus sibi invicem respondentibus chori partibus, aut a cantoribus et universo choro.

Tempore Paschali, omittitur *Graduale* et ejus loco dicitur *Alleluia, alleluia* cum versu, ut supra. Sequitur statim unum *Alleluia*, quod ab uno vel duobus inchoatum usque ad neuma

absque repetitione absolvitur ab omnibus. Versus et unum *Alleluia* in fine cantantur modo supra descripto.

Sequentiae cantantur alternatim, aut a cantoribus et choro, aut a duabus chori partibus.

V. Finito Evangelio, celebrans intonat, si dicendum est, *Credo in unum Deum*, prosequente choro vel schola *Patrem omnipotentem*, et reliqua, conjunctim aut alternatim pro loci consuetudine.

VI. *Antiphona ad Offertorium* ab uno, duobus aut quatuor cantoribus intonatur, uti ad Introitum, et finitur ab omnibus.

Post antiphonam canere licet antiquos gregorianos modulos illorum versuum, qui olim post antiphonam decabantur.

Si vero antiphona ad Offertorium a quodam psalmo desumpta sit, licet alios eiusdem psalmi versus decantare; quo in casu, post singulos vel binos versus psalmi, repeti potest antiphona, et, Offertorio expleto, psalmus clauditur cum *Gloria Patri*, et repetitur antiphona. Si vero antiphona e psalmo non sit desumpta, seligi potest alius psalmus solemnitati congruens. Cani tamen potest, expleta antiphona ad Offertorium, etiam aliqua cantinacula latina, quae tamen huic Missae parti congruat, nec protractatur ultra *Secretam*.

VII. Finita Praefatione chorus prosequitur *Sanctus*, etc.; *Sanctus* et *Benedictus*, si modulis gregorianis decantentur, continue canendi sunt, secus vero *Benedictus* post Consecrationem ponatur.

Dum Consecratio peragitur, omnis cantus cessare debet, et, ubi consuetudo viget, etiam sonus organi et cuiusvis musici instrumenti.

Consecratione peracta, nisi *Benedictus* adhuc sit canendus, sacrum suadetur silentium usque ad *Pater noster*.

VIII. Post responsionem ad *Pax Domini*, cantatur ter *Agnus Dei*, aut ab universo choro, inchoantibus uno vel duobus aut quatuor cantoribus unaquaque vice; vel alternatim, ita ut in fine ab omnibus decantetur: *Dona nobis pacem*, in Missa vero pro defunctis ultima tantum dictio: *sempiternam*.

IX. *Antiphona ad Communionem* per se canenda est — intonata ab uno, duobus aut quatuor cantoribus, ut ad Introitum dictum est, — dum sacerdos celebrans Sanctissimum Sacra-

mentum sumit. Si autem fideles communicandi sint, cantus eiusdem antiphonae inchoetur dum celebans sacram Communionem distribuit. Si eadem antiphona ad Communionem e quodam psalmo desumpta sit, licet alios eiusdem psalmi versus decantare; quo in casu, post singulos vel binos versus, repeti potest antiphona, et, Communione expleta, psalmus clauditur cum *Gloria Patri*, et repetitur antiphona. Si vero antiphona non sit de psalmo, seligi potest psalmus solemnitati et actioni liturgicae congruens.¹

Expleta autem antiphona ad Communionem, praesertim si fidelium Communio diu protrahitur, licet quoque aliam cantinulum latinam, sacrae actioni congruam, decantare.

Sacerdos aut diaconus dicit *Ite Missa est*, vel *Benedicamus Domino*, et omnes eodem tono respondent *Deo gratias*.

Ad *Requiescant in pace* in Missa defunctorum respondetur *Amen*.

DE TEMPORE QUO INSTRUMENTORUM MUSICORUM SONUS PROHIBETUR.

(Instructio de musica sacra et sacra liturgia a S. R. C. promulgata die 3 septembbris 1958).

1. Quoniam organi et magis quoque aliorum instrumentorum sonus *ornamentum* constituit sacrae Liturgiae, usus idcirco eorumdem instrumentorum temperandus est secundum gradum laetitiae, qua singuli dies vel tempora liturgica distinguuntur.

2. In omnibus ergo actionibus liturgicis, excepta tantum Benedictione eucharistica, sonus organi omniumque aliorum instrumentorum musicorum prohibetur :

a) Tempore Adventus, id est a primis Vesperis dominicae primae Adventus usque ad Nonam vigiliae Nativitatis Domini;

¹ « Versus psalmorum et canticorum ad usum cantorum pro antiphonis ad Introitum et ad Communionem repetendis iuxta codices antiquos », Desclée & Cie, 1961, n° 839.

b) Tempore Quadragesimae et Passionis, id est a Matutino feriae quartae Cinerum usque ad hymnum *Gloria in excelsis Deo* in Missa solempni Vigiliae paschalis;

c) Feriis et sabbato quatuor temporum Septembbris, si Officium et Missa de iis fiant;

d) In omnibus Officiis et Missis defunctorum.

3. Sonus aliorum instrumentorum, praeter sonum organi, prohibetur insuper in dominicis in Septuagesima, Sexagesima et Quinquagesima feriisque has dominicas sequentibus.

4. Pro diebus tamen temporibusque ut supra prohibitis, sequentes statuuntur exceptiones :

a) *Organi et aliorum instrumentorum sonus* permittitur diebus festis de pracepto et feriatis (exceptis dominicis) necnon festis patroni principialis loci, tituli vel anniversarii dedicationis ecclesiae propriae et tituli aut fundatoris familiae religiosae; vel si solemnitas aliqua extraordinaria occurrat;

b) *Organi tantum aut harmonii sonus* permittitur in dominicis tertia Adventus et quarta Quadragesimae; necnon feria quinta infra Hebdomadam sanctam in Missa chrismatis, et ab initio Missae solemnis vespertinae « in Cena Domini » usque ad finem hymni *Gloria in excelsis Deo*;

c) Item *organi tantum aut harmonii sonus* permittitur in Missa et in Vesperis, solummodo ad cantum sustentandum.

Ordinarii locorum has prohibitiones vel permissiones, secundum probatas locorum aut regionum consuetudines, pressius determinare possunt.

5. Per totum Triduum sacrum, id est a media nocte qua incipit feria quinta in Cena Domini usque ad hymnum *Gloria in excelsis Deo* in Missa solempni Vigiliae paschalis, organum et harmonium omnino taceant, et ne ad cantum quidem sustentandum adhibeantur, salvis exceptionibus, quae supra, n. 4 b, statuuntur.

Sonus porro organi et harmonii hoc triduo prohibetur, sine ulla exceptione, et non obstante quacumque contraria consuetudine, etiam in pii exercitiis.

PROPRIUM DE TEMPORE

Dominica Prima Adventus.

Introitus. 8.

D te levá-vi * á- nimam me- am :
De- us me- us in te confí- do,
non e- ru- bé-scum : neque irrí- de- ant me
in-imí- ci me- i: ét-e- nim u-ni-vér- si qui te exspé-
ctant, non confun- dén-tur. *Ps. Vi-* as tu- as, Dómi-ne, de-

Dominica I. Adventus.

mónstra mi-hi : * et sémi-tas tu-as é-do-ce me. Gló-ri-a
 Patri. saecu-ló-rum. Amen.

*Quo finito, repetitur Ad te levávi, usque ad Psalmum.
 ¶ Hic modus repetendi Introitum servatur per totum annum.*

Grad.

i.

U ni-vér-si * qui te exspéctant,
 non confundéntur, Dómi-ne. **V.** Vi-as
 tu-as, Dó-mi-ne,
 no-tas fac mi-hi : et sé-
 mi-tas tu-as * é-do-ce me.

8.

A L-le-lú-ia. * ij. **V.** Ostén-
 de no-bis Dó-mi-ne mi-se-ri-cór-di-am tu-

Dominica I. Adventus.

am : et sa-lu-tá-re tu-
 um * da no-bis.

In Feriis Adventus, quando per hebdomadam resumitur Missa de Dominica, non dicitur Álleluia, nec ¶ sequens, sed tantum Graduate.

Offert.

2.

A D te Dómi-ne * le-vá-vi á-
 nimam me-am : De-us me-us, in te confí-do,
 non e-ru-bé-scám : ne que ir-rí-de- ant me in-i-
 mí-ci me-i : ét-e-nim u-ni-vér-si qui te ex-
 spé-ctant, non confun-dén-tur.

Comm.

i.

D

O-mi-nus * da-bit be-nigni-tá-tem : et

Dominica II. Adventus.

ter- ra no-stra da- bit fructum su- um.

Dominica Secunda Adventus.

Intr.

7.

P

O-pu-lus Si-on, * ec- ce Dó-mi-nus vé-ni- et

ad salván-das gen-tes : et audí- tam fá- ci et Dómi-
nus gló- ri- am vo- cis su- ae, in laeti- ti- a cor-
dis ve-stri. Ps. Qui re-gis Isra- el, inténde: * qui dedú-cis
vel-ut ovem Jo- seph. Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad.

5.

E

X Si-on * spé- ci- es de- có- ris
e-jus : De- us ma-ni- fé- ste vé-

Dominica II. Adventus.

ni- et. V. Congre-gá-
te il-li sanctos e-jus, qui ordi-
na- vé- runt
te-stamén-tum e- jus * su-per sa-cri- fi-
ci- a.
I. A L-le- lú- ia. * ij.
V. Laetá- tus sum in his quae di- cta sunt mi-
hi : in do- mum Dó- mi- ni
* i- bimus.

Dominica III. Adventus.

Offert.

3.
D E-us * tu con-vér-tens vi-vi-fi-cá-
 bis nos, et plebs tu-a lae-
 tá-bi-tur in te: osténde no-bis,
 Dómi-ne, mi-se-ri-cór-di-am tu-am, et sa-
 lu-tá-re tu-um da no-bis.

Comm.

2.
J E-rú-sa-lem * surge, et sta in excélo:
 et vi-de ju-cun-di-tá-tem, quae vé-ni- et ti-
 bi a De-o tu-o.

Dominica Tertia Adventus.

Intr.

I.

G Au-dé-te * in Dó-mi-no sem-per : í-te-rum

Dominica III. Adventus.

di-co, gau-dé-te: mo-dé-sti-a ve-stra no-ta sit
 ómni-bus ho-mí-ni-bus : Dómi-nus pro-pe est.
 Ni-hil sol-lí-ci-ti si-tis : sed in o-mni o-ra-
 ti-ó-ne pe-ti-ti-ó-nes ve-straе inno-té-scant a-pud
 De-um. Ps. Be-ne-di-xísti, Dómi-ne, terram tu-am : * a-ver-
 tisti capti-vi-tá-tem Ja-cob. Gló-ri-a Patri.

E u ou a e.
 Grad.
 7.
Q UI se-des, Dómi-ne, * su-per Ché-ru-
 bim, éxi-ta pot-énti-am tu-am, et

Dominica III. Adventus.

ve- ni. *V.* Qui re-

gis Isra- el, inténde :

qui de-dú- cis vel-ut o- vem * Jo- seph.

A L-le- lú- ia. * *ij.* *V.* Excí-

ta, Dó- mi-ne, pot-énti- am tu- am, et

ve- ni, ut salvos * fá-

ci- as nos.

Offert.

B Ene-di-xí- sti, * Dó- mi- ne, ter-

Feria IV. Quatuor Temporum Adventus. 9

ram tu- am : aver-tí- sti capti-vi-tá-tem Ja- cob :

remi-sí- sti in-iqui- tá- tem ple-

bis tu- ae.

Comm.

7.

D I-ci- te : * Pu- sil- lá- nimes confortá- mi-

ni, et no- lí- te timé- re : ec- ce De- us noster

vé-ni- et, et salvá- bit nos.

Feria IV. Quatuor Temp. Adventus.

Introitus. Roráte, *ut infra, in Dominica IV. Adventus, 21.*

I. Grad.

T Ol- li-te * por- tas, prín- ci- pes, ve-

stras : - et e- levá- mi-ni por- tae ae- ter-

10 Feria IV. Quatuor Temporum Adventus.

ná- les : et intro- í- bit
Rex gló- ri- ae.
Y. Quis ascéndet in montem Dó- mi-
ni? aut quis stabit in lo-co sancto
e- jus? In-no-cens má-
nibus et mundo * cor-de.

2. Graduale. Prope est, *ut infra, in Dom. IV. Adventus*, 21.

Offert.

4.

C Onfortá- mi- ni, * et jam no- lí- te
ti- mé- re: ec-ce e- nim De- us no- ster

Feria VI. Quatuor Temporum Adventus. II

retri- bu- et ju-dí-ci- um: ipse vé- ni- et, et
sal- vos nos fá-ci- et.
Communio. Ecce virgo, *ut infra, in Dom. IV. Adventus*, 23.

Feria VI. Quatuor Temp. Adventus.

Intr. 4.

P Ro- pe es tu * Dómi- ne, et omnes vi- ae tu- ae
vé-ri- tas: in- í- ti- o co- gnó- vi de testimó-ni- is
tu- is, qui- a in aetérnum tu es. Ps. Be- á- ti
imma- cu- lá- ti in vi- a : * qui ámbu- lant in lege Dómi-
ni. Gló- ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad. 2.

O Sténde no-bis, * Dómine,

12 Feria VI. Quatuor Temporum Adventus.

mi-se-ri-córdi-am tu- am : et sa- lu- tár-e
 tu- um da no- bis.
 V. Be-ne-di-xísti, Dó-
 mi-ne, ter- ram
 tu- am : a- vertí-
 sti capti-vi-tá- tem *Ja- cob.
Offertorium. Deus tu convertens, *ut supra*, 6.
Comm.
6.
E Cce Dómi-nus vé-ni- et,* et omnes sancti e-jus
 cum e- o : et e- rit in di- e il-la lux
 ma- gna.

Sabbato Quatuor Temporum Adventus. 13

Sabbato Quatuor Temp. Adventus.

Intr. 2.
V E-ni, * et os-ténde no- bis fá- ci- em tu- am,
 Dómi- ne, qui se- des su- per Ché-ru- bim : et sal- vi-
 é- ri- mus. *Ps.* Qui re-gis Isra- el, inténde: *qui dedú- cis
 vel-ut o- vem Jo- seph. Gló- ri- a Patri. Eu- ou a e.
i. Grad.
2.
A summo * cae- lo egrés- si- o
 e- jus : et occúr- sus e- jus
 usque ad sum- mun e- jus.
V. Caeli e-nár-
 rant gló- ri- am De-

14 Sabbato Quatuor Temporum Adventus.

i: et ó-pe-ra má-nu-um e- jus

annúnti- at * firmamén- tum.

2. Grad.
2.

I N so-le * pó- su- it taberná- cu- lum

su- um : et i- pse tamquam spon-
sus pro-cé-dens de thá- lamo su- o.

V. A summo cae-
lo egrés- si- o e-
jus : et occúrsus e- jus
usque ad sum- mum * e- jus.

Sabbato Quatuor Temporum Adventus. 15

3. Grad.
2.

D O-mi-ne * De-us virtú- tum, convér-
te nos : et ostén-de fá-ci- em
tu- am, et sal- vi é-ri- mus.

V. Excí-ta, Dó-

mi- ne, pot-én- ti- am tu- am, et ve-
ni, ut salvos * fá- ci- as nos.

4. Grad.
2.

E X- ci- ta, * Dó- mi- ne, pot-én- ti- am
tu- am, et ve- ni,
ut salvos fá- ci- as nos.

16 Sabbato Quatuor Temporum Adventus.

V. Qui re-gis Isra-el, intén-
de : qui de-dú-cis vel-ut
ovem Jo- seph: qui se- des
super Ché-ru-bim, ap-pá- re co-ram
Ephra-im, Bénjamin,
* et Ma-násse.

Post V. Lectionem.

Hymn.

7.

B E-ne-díctus es Dómi-ne De-us pa-trum nostró- rum.*
Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus in saé- cu-la. Et be-
ne-dictum nomen gló-ri-ae tu-ae, quod est sanctum, * Et lau-

Sabbato Quatuor Temporum Adventus. 17

dá-bi- le et glo- ri- ó- sum in saé- cu-la. Be- ne-díctus es
in templo sancto gló- ri- ae tu- ae. * Et laudá-bi- lis et
glo- ri- ó- sus in saé- cu-la. Be- ne-díctus es su-per thronum
sanctum regni tu- i. * Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus
in saé- cu-la. Be- ne-díctus es su-per scep-trum di-vi-ni- tát-
is tu- ae. * Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus in saé-
cu-la. Be- ne-díctus es qui sedes su-per Ché-ru-bim, íntu- ens
abýs- sos. * Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus in saé- cu-la.
Be- ne-díctus es qui ámbu-las super pennas ventó-rum, et

18 Sabbato Quatuor Temporum Adventus.

super undas ma- ris. * Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus
 in saé- cu-la. Be- ne-dí-cant te omnes Ange-li et Sancti
 tu- i. * Et laudent te, et glo- ri- fi- cent in saé- cu-la.
 Be- ne-dí-cant te cae-li, terra, ma-re, et ómni- a quae in
 e- is sunt. * Et laudent te, et glo- ri- fi- cent in saé-
 cu-la. Gló- ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi- ri- tu- i San-cto.
 * Et laudá-bi- li et glo- ri- ó- so in saé- cu-la. Sic- ut
 e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, et in saécu-la
 saecu- ló-rum. A- men. * Et laudá-bi- li et glo- ri- ó- so

Sabbato Quatuor Temporum Adventus. 19

in saé- cu-la. Be- ne-díctus es, Dó-mi-ne De- us patrum no-
 stró- rum, * Et laudá-bi- lis et glo- ri- ó- sus in saé- cu-la.
 Post Epistolam.
 Tract. 8.
Q UI re- gis * Is- ra- el, in- tén-
 de : qui dedú- cis vel-ut
 o- vem Jo- seph. V. Qui se- des super Ché-ru-
 bim, ap- pá-re co- ram Ephra- im,
 Bénja- min, et Ma-násse.
 V. Exci- ta, Dó-
 mi-ne, pot-énti- am tu- am, et ve- ni,

20 Sabbato Quatuor Temporum Adventus.

ut sal- vos * fá- ci- as nos.

Offert. 3.
E Xsúl- ta sa- tis * fí- li- a Si- on,
praédi- ca fí- li- a Je- rú- sa- lem :

ec-ce Rex tu- us ve-nit ti- bi sanctus, et sal-
vá- tor.

Comm. 6.
E Xsultá- vit * ut gi-gas ad cur-rén- dam vi- am :
a summo cae- lo egrés- si- o e- jus, et occúr-
sus e-jus usque ad summum e- jus.

Dominica IV. Adventus.

21

Dominica Quarta Adventus.

Intr. I.
R Orá- te * cae- li dé- su- per, et nu- bes plu-
ant ju- stum : ape-ri- á- tur ter- ra, et gérmi- net
Sal-va- tó- rem. *Ps.* Cae- li enárrant gló- ri- am De- i : * et
ópe- ra mánu- um e- jus annúnti- at firmamén- tum. Gló-
ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad. 5.
P Ro-pe est Dómi- nus * ómnibus
invo- cán- ti- bus e- um : ómni- bus qui ín-
vo- can- t e- um in ve- ri- tát- te.

Dominica IV. Adventus.

V. Lau-dem Dómi-ni
loqué-tur os me-um :
et be-ne-dí-cat omnis ca-ro no-
men sanctum * e-jus.
3.
A L le-lú- ia. * ij.
V. Ve-ni, Dó-mi-ne, et no-li
tar-dá-re : re-lá-xa fa-cí-
no-ra * ple-bis tu- ae.

Dominica IV. Adventus.

Offert. 8.
A ve * Ma-rí-a,
grá-ti-a ple-na, Dó-
mi-nus te- cum : be-ne- dí-cta tu in
mu-lí-é-ri-bus, et bene- dí-ctus fru-ctus
ven-tris tu-i.
Comm. I.
E C-ce virgo * concí-pi- et, et pá-ri- et
fí-li-um : et vo-cá-bi-tur no-men e-jus
Em-má-nu-el. T. P. Alle- lú- ia.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

Intr.

6.

HO- di- e sci- é- tis, * qui- a vé- ni- et Dómi-
nus, et salvá- bit nos : et ma- ne vi-dé- bi- tis gló-
ri- am e-jus. *Ps.* Dómi- ni est terra, et ple-ni- túdo e-jus: *
orbis terrá-rum, et uni-vérsi qui há-bi- tant in e- o.

Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad.

2.

HO- di- e * sci- é- tis, qui- a vé- ni-
et Dó- mi- nus, et salvá- bit nos :
et ma- ne vi-dé- bi- tis gló-

In Vigilia Nativitatis Domini.

25

ri- am e- jus. *V.* Qui re-gis
Isra- el, intén-
de : qui dedú-cis vel-ut ovem Jo-
seph : qui se- des super Ché-ru-bim,
ap-pá- re co-ram Ephra- im,
Bénjamin, * et Ma- násse.

Non dicitur Alleluia cum sequenti Versu, nisi haec Vigilia venerit in Dominica.

8.

A

L-le-lú- ia. * ij.

V. Crá- sti-na di- e de-lé-bi- tur in-iqui-tas ter-

rae : et regná-bit super nos * Sal-vá-tor mun-

di.

Offert. 2.

T Ol-li-te * por-tas, prín-ci-pes, ve-

stras : et e-le-vá-mi-ni, por-tae ae-ter-

ná-les, et intro-í-bit Rex gló-ri-ae.

Comm. I.

R E-ve-lá-bi-tur * gló-ri-a Dó-mi-ni :

et vi-dé-bit o-mnis ca-ro sa-lu-tá-re

De-i no-stri.

IN NATIVITATE DOMINI

AD PRIMAM MISSAM.

IN NOCTE.

Introitus. 2.

D

O-MI-NUS * dí-xit ad me :

Fí-li-us me-us es tu, e-

go hó-di-e gé-nu-i te. Ps. Qua-re fremu-é-

runt gentes : * et pópu-li me-di-tá-ti sunt in-á-ni-a?

Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

In Nativitate Domini.

Grad.

2.

T

Ecum princi-pi- um * in di- e
 vir-tú- tis tu- ae : in splendó-
 ri bus sanctó- rum, ex ú- te- ro
 ante lu-cí- ferum gé-
 nu- i te. *V. Di-xit Dó-*
 mi-nus Dómi-no me-
 o : Se- de a dextris me-
 is : do- nec po- nam in-imí- cos
 tu- os sca- bél- lum

Ad Primam Missam.

pe- dum * tu- ó- rum.

8.

A

L le- lú- ia. * *v. Dó-*
 mi-nus di- xit ad me : Fí- li- us me- us es
 tu, e- go hó-
 di- e * gé- nu- i te.

Offert.

4.

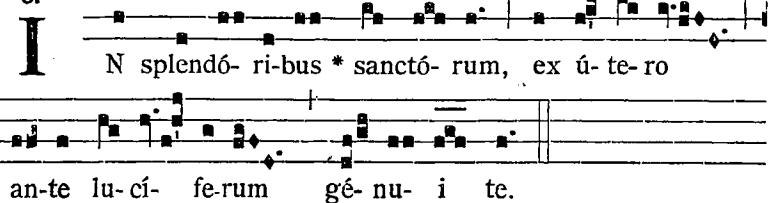
L

Aeténtur * cae- li, et exsúl- tet
 ter- ra an- te fá- ci- em Dó- mi-
 ni : quó-ni- am ve- nit.

In Nativitate Domini.

Comm.

6.

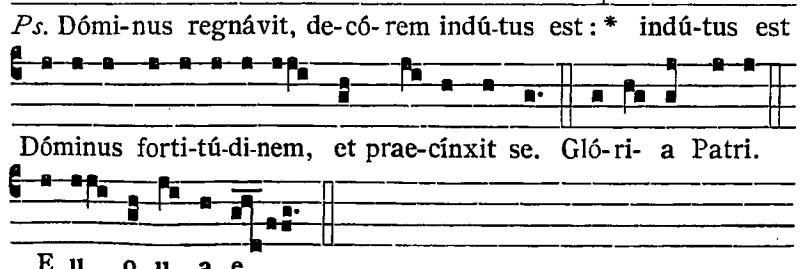

AD SECUNDAM MISSAM.

IN AURORA.

Intr.

8.

Ad Secundam Missam.

Grad.

5.

B Ene-dictus* qui ve- nit in nó- mi-ne

Dó- mi- ni: De- us Dó- mi- nus, et il-lúxit

no- bis. V. A Dómi-

no fa-

ctum est: et est mi-rá-

bi- le * in ó-cu-lis no- stris.

2.

A L-le-lú- ia. * ij.

V. Dó- mi- nus re-gná- vit, de-có- rem

ín- du- it: indú- it Dó- minus for-

In Nativitate Domini.

ti-tú- di-nem, et praecín-xit se * virtú-
te.

Offert. 8.
D E-us e-nim * firmá- vit or- bem ter-
rae, qui non commo- vé- bi- tur : pa-
rá- ta se- des tu- a, De- us, ex tunc,
a saé- cu- lo tu es.

Comm. 4.
E X-súlta * fi- li- a Si- on, lauda fi- li- a Je-
rú- sa- lem : ecce Rex tu- us ve- nit sanctus, et Sal-
vá- tor mun- di.

In Nativitate Domini.

AD TERTIAM MISSAM.

IN DIE.

Introitus. 7.

P U-ER * na- tus est no- bis, et fi- li- us
da- tus est no- bis : cu-jus impé- ri- um su- per
hú- me- rum e- jus : et vo-cá- bi- tur nomen
e- jus, magni consí- li- i An- ge- lus. Ps. Can- tát- te
Dómi-no cánti-cum no-vum : * qui a mi-ra-bí- li- a fe- cit.

Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad. 5.
V I-dé-runt o- mnes * fi-nes ter- rae sa-
lu- tár- e De- i nostri : ju-bi- lá-te De-

In Nativitate Domini.

o o mnis ter ra. V. No-tum
fe-cit Dó-
mi-nus sa-lu-tá-re su um: ante con-
spéctum gén-ti-um re ve lá-vit * justí-
ti-am su-am.
2.
A L-le-lú-ia. * ij. V. Di-
es sancti fi-cá-tus il-lúxit no-
ve- ní-te gentes, et ado-rá-te Dómi-
num: qui a hó-di-e descéndit lux ma-

Ad Tertiam Missam.

gna * su-per ter- ram.
Offert. 4.
T U-I sunt * cae- li, et tu a est
ter- ra: orbem ter- rá- rum, et ple- ni-tú- di-
nem e- jus tu fundá- sti: ju-stí-
ti-a et ju-dí- ci- um praepará-
ti-o se- dis tu- ae.
Comm. I.
V I-dé- runt omnes * si-nes ter- rae sa-lu-
tá- re De- i no-stri.

Sancti Stephani.

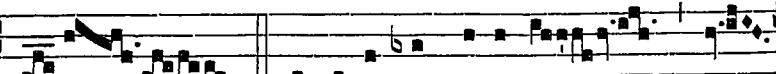
Introitus. I..

E

T- E-NIM * se- dé- runt prínci- pes, et advér-
sum me loquebán- tur : et in-i- qui per- se-cú- ti sunt
me : ádju-va me, Dómi- ne De- us me- us, qui a servus
tu- us exerce- bá- tur in tu- is justi- fi- ca- ti- ó-
ni- bus. Ps. Be- á- ti immacu- lá- ti in vi- a : * qui ámbo-
lant in le- ge Dómi- ni. Gló- ri- a Patri. Eu o ua e.
Grad.
5.

S

Edé- runt * prínci- pes, et advérsu-
me loque- bá- tur : et i-níqui perse-cú- ti sunt

me. **V.** Adjuva me, Dómi- ne

De- us me-

us : salvum me fac propter mi- se- ri- cór- di- am

* tu- am.

A L-le- lú- ia. * ij. **V.** Vi-

de- o caelos apér- tos, et Je-sum

stan- tem a dex- tris vir-

tí- tis * De- i.

E - legé- runt * Apó- sto- li Stépha-

S. Stephani Protomartyris.

num leví tam, ple- num fi- de et
 Spí- ri- tu Sancto : quem la-pi-davé-
 runt Judaé- i o-rántem, et di- céntem : Dó- mi-
 ne Je- su, ác- ci- pe spí-ri-
 tum me- um, alle- lú-ia.
Comm.
 8.
V I-de- o * cae-los a-pértos, et Je-sum stantem
 a dextris virtú- tis De- i : Dómi- ne Je-su, ácci-
 pé spí- ri- tum me- um, et ne stá-tu- as il-lis hoc pec-
 cá- tum, qui- a nésci- unt quid fá- ci- unt.

S. Joannis Apostoli et Evangelistae.

Sancti Joannis.

Introitus. In médio, *ut in Communi Doctorum*, [38].

Grad. 5.
E X- i- it * sermo inter fra- tres, quod di-
 scí- pu- lus il- le non mó-
 ri- tur. **V.** Sed : Sic e- um vo-lo mané-
 do nec
 véni- am: *tu me sé- que-re.
V.
 2.
A L-le-lú-ia. * ij. **V.** Hic
 est discí-pu-lus il- le, qui testimó-

Sanctorum Innocentium.

ni- um pérhi- bet de his : et sci-
mus qui a ve rum est te stimó-ni- um
* e- jus.

Offertorium. Justus ut palma, *ut in Communi Doctorum*, [41].

Comm.

2.

E X-i- it * sermo inter fra-tres, quod discí-pu-lus
il-le non mó-ri- tur : et non di- xit Je-sus : Non
mó-ri- tur : sed : Sic e- um vo-lo mané- re, do- nec
vé-ni- am.

Sanctorum Innocentium.

Introitus. 2.

E X o-re * in- fánti- um, De- us, et lactén-

Sanctorum Innocentium.

ti- um perfe- cí- sti lau- dem propter in-imí- cos
tu- os. Ps. Dómi- ne Dó-mi-nus noster : * quam admi-
rá-bi- le est nomen tu- um in u-ni-vérsa ter-ra! Gló- ri- a
Patri. Eu ou a e.

Grad.

5.

A - nima no- stra, * sic- ut pas- ser,
e- répta est de láque- o ve- nán- ti- um.

V. Láque- us

contrí- tus est, et nos li-be- rá-

Sanctorum Innocentium.

ti su- mus : ad-ju-tó-ri- um no-
strum in nōmi-ne Dó- mi- ni, qui fe- cit
cae- lum* et ter- ram.
4.
A L- le-lú- ia. * ij. **V.** Laudá-
te pú- e-ri Dómi-num, laudá-
te no-men * Dó-mi- ni.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúia, et V. sequenti, dicitur :

Tract. 8.
E Ffudé- runt * sanguí-nem san-
ctó- rum, vel-ut a- quam, in circú- i- tu Je-rú-sa-lem.

Sanctorum Innocentium.

V. Et non
e- rat qui se- pe- lí-
ret. **V.** Víndi-ca, Dó- mi- ne, sanguí-nem
sanctó- rum tu- ó- rum,
qui ef-fú- sus est * su-per ter- ram.
Tempore autem paschali omittitur graduale, et ejus loco dicitur : Allelúia, allelúia. V. Laudáte, púeri. 42. Deinde : Allelúia. V. Sancti tui, Dómine. [19].
Offert. 2.
A - nima * no- stra, sic ut pas-
ser, e-répta est de lá- que- o ve-
nán- ti- um : láque- us contrí- tus est, et

44 Dominica infra Octavam Nativitatis.

nos li-be- rá- ti sumus.

Comm. 7.

VOX in Rama * audí-ta est, plo-rá- tus et u-lu-lá-
tus : Rachel plo- rans fí-li- os su- os, nó- lu- it con-
so-lá-ri, qui- a non sunt.

Dominica infra Octavam Nativitatis.

Intr. 8.

DUM mé- di- um * si- lén- ti- um tené- rent
6- mni- a, et nox in su- o cur-su mé-di- um i- ter
habé- ret, omní- pot-ens sermo tu- us, Dó- mi- ne,
de cae- lis a regá- li-bus sé- di- bus ve- nit.

Dominica infra Octavam Nativitatis. 45

Ps. Dómi-nus regnávit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est
Dóminus fortí-tú-di-ném, et prae-cínxit se. Gló-ri- a Patri.
Eu ou a e.

Grad. 3.

SPe- ci- ó-sus * for- ma
prae fí- li- is hó- mi- num : dif-fú-
sa est grá- ti- a in lá- bi-
is tu- is. **V.** E-ructá-
vit cor me- um ver- bum
bo- num : di-co e- go ó- pe-ra

S. Thomae Episcopi et Martyris.

me- a Re- gi : lingua me- a cá-
la- mus scribae ve- ló- ci-
ter * scri- bén- tis.
Alleluia, alleluia. *V. Dóminus regnávit. 31.*
Offertorium. Deus enim firmávit. 32.

Comm.

7.

T Olle * pú- e- rum et ma- trem e-jus, et va- de
in terram Isra- el : de-fúncti sunt e- nim, qui quae-
ré- bant á-nimam pú- e- ri.

S. Thomae Episcopi et Martyris.

Intr.

G

Aude- ámus * omnes in Dó- mi- no, di- em

S. Thomae Episcopi et Martyris.

festum ce- le- brántes sub honó- re Thomae Mártý- ris :
de cu-jus passi- ó- ne gaudent An- ge- li, et col-
lau- dant Fí- li- um De- i. *Ps. Exsultá-te justi in*
*Dómi- no : * rectos de- cet col- laudá- ti- o. Gló-ri- a Patri.*
Eu ou a e.

Graduale. Ecce sacérdos magnus, *ut in Communi Confessoris Pontificis, [32].*

I. A L- le- lú- ia. * ij.
V. Ego sum pa- stor bo- nus :
et cognó- sco o- ves

48 S. Silvestri I. Papae et Confessoris.

me-as, et cognó-scunt me, * me-ae.

Offertorium. Posuísti. [14].

Comm.

Ego sum * pa-stor bo-nus, et cognósco
oves me-as, et cognóscunt me me-ae.

De Octava Nativitatis Domini.

Massa. Puer natus est, *ut in die*, 33.

S. Silvestri I. Papae et Confessoris.

Massa. Si diligis me. [2¹].

Die 1 Januarii.

IN OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

Introitus. Puer natus est. 33.

Graduale. Vidérunt. 33.

7. **A** L-le-lú-ia. * ij.
v. Multi-fá-ri-e
o-lim De-us loquens in prophé-tis,
no-vís-si-me di-é-bus i-stis lo-cú-tus
est no-bis in Fi-li-o * su-o.

Sanctissimi Nominis Jesu.

Offertorium. Tui sunt caeli. 35.

Communio. Vidérunt. 35.

De dominica, si occurrat a die 2 ad diem 5 januarii, nihil fit; ejus locum tenet festum Ss.mi Nominis Jesu, cum omnibus juribus et privilegiis dominicæ.

Diebus ferialibus a 2 ad 5 januarii Missa dicitur ut die 1 januarii, cum Glória, sine Credo.

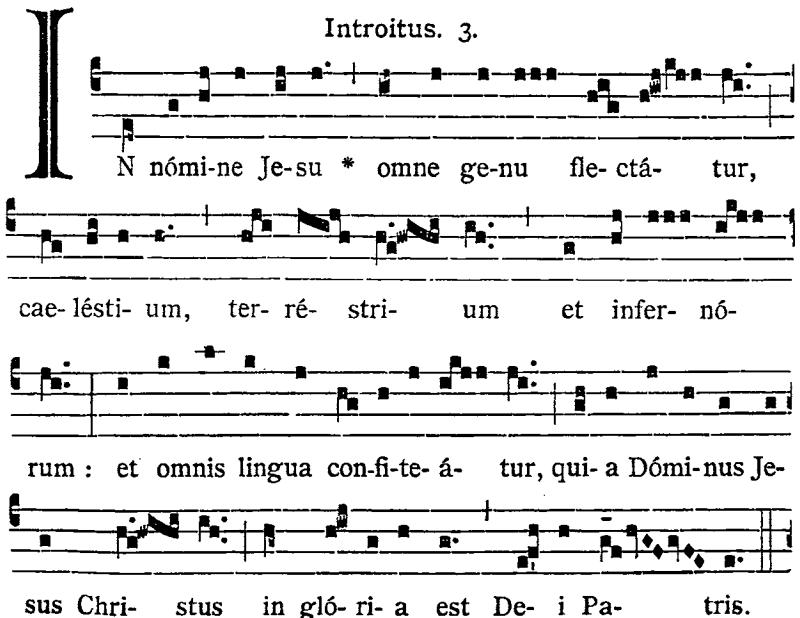
Dominica

a die 2 ad diem 5 januarii occurrenti vel, si haec defecerit,

die 2 januarii.

SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

Introitus. 3.

Nomine Je-su * omne ge-nu fle-ctá-tur,
cae-lésti-um, ter-ré stri-um et infer-nó-
rum : et omnis lingua con-fi-te-á-tur, qui a Dómi-nus Je-
sus Chri-stus in gló-ri-a est De-i Pa-tris.

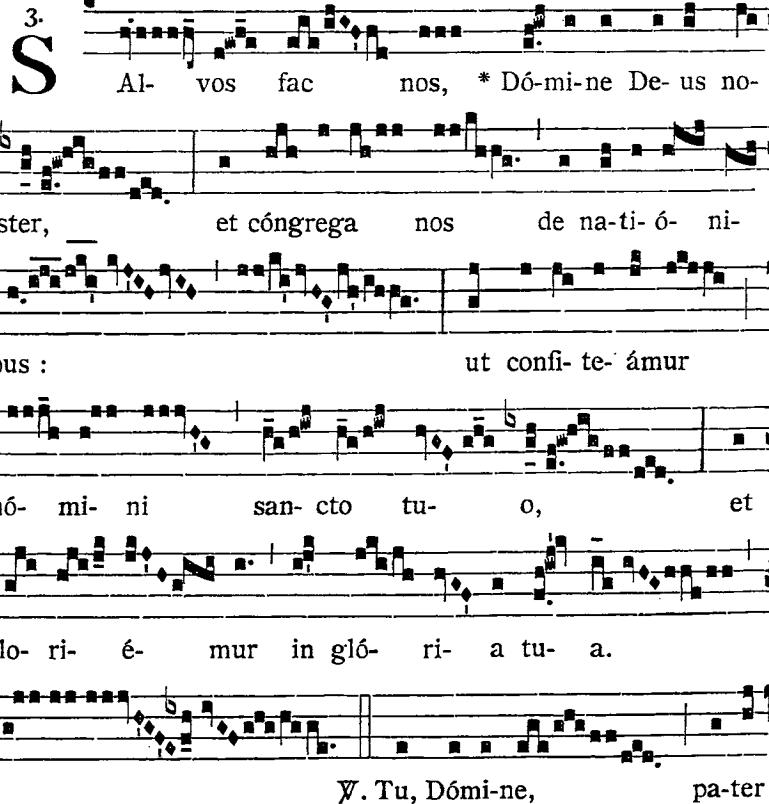
Sanctissimi Nominis Jesu.

*Ps. Dómi-ne Dómi-nus no-ster : * quam admi-rá-bi-le est*

nomen tu-um in u-ni-vér-sa terra. Gló-ri-a Patri

E u o u a e.

Grad.

3. **S**Al-vos fac nos, * Dó-mi-ne De-us no-
ster, et cóngrega nos de na-ti-6-ni-
bus : ut confi-te-ámur
nó-mi-ni san-cto tu-o, et
glo-ri-é mur in gló-ri-a tu-a.
¶ Tu, Dó-mi-ne, pa-ter

Sanctissimi Nominis Jesu.

noster, et
redém-ptor no-ster : a saé-cu-lo
nom-en * tu-um.

A L-le-lú-ia. * ij.
V. Laudem Dómi-ni lo-
qué-tur os me-um, et be-ne-dí-cat o-
mnis ca-ro nomen san-ctum * e-
jus.

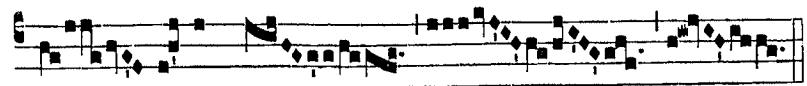
Sanctissimi Nominis Jesu.

*Post Septuagesimam, in Missis votivis, omissis Allelúia et
V. sequenti, dicitur :*

Tract. 8.

D Omi-ne * De-us vir-tú-tum,
conver-te nos : et osténde fá-
ci-em tu-am, et salvi é-ri-mus : so-net
vox tu-a in áu-ribus me-
is. V. Vox e-nim tu-a dul- cis, et
fá-ci-es tu-a de-có-ra ni-mis.
V. O-le-um effú-sum nomen tu-um, Je-
su : íd-e-o ad-o-le-scéntu-lae * di-

Sanctissimi Nominis Jesu.

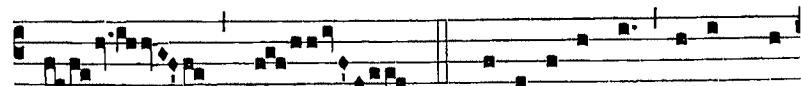

le- xé-runt te.

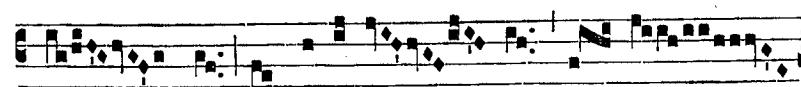
Tempore Paschali in Missis votivis : Allelúia, allelúia. ¶ Laudem Dómini. ut supra; deinde :

5.

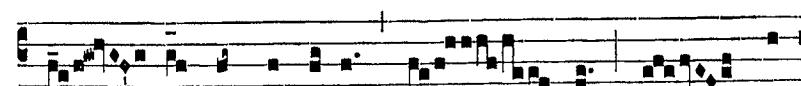
A Lle- lú- ia. *

¶ Exaltábo te, De-us me-

us Rex, et bene-dí- cam nó- mi-

ni sancto tu o Je- su, in saé-

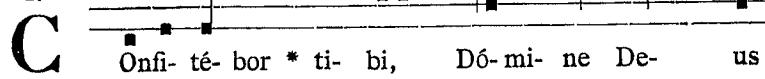
cu- lum et in saé- cu- lum * saé-

cu- li.

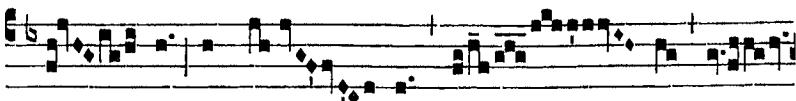
Offert.

I.

C Onfi- té- bor * ti- bi, Dó- mi- ne De- us

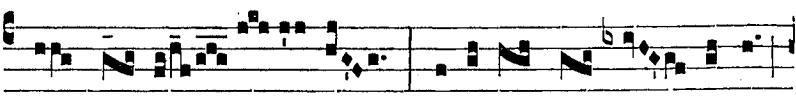
Sanctissimi Nominis Jesu.

me- us, in to- to cor- de me-

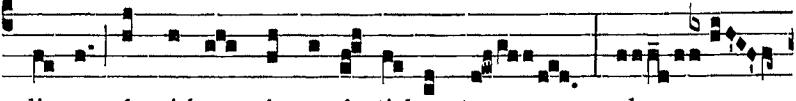
o, et glo- ri- fi- cá- bo no- men tu- um

in ae- té- num : quó-ni- am tu, Dó- mi-ne,

su- á- vis et mi- tis es : et mul- tae mi- se- ri- cór-

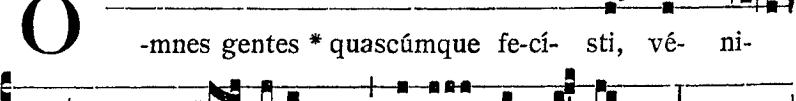
di ae ómni-bus invo-cán-ti-bus te, al-

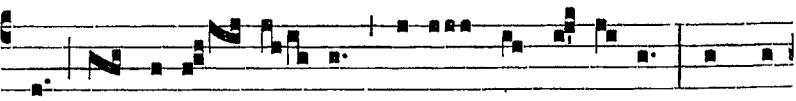
le- lú- ia.

Comm.

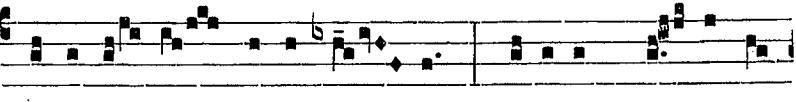
8.

O -mnes gentes * quascúmque fe- cí- sti, vé- ni-

ent, et ad- o- rá- bunt co- ram te Dó- mi- ne, et glo-

ri- fi- cá- bunt nomen tu- um : quóni- am ma- gnus es

Musical notation for the hymn 'S. Telesphori, Papae et Martyris.' The lyrics are:

tu, et fá- ci- ens mi-ra- bí- li- a : tu es De- us
so- lus, al-le-lú- ia.

Die 5 januarii

S. Telesphori, Papae et Martyris.

Missa. Si diligis me. [2¹]IN EPIPHANIA
DOMINI

Introitus. 2.

E

C-CE * advé- nit domi- ná-tor Dó-
mi- nus: et regnum in ma-
nu e- jus, et pot- éstas, et impé- ri- um.

Ps. De- us, ju-dí-ci- um tu- um Re-gi da: * et justí-ti- am tu- am
Fí- li- o Re- gis. Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad.

5.

O mnes * de Sa- ba vé-

In Epiphania Domini.

ni- ent, au- rum et thus de-fe-réntes, et laudem Dómi-no
 annun- ti- ántes. *V. Surge,*
 et il-lumi-ná- re Je-rú-
 sa- lem : qui a gló- ri a Dó- mi- ni
 su- per te * or- ta est.
 2. *A* L-le-lú- ia. * *ij.* *V. Ví- di-*
 mus stellam e- jus in O-ri- én-
 te, et vé- ni- mus cum muné-
 ri-bus ad o-rá-re * Dó- mi-num.

Sanctae Familiae.

Offert.

5.

R

Eges Tharsis * et ín- su- lae mú-
 ne- ra óf- fe- rent : reges A- ra- bum et Sa-
 ba do- na ad-dú- cent : et ad-o-
 rá- bunt e- um omnes re- ges ter- rae,
 o- mnes gen- tes sér- vi- ent e- i.

Comm.

4.

V

I- di- mus * stel-lam e-jus in O- ri- énte, et
 vé- nimus cum mu-né-ri- bus ad-o-rá-re Dómi- num.

Dominica I. post Epiphaniam.

SANCTÆ FAMILIAE

Introitus. 7.

E

XSULTET gáu- di- o * pa- ter Ju- sti,

Sanctae Familiae.

gáu-de- at Pa-ter tu- us et Ma-ter tu- a, et ex-
 súl- tet quae gé- nu- it te. *Ps. Quam di-lécta ta-ber-*
 ná-cu-la tu- a, Dómi-ne virtú-tum! * concu-píscit et dé- si-cit
 á-nima me- a in á-tri- a Dómi- ni. Gló- ri- a Patri.
 Eu ou a e.
Grad. 5.
U - nam pé- ti- i * a Dó- mi- no, hanc
 requí- ram: ut inhá- bi- tem in do- mo Dó-
 mi- ni ómni-bus di- é-bus vi-tae me- ae.
V. Be- á- ti qui há- bi- tant in domo tu- a, Dó- mi- ne:

Sanctae Familiae.

in saécu-la saecu-ló- rum
 * laudá- bunt te.
 8. **A** L-le- lú- ia.* ij.
V. Ve- re tu es Rex abscón- di- tus,
 De- us Is- ra- el * Salvá- tor.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Alleluia et V. sequenti, dicitur :
Tract. 2.
H Osti- am * et obla- ti- ó- nem no- lu-
 í-sti, corpus au- tem aptásti mi- hi.

Sanctae Familiae.

V. Ho-locáu- stum et pro peccá-to
non postu-lá- sti : tunc di- xi : Ecce vé-
ni- o. V. In cá-pi- te li- bri scri-ptum est de
me, ut fá-ci- am, De- us, vo- luntá-
tem * tu- am.
Tempore Paschali, omisso Graduali, dicitur :

I. A L-le- lú- ia. * ij. V. Be-
á- tus ho- mo qui audit me, et qui ví-gi-
lat ad fo- res me- as quo-tí- di- e, et obsér-
vat ad po-stes ósti- i * me- i.

Sanctae Familiae

r. A L- le- lú- ia. * V. Vi- ta no-
stra est abscon- di-ta cum Chri- sto * in
De- o.
Offert. 4 T U- lé-runt * Je- sum pa-rén- tes e-
jus in Je-rú- sa- lem, ut sí- ste-rent
e- um Dó- mi-no.
Comm. I. D Escén- dit Je-sus * cum e- is, et ve- nit Ná-
za- reth, et e- rat súb- di-tus il- lis.

De dominica I post Epiphaniam suo die nihil fit, sed ejus locum tenet festum Sanctae Familiae Jesu, Mariae, Joseph, cum omnibus juribus et privilegiis dominicæ.

Diebus ferialibus a 7 ad 12 januarii ante dominicam I post Epiphaniam occurribus, dicitur Missa de festo Epiphianæ; post eandem dominicam vero Missa de eadem dominica In excélsø throno ut infra, p. 64, cum Glória, sine Credo.

Missa
Dominicae I. post Epiphaniam.

Haec Missa dicenda est diebus ferialibus hebdomadae sequentis.

Intr.
8.

I N excélo thro- no * vi- di se- dé- re vi-
rum, quem adó- rat multi-tú- do Ange- ló- rum,
psallén- tes in u- num : ec-ce cu-jus impé-
ri- i nomen est in ae- té- rnum. *Ps. Ju-bi- lá-te*
De-o omnis terra : * serví-te Dómi-no in lae-tí- ti- a.
Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad.
7.

B Ene-dí- ctus * Dó- mi-nus De- us Is- ra-
el, qui fa- cit mi-ra-bí- li- a

Miss Domin. I post Epiphaniam

65

magna so- lus a saé-
cu- lo. V. Suscí- pi-
ant mon- tes pa-
cem
pó- pu- lo tu- o, et col-
les * justí- ti- am.
3.
A L- le-lú- ia: * ij. V. Ju-bi- lá-te
De- o o- mnis ter- ra : serví- te
Dó- mi- no * in lae-tí- ti- a.

Missa Domin. I post Epiphaniam

Offert.

5.

J

Ubi-lá-te De-o * omnis ter-
ra : ju-bi-lá-

te De-o

o-mnis ter-ra, serví-te

D6- mi-no in lae-tí-ti-a : intrá-

te in conspéctu e-jus in exulta-ti-ó-ne,

qui-a Dó-mi-nus i-pse est De-us.

Comm.

F

I-li, * quid fe-císti no-bis sic? e-go et
pa-ter tu-us do-lén-tes quaere-bá-mus te. Et quid

Dominica II. post Epiphaniam.

est quod me quaere-bá-tis? nesci-e-bá-tis qui-a
in his quae Patris me-i sunt, o-pórtet me es-se?

*Pro commemoratione S. Hygini Papae et Mart. dicitur Missa
Si diligis me. [2¹].*

13 jan. COMM. BAPTISMATIS D. N. J. C.
Missa ut in die Epiphaniae, 57.

Dominica II. post Epiphaniam.

Intr.

4.

O

- mnis terra * adó-ret te, De-us,

et psal-lat ti-bi: psal-mum di-cat nó-mi-ni

tu-o, Al-tís-si-me. *Ps. Ju-bi-lá-te De-o omnis*

terra, * psalmum dí-ci-te nómi-ni e-jus: da-te gló-ri-am

laudi e-jus. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

68 Dominica II. post Epiphaniam.

Grad.

5.

M

I- sit Dó- mi-nus * ver- bum su-
 um, et saná- vit e- os : et
 e-ri-pu- it e- os de intér-i- tu e- ó-
 rum. *V. Confite- án-*
 tur Dómi-no mi-se-ri-
 córdi- ae e-
 jus : et mi- ra-bí- li- a e- jus
 si- li- is * hó-mi-num.

4.

A Lle- lú- ia. * *ij.**V. Laudá-te De-*

Dominica II. post Epiphaniam.

69

um omnes Ange- li e- jus : laudá-te e-
 um omnes virtú- tes * e-
 jus.
 Offert. I.
J Ubi- lá- te * De- o u- ni-vér- sa ter-
 ra : ju-bi- lá-
 te De- o u- ni-vér- sa ter-
 ra : psal-mum dí- ci- te nō-
 mi- ni e- jus : ve-ní- te, et audí- te,
 et nar-rábo vo- bis, o- mnes qui ti- mé-

Dominica III. post Epiphaniam.

tis De- um, quanta fe- cit Dó-mi- nus á-
ni-mae me- ae, alle- lú- ia.
Comm. 6.
D I-cit Dó- mi- nus : * Implé-te hýdri- as a-
qua et ferte architri-clí- no. Cum gu- stás- set archi-
tri- clí- nus aquam vi-num fa-ctam, di- cit sponso :
Servá-sti vi- num bo- num us-que adhuc. Hoc signum fe-
cit Je-sus primum co-ram discí- pu- lis su- is.

Dominica III. post Epiphaniam.

Intr.

7.

A

D-o- rá-te * De- um omnes Ange- li e-jus :

Dominica III. post Epiphaniam.

audi- vit, et laetá- ta est Si- on : et exulta-
vé- runt fi- li- ae Ju- dae. Ps. Dó- mi- nus regnávit,
exsúltet terra : * lae-téntur ín-sulae mul- tae. Gló- ri- a Pa-
tri. Eu ou a e.
Grad. 5.
T Imé- bunt gen- tes *no- men tu- um,
Dómi- ne, et o- mnes re- ges ter- rae
gló- ri- am tu- am. V. Quó-
ni- am aedi- fi- cávit Dómi-nus Si-
on, et vi- dé- bi- tur

Dominica III. post Epiphaniam.

in ma-jestá- te * su- a.

8.
A L-le- lú- ia. * ij. V. Dó-

mi-nus regná- vit, exsúl-tet ter-

ra : lae-tén-

tur ínsulae * mul- tae.

Offert.
 2.
D Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir-

tú- tem, déx-te- ra Dó- mi-ni exaltá- vit

me: non mó-ri- ar, sed vi- vam, et narrábo ó- pe-

ra Dómi-ni.

Dominica in Septuagesima.

Comm.

7.

M I-ra-bán- tur o- mnes * de his quae
pro- cedé-bant de o- re De- i.

Dom. IV., V. et VI. post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominica praecedenti.

Dominica in Septuagesima.

Introitus. 5.

C IRCUMDEDERUNT me * gémi-tus mortis, do-ló-
res inféni circum- de- dé- runt me : et in tri- bu-
la- ti- ó- ne me- a invo- cá- vi Dó- mi- num, et ex- au-
dí- vit de templo sancto su- o vo- cem me-
am. *Ps. Dí- ligam te Dómi-ne, forti- túdo me- a : * Dóminus fir-*

Dominica in Septuagesima.

maméntum me- um, et re-fú-gi- um me- um, et li-be-rá-tor
me- us. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.
Grad. 3.
A Djú- tor * in opportu- ni- tát- ti-
bus, in tri- bu- la- ti- ó- ne : spe- rent in
te, qui nové- runt te : quó- ni- am non
de-re-línquias que- rén- tes te, Dó-
mi- ne. **V** Quó- ni- am non
in fi- nem ob- lí- vi- o
e- rit páu- pe- ris : pa- ti- énti- a páu- pe- rum non per-

Dominica in Septuagesima.

i- bit in ae- té- num : exsúr-ge, Dó- mi-
ne, non praevá- le- at * ho-
mo.
Tract. 8.
D E pro-fún- dis * clamá- vi ad te, Dómi- ne :
Dómi- ne, exáu- di vo- cem
me. **V**. Fi- ant aures tu-
ae in- tendén- tes
in o- ra- ti- ó- nem ser- vi tu-
i. **V**. Si in- iqui- tát- tes ob- servá- ve- ris,

Dominica in Septuagesima.

Dó- mi-ne : Dómi- ne, quis
sus- ti-né- bit? V. Qui-a apud te
pro- pi- ti- áti- o est, et propter
le- gem tu- am sustí- nu- i te, * Dó-
mi-ne.
Offert. 8.
B O-num est * confi- té- ri Dómi- no,
et psál- le-re nō- mi- ni tu- o, Al-tís-
sime.
Comm. I.
I L-lú- mi-na * fá-ci- em tu- am super servum tu- um,

Dominica in Sexagesima.

et salvum me fac in tu- a mi- se-ri- córdi- a :
Dó- mi-ne, non confúndar, quó- ni- am invo- cá- vi te.

Dominica in Sexagesima.

Intr. I.
E Xsúr- ge, * qua- re obdórmis Dómi-ne? exsúr- ge,
et ne re-péllas in fi- nem : qua- re fá-ci- em tu- am
a-vértis, obli-ví- sce- ris tri- bu- la- ti- ó- nem nostram?
Adhaé- sit in ter- rā venter no- ster : exsúrge, Dómi-ne,
áduva nos, et lí- be- ra nos. Ps. De- us, áuri- bus no-
stris audí- vi- mus : * pa- tres nostri annunti- a- vé- runt no-
bis. Gló- ri- a Patri. Eu- oua e.

Dominica in Sexagesima.

Grad.

1.

S

Ci- ant gen- tes * quó-ni- am
 no- men ti- bi De- us : tu so- lus
 Al- tís-simus super o-mnem ter-
 ram. *V.* De- us me- us, po-ne il-
 los ut ro- tam, et sic-
 ut stí- pu- lam an- te fá-
 ci- em * ven- ti.

Tract.

8.

C

Ommo-ví- sti * Dó-
 mi-ne ter- ram, et con- turbásti e-

Dominica in Sexagesima.

am. *V.* Sa-
 na contri- ti- ó- nes e-
 jus, qui- a mo- ta est.
V. Ut fú- gi- ant a
 fá- ci- e ar- cus, ut li- be-
 rén-tur e- lé- cti * tu- i.
Offert.
 4.
P Erfi- ce * gres- sus me- os in sé- mi- tis
 tu- is, ut non mo- ve- án- tur vestí- gi- a

Dominica in Quinquagesima.

me a: inclí na au rem tu am, et exáudi
verba me a: mi-rí fi-ca mi se-ri-córdi as tu
as, qui salvos fa-cis spe-rántes in te, Dómi- ne.
Comm. 8.
I Ntro- í bo * ad altá re De i, ad
De um qui lae-tí fi cat juven-tú tem me am.

Dominica in Quinquagesima.

Intr. 6.
E -sto mi-hi * in De um pro te-ctó rem, et
in lo-cum re-fú-gi i, ut salvum me fá-ci as:
quó-ni-am firmaméntum me um, et re-fú-gi um me um

Dominica in Quinquagesima.

es tu : et pro-pter nomen tu um dux mi hi e ris,
et e-nú tri es me. Ps. In te Dómi-ne spe-rávi, non confún-
dar in aetérnum : * in justí ti a tu a lí be-ra me. Gló-ri- a
Patri. Eu o u a e.
Grad. 3.
T Ú es * De us, qui fa cis mi-
ra-bí li a so lus : no tam fe-
cí sti in gén ti bus vir tú tem
tu am. V. Li-
be rásti in brá chi o tu o

Dominica in Quinquagesima.

pó- pu- lum tu-
um, fí- li- os Isra- el
* et Jo-seph.
Tract. 8.
J Ubi-lá- te * Dó- mi- no omnis terra :
serví- te Dó- mi- no in lae-tí-
ti- a. V. Intrá- te in conspé- ctu e- jus,
in exsul- ta- ti- ó- ne. V. Sci- tó- te quod
Dó- mi- nus i- pse est De- us.
V. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos :

Dominica in Quinquagesima.

nos autem pó- pu- lus e- jus,
et oves pá- scu- ae * e- jus.
Offert. 3.
B Ene-dí- ctus es * Dómi- ne, do-ce me justi-
fi- ca- ti- ó- nes tu- as : be-ne-dí- ctus es Dómi-
ne, do-ce me justi- fi- ca- ti- ó- nes tu-
as : in lábi- is me- is pronunti- á-
vi ómni- a judí- ci- a
o- ris tu- i.

Feria IV. Cinerum.

Comm.

M Andu-cavé-runt, * et sa-tu-rá-ti sunt nimis, et
de-si-dé-ri- um e- ó- rum áttu-lit e- is Dómi-
nus : non sunt fraudá- ti a de-si-dé-ri- o su- o.

Feria Quarta Cinerum.

Sacerdos cum pervenit ad Altare, antequam incipiat benedictionem Cinerum, a Choro cantatur sequens Antiphona.

Antiph.

E X-áudi nos * Dómi- ne, quóni- am be- nígnia
est mi-se-ri-cór- di- a tu- a : se-cúndum multi-tú-
di-nem mi-se-ra-ti- ó- num tu- á- rum ré-spi- ce nos,
Dó- mi- ne. Ps. Sal- vum me fac De- us : quóni- am intra-

Ad Benedictionem Cinerum.

vé-runt aquae * usque ad á-nimam me- am. Gló- ri- a
Patri. Eu ou a e.
Repetitur Ant. Exáudi nos.
Post benedictionem Cinerum cantatur statim a Choro :

Ant.

I Mmu-té-mur * há- bi-tu, in cí-ne- re et ci-
lí-ci- o : je-juné-mus, et plo- ré- mus ante Dó-
mi- num : qui- a multum mi-sé- ri-cors est
di-mít- te-re peccá- ta no- stra De- us no- ster.

Alia

Ant. 4.

J Ux-ta vestí- bu-lum * et al- tá- re plo-
rá- bunt sa-cerdó- tes et le- ví- tae mi-nístri Dómi-
ni, et di- cent : Par-ce Dómi-ne, parce pópu-lo

Feria IV. Cinerum.

tu-o : et ne dís-si-pes ora clamánti-um
 ad te, Dó-mi-ne.
 Resp.
 2. E -mendé-mus * in mé-li-us, quae igno-rán-ter
 pec-cá-vi-mus : ne sú-bi-to prä-occu-pá-ti di-e
 mortis, quaerámus spá-ti-um paeni-ténti-ae, et inve-ní-re
 non possí-mus. * Atténde Dómi-ne, et mi-se-ré-
 re : qui-a peccá-vi-mus ti-bi. ¶ Ad- juva
 nos, De-us sa-lu-táris no-ster : et propter honórem nó-
 mi-nis tu-i, Dómi-ne, lí-be-ra nos. * Atténde.

Ad Missam.

Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i
 San-cto. * Atténde.

AD MISSAM.

Intr. I.
 M I-se-ré-ris * ómni-um, Dó-mi-ne, et ni-hil
 o-dísti e-ó-rum quae fe-cí-sti, dissímu-lans pec-
 cá-ta hó-mi-num propter pae-ni-ténti-am, et
 par-cens il-lis : qui-a tu-es Dó-
 mi-nus De-us no-ster. Ps. Mi-se-ré-re me-i De-us,
 mi-se-ré-re me-i : * quó-ni-am in te confi-dit á-nima

me- a. Gló-ri- a Patri. E u ou a e.

Grad.
I.

M I-se- ré-re * me- i De- us,
mi-se- ré- re me- i :
quó- ni- am in te con- fí- dit á-
ni- ma me- a.

V. Mi-sit de cae- lo, et li-
be- rá- vit me: dedit in oppró-
bri- um con- cul-cán- tes
* me.

Tract.

2.

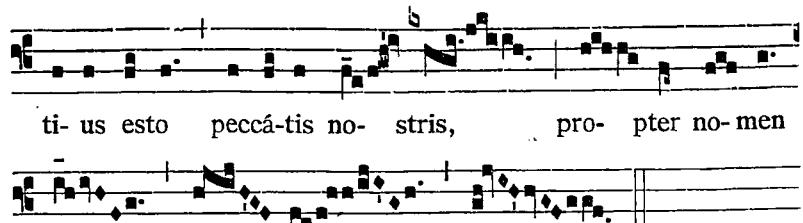
D

Omi- ne, * non secúndum pec-
cá- ta no- stra, quae fé- cim- nos : neque se- cún- dum
in-iqui- tát- es no- stras re- tri- bu- as no- bis.

V. Dó- mi- ne, ne memí- ne-
ris in-iqui- tát- um nostrá- rum antiquá- rum :
ci- to anti- ci- pent nos mi- se- ri- córdi- ae tu- ae, qui- a
Hic genuflectitur.

páu- pe- res facti sumus nimis. V. Ad- juva nos, De-
us sa- lu- tá- ris no- ster : et propter gló- ri- am nómi-
nis tu- i, Dómi- ne, lí- be- ra nos : et pro- pí-

Feria IV. Cinerum.

* tu- um.

Supradictus Tractus ab hac die dicitur Feria secunda, quarta, et sexta, usque ad Feriam quartam Majoris Hebdomadae, nisi proprius assignetur.

Offert.

2.

E

X- altá- bo te * Dómi- ne, quó- ni- am

sti in-imí-cos me- os su- per

me : Dó- mi- ne clamá-vi ad te, et sa-

ná- sti me.

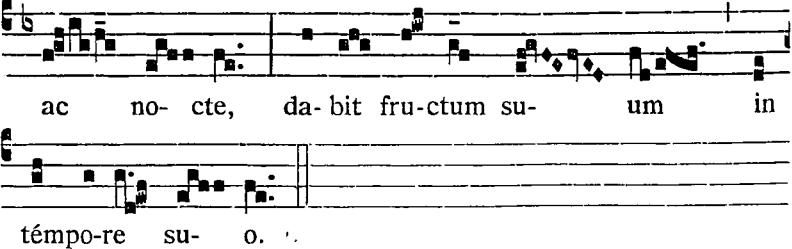
Comm.

3.

Q

Ul me-di-tá-bi-tur * in le-ge Dó- mi-ni di e

Feria V. et VI. post Cineres.

Feria Quinta.

Introitus. Dum clamárem, *ut in Dominica X. post Pentec.*, 344.

Graduale. Jacta cogitátum, *ut in Dominica III. post Pentec.*, 328.

Offertorium. Ad te Dómine levávi, 3.

Communio. Acceptábis, *ut in Dominica X. post Pentec.*, 347.

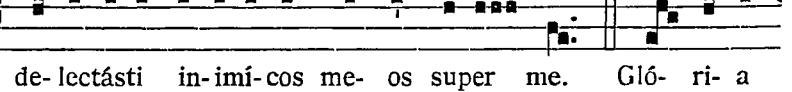
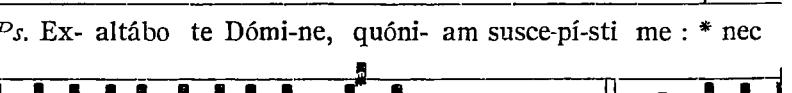
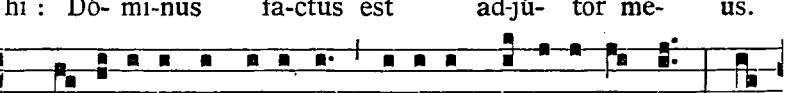
Feria Sexta.

Intr.

7.

A

U-dí- vit * Dó- mi-nus, et mi-sér- tus est mi-

Feria VI. post Cineres.

Grad.

5.

U - nam pé- ti- i * a Dó- mi- no, hanc
 re-quí- ram, ut inhá- bi- tem in do- mo Dó-
 mi- ni.
V. Ut ví-de- am
 vo-luptá-tem Dó-mi- ni : et
 pró- te- gar a templo san-cto * e-
 jus.

Tractus. Dómine non secúndum, *ut in Feria IV. Cinerum*, 89.

Offert.

3.

D Omi-ne, * vi- ví- fi- ca me se-
 cún- dum e- lóqui- um tu- um : ut sci- am te-
 stimó- ni- a tu- a.

Dominica I. in Quadragesima.

Comm.

5.

S Erví- te * Dómi- no in timó- re, et exsultá- te
 e- i cum tre- mó- re : appre- héndi- te disciplí-
 nam, ne per- e- átis de vi- a ju- sta.

Sabbato resumitur Missa Ferias praecedentis, praeter Tractum,
 qui omittitur.

Dominica I. in Quadragesima.

Intr.

8.

I Nvo-cá- bit me, * et e- go exáu- di- am e-
 um : e- rí- pi- am e- um, et glo- ri- fi- cá- bo
 e- um : longi-tú-di-ne di- é- rum a- dimplé- bo
 e- um. Ps. Qui há- bi- tat in adju- tó- ri- o Altíssimi, *

Dominica I. in Quadragesima.

in pro-tecti- óne De- i cae-li commo- rá- bi-tur. Gló-ri- a
Patri. Eu ou a e.
Grad. 2.
A N- ge- lis * su- is mandá- vit de
te, ut custó-di- ant
te in ómnibus vi- is tu- is.
V. In má-ni-bus portá-
bunt te, ne un- quam
offén- das ad lá- pi-dem
* pedem tu- um.

Dominica I. in Quadragesima.

Tract.
2.
Q UI há- bi- tat * in adju-tó- ri- o Al-
tí- si- mi, in pro-tecti- ó- ne De- i cae-
li commo- rá- bi-tur. V. Di- cet Dómi- no :
Suscéptor me- us es, et re-fú-
gi- um me- um, De- us me- us : spe- rá- bo in
e- um. V. Quó-ni- am i-
pse li- be- rá- vit me de láque- o
ve- nán- ti- um, et a ver- bo á- spe- ro.
V. Scápu- lis su- is ob- umbrá- bit ti- bi, et

Dominica I. in Quadragesima.

sub pennis e- jus spe- rá- bis. *V.* Scu-to
 circúmda- bit te vé-ri- tas e- jus : non
 timé- bis a timó-re noctúr- no. *V.* A sa-
 gít- ta vo-lán- te per di- em, a negó- ti-
 o per-ambu-lán- te in té- nebris,
 a ru- ína et daemó- ni- o me- ri-di- á-
 no. *V.* Ca- dent a lá- te-
 re tu- o mil- le, et de-cem
 míl- li- a a dextris tu- is :

Dominica I. in Quadragesima.

ti-bi au- tem non appro-pinquá- bit. *V.* Quó-
 ni- am Ange- lis su- is mandá- vit de te, ut
 custó-di- ant te in ómni-bus vi- is tu- is. *V.* In
 má-ni- bus por- tá- bunt te, ne unquam of-
 fén-das ad lá- pi-dem pe-dem tu- um.
V. Su- per áspi- dem et ba-si- lí- scum am-
 bu-lá- bis, et concul-cá- bis
 le- ó- nem et dra-có- nem.
V. Quó-ni- am in me spe- rá- vit, li- be-rábo

e- um : pró-tegam e- um, quó-ni- am
cognó-vit nomen me- um. ¶ In-vo-cá-bit me, et
e-go exáudi- am e- um : cum ipso
sum in tri- bu- la- ti- ó-ne. ¶ E-ri- pi- am
e- um, et glo-ri- fi- cábo e- um :
longi- tú- di-ne di- érum ad-implébo e-
um, et osténdam il- li sa- lu-tá- re
* me- um.
Offert. 8.
S Cápu-lis su- is * obumbrá- bit ti-bi Dómi- nus,

et sub pen- nis e-jus spe- rá- bis : scu- to
circúmda- bit te vé- ri-tas e- jus.
Comm. 3.
S Cá- pu-lis su- is * obumbrá- bit ti- bi, et
sub pen- nis e-jus spe- rá- bis : scu- to cir-
cúmda- bit te vé- ri-tas e- jus.

Feria Secunda.

Intr. 4.
S Ic- ut ó- cu-li * servó-rum in má- ni-bus do-
mi-nó- rum su- ó- rum : i- ta ó- cu-li nostri ad
Dóminum De- um no- strum, do- nec mi-se-re- á-tur no-

100 Feria II. post Dominicam I. Quadragesimae.

bis : mi-se-ré-re no-bis Dó-mi-ne, mi-se-ré-re
no-bis. *Ps.* Ad te levá-vi ó-cu-los me-os : * qui hábi-tas in caelis. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

Graduale. Protéctor noster, *ut in Sabbato Quatuor Temp.*, 108.
Tractus. Dómine non secúndum, *ut in Feria IV. Cinerum*, 89.

Offert. 8. **L** Evá-bo * ó-cu-los me-os, et con-si-de-rá-bo mi-ra-bí-li-a tu-a, Dó-mi-ne, ut dó-ce-as me ju-stí-ti-am tu-am : da mi-hi in-tel-lé-ctum, ut di-scám mandá-ta tu-a.

Feria III. post Dominicam I. Quadragesimae. 101

Comm. 4. **A** - men * di-co vo-bis: quod u-ni ex mí-ni-mis me-is fe-cístis, mi-hi fe-cístis : ve-ní-te bene-dicti Patris me-i, possi-dé-te praepa-rá-tum vo-bis regnum ab in-i-ti-o saécu-li.

Feria Tertia.

Intr. 5. **D** Omi-ne * re-fú-gi-um fa-ctus es no-bis a ge-ne-ra-ti-ó-ne et progé-ni-e : a saécu-lo, et in saécu-lum tu-es. *Ps.* Pri-úsquam montes fi-e-rent, aut forma-ré-tur terra et orbis : * a saécu-lo, et usque in

102 Feria IV. Quatuor Temporum Quadrag.

saécu-lum tu es De-us. Gló-ri-a Patri. Eu ou a e.

Graduale. Dirigátur, *ut in Sabbato Quatuor Temp. Quadrag.*, 109.

Offertorium. In te sperávi, *ut in Dom. XIII. post Pentec.*, 356.

Comm.

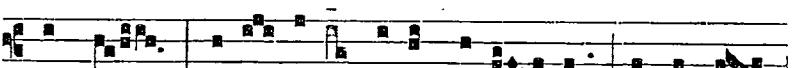
2.

C

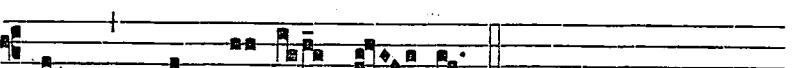
UM invoca-re-m te, * exau-dísti me, De-us

justí-ti ae me- ae : in tri-bu-la-ti- ó- ne di- la-tá-

sti me : mi-se- ré-re mi-hi Dómi- ne, et exáu-

di o-ra-ti- ó- nem me- am.

Feria IV. Quatuor Temporum Quadrag.

Introitus. Reminiscere, *ut in Dom. II. Quadragesimae*, 111.

Post primam Lectionem.

Graduale. Tribulatiónes, *ut in Dom. II. Quadragesimae*, 112.

Post Epistolam.

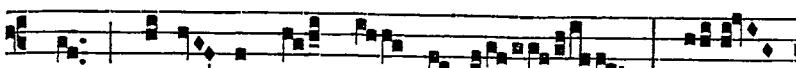
Tract.

2.

D

E ne- ces- si-tá-ti- bus * me-

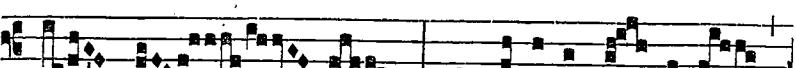
Feria IV. Quatuor Temporum Quadrag. 103

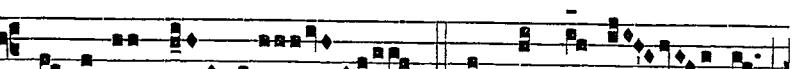
is é-ri-pe me, Dó-mi-ne : vi-

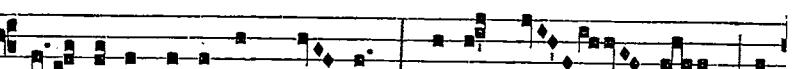
de hu-mi-li-tá- tem me- am, et la-bó-

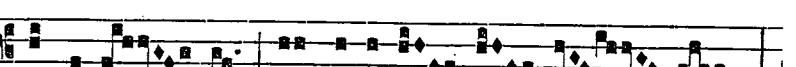
rem me- um : et dimítte ó-mni- a

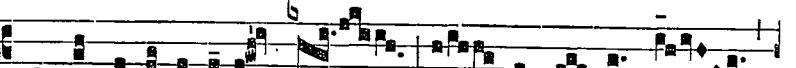
peccá-ta me- a. V. Ad te Dó-mi- ne

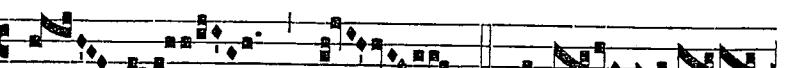
le-vávi á-nimam me- am : De-us me- us, in

te confí-do, non e-rubé- scam :

neque irrí-de- ant me in- i-mí- ci me-

i.

nim u- ni-vér-

si qui

V. Et-e-

104 Feria VI. Quatuor Temporum Quadrag.

te exspé-ctant, non confundén- tur :
confundántur o-mnes fa-ci-én-tes * va-
na.

Offertorium. Meditábor, *ut in Dom. II. Quadragesimae*, 114.
Communio. Intéllige, *ut in Dom. II. Quadragesimae*, 114.

Feria Quinta.

Introitus. Conféssio, *ut in Festo S. Laurentii, die 10. Augusti*, 578.
Graduale. Custódi me, *ut in Dom. X. post Pentec.*, 345.
Offertorium. Immítet, *ut in Dom. XIV. post Pentec.*, 359.
Communio. Panis quem ego, *ut in Dom. XV. post Pentec.*, 362.

Feria VI. Quatuor Temporum Quadrag.

Intr.
4.
D E ne-ces-si-tá-ti-bus me- is * é-ri-pe me
D6- mi- ne : vi- de hu-mi-li- tá-tem me- am et labó-
rem me- um, et dimít-te ómni- a peccá-

Feria VI. Quatuor Temporum Quadrag. 105

ta me- a. Ps. Ad te Dómi-ne levá-vi á-nimam me- am: *
De- us me- us in te confí-do, non e-rubéscam. Gló- ri- a
Patri. Eu o u a e.
Grad.
I.
S Al- vum fac * ser- vum tu- um,
De- us me- us, spe-rántem in te.
V. Auri-bus pér-
ci-pe D6- mi-ne ora-ti- ó-nem * me-
am.

Tractus. Dómine non secúndum, 89.

Offert.
5.
B Ene-dic * á- nima me- a D6- mi-no, et no-

106 Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimae.

li ob- li-vísci omnes retri- bu- ti- ónes e-
jus : et reno-vábi- tur, sic- ut á- qui- lae,
ju- vén- tus tu- a.
Comm. 4.
E - ru-bé- scant, * et conturbén- tur omnes in-
mí- ci me- i : avertántur retrór- sum, et e-rubé- scant
valde ve- ló- ci- ter.

Sabbato Quatuor Temporum Quadrag.

Intr. 3.
I Ntret * o-rá- ti- o me- a in conspé-
ctu tu- o : inclí- na aurem tu- am ad

Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimae. 107

pre-cem me- am Dó- mi-ne. Ps. Dómi-ne De- us sa-lú-
tis me- ae : * in di- e clamá-vi, et no- cte co-ram te.
Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.
I. Grad. 5.
P Ro-pí- ti- us e- sto * Dó- mi-ne pec-
cá- tis no- stris : ne quando di- cant gen- tes :
U- bi est De- us e- ó- rum?
V. Adjuva nos, De- us sa-lu-tá-ris noster :
et propter honó-
rem nómni-nis tu- i Dómi-ne, * lí- be-ra nos.

108 Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimae.

2. Grad.

5.

PRo-té-ctor no- ster * á- spi- ce

De- us, et ré- spi- ce super ser-vos

tu- os. *V. Dómi-ne De-us virtú-*

tum, ex-

áu- di pre- ces servó- rum * tu- ó-

rum.

3. Grad.

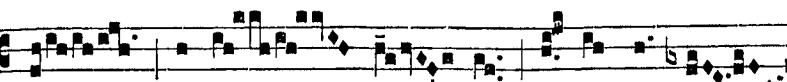
5.

COnvér- te re * Dó- mi- ne a-li-quán-

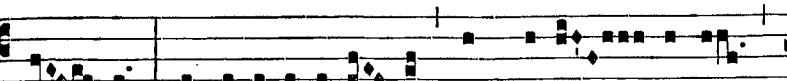
tu- lum, et depre- cár- re super ser-vos tu- os.

V. Dómi- ne

Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimae. 109

re-fú- gi- um fa-ctus es no-

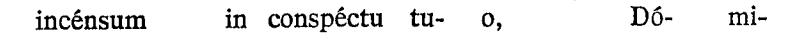
bis, a ge-ne-ra-ti- ó- ne * et progé- ni- e.

4. Grad.

7.

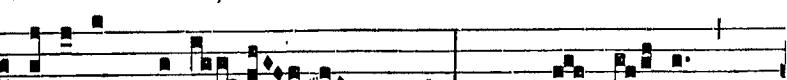
DI-ri-gá-tur * o-rá- ti- o me- a sic-ut

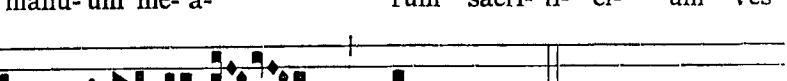
incénsum in conspéctu tu- o, Dó- mi-

V. E-le-vá-

mánu- um me- á- rum sacri- fi- ci- um * ves-

per- tí- num.

Post V. Lectionem, Hymnus Benedictus es, ut in Sabbato Quatuor Temporum Adventus, 16.

110 Sabbato Quatuor Temporum Quadragesimae.

Tract.

8.

L

Audá-te * Dó-mi-num omnes gentes :
 et collau-dá-te e-um o-mnes
 pó-pu-li. **V.** Quóni-am confirmá-
 ta est su-per nos mi-se-ri-cór-di-a e-
 jus : et vé-ri-tas Dómi-ni ma-
 net
 * in ae-tér- num.

Offert.

8.

D

O-mi-ne * De-us sa-lú-tis me-ae, in di-
 e clamá-vi, et no-cte co-ram te : intret o-rá-
 ti-o me-a in con-spéctu tu-o, Dó-mi-ne.

Dominica II. in Quadragesima.

III

Comm.

2.

D

Omi-ne * De-us me-us, in te spe-rávi :
 lí-be-ra me ab ómni-bus persequénti-bus me, et
 é-ri-pe me.

Dominica II. in Quadragesima.

Intr.

4.

R

Emi-nísce-re * mi-se-ra-ti-ó-num tu-á-
 rum, Dómi-ne, et mi-se-ri-cór-di-ae tu-ae, quae
 a saécu-lo sunt : ne unquam domi-néntur no-bis in-
 imí-ci no-stri : lí-be-ra nos De-us Is-ra-el ex
 ómnibus angú-sti-is no-stris. **Ps.** Ad te

Dómi-ne levá-vi á-nimam me- am : * De- us me-us in te
 confi-do, non e-rubéscam. Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad.

5.

T Ri-bu-la- ti- ó-nes * cor-dis me- i di-
 la-tá-tae sunt : de ne-cessi-tá-ti-bus me- is é- ri-pe
 me, Dó- mi- ne. **V. Vi-**
 de humili- li- tá-tem me- am, et la-
 bó- rem me- um :
 et dimít-te ó- mni- a pec- cá- ta

* me- a.

Tract.
 2.
C Onsítémi- ni *Dó- mi- no,
 quó- ni- am bo-nus : quó- ni- am in saé- cu-lum
 mi-se-ri-córdi- a e-jus. **V.** Quis loqué-
 tur pot-énti- as Dó- mi-ni : audí-tas
 fá- ci- et o- mnes laudes e-jus? **V.** Be- á- ti
 qui custó-di- unt ju-dí-
 ci- um, et fá-ci- unt justí- ti- am in omni
 té- mo- re. **V.** Memén-to
 nostri, Dó- mi- ne, in beneplá-ci-to pôpu- li tu-

i: ví-si-ta nos in sa-lu-tá-ri
 * tu- o.
 Offert. 2.
M Edi-tá- bor * in mandá- tis tu- is,
 quae di-lé- xi valde: et levá- bo ma- nus me-
 as ad mandá- ta tu- a, quae di-lé-
 xi.
 Comm. 5.
I Ntél- li-ge * clamó-rem me- um: inténde vo- ci
 o-ra-ti- ó- nis me- ae, Rex me- us, et De- us me-
 us: quó-ni- am ad te o-rá-bo, Dó- mi- ne.

Feria Secunda.

Intr. 2.
R Ed-ime me * Dómi-ne, et mi-se-ré- re me-
 i: pes e- nim me- us ste- tit in vi- a recta :
 in ecclé-si- is bene-dí-cam Dó- mi- num. Ps. Jú-di- ca
 me Dómi-ne, quó-ni- am ego in inno-cénti- a me- a ingrés-
 sus sum : * et in Dómi-no spe-rans, non in-firmá-bor. Gló-
 ri- a Patri. Eu ou a e.
 Grad. 2.
A Djú- tor me- us, * et li-be- rá- tor me-
 us e-sto : Dó- mi- ne,

116 Feria II. post. Domin. II. Quadragesimae.

ne tardá-ve- ris. **V.** Con-

fundán- tur, et reve-re- án-

tur in-i-mí- ci me- i, qui

quae-runt á- nimam * me- am.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert. **I.**

B Ene- dí- cam Dó- mi- num, * qui mi- hi trí- bu-

it intel-lé- ctum : provi-dé-bam De- um

in conspé- ctu me- o sem- per : quó-ni- am

a dex- tris est mi- hi, ne commó-

ve- ar.

Feria III. post Domin. II. Quadragesimae. 117

Comm. **2.**

D Omi- ne * Dó- mi- nus no- ster, quam ad-

mi- rá- bi- le est no- men tu- um in u-ni-

vér- sa ter- ra!

Feria Tertia.

Intr. **3.**

T I-bi di-xit *cor me- um, quae-sí-vi vul-

tum tu- um, vultum tu- um Dómi-ne requí-ram : ne

avértas fá-ci- em tu- am a me. *Ps.* Dómi-nus il-lumi-ná-

ti- o me- a, * et sa-lus me- a : quem timé-bo? Gló-ri- a

Patri. Eu o u a e.

Graduale. *Jacta cogitátum, ut in Dom. III. post Pentecosten, 328.*

118 Feria IV. post Domin. II. Quadragesimae.

Offert. 8.

M I-se- ré-re mi-hi *Dó- mi-ne, se-cún-
dum ma-gnam mi-se-ri-cór-di-am tu-am : de-le
Dó-mi-ne in-iqui-tá-tem me-am.

Comm. 2.

N Arrá-bo * ómni-a mi-ra-bí-li-a tu-a :
laetá-bor, et exsultá-bo in te : psal-lam nō-mi-
ni tu-o, Al-tíssi-me.

Feria Quarta.

Intr. 7.

N E de-re-línguas me, *Dó-mi-ne De-us
me-us, ne discé-das a me : inténde in adju-tó-ri-

Feria IV. post Domin. II. Quadragesimae. 119

um me- um, Dó-mi-ne vir-tus sa-lú-tis
me- ae. Ps. Dó-mi-ne, ne in fu-ró-re tu-o árgu-as
me : * neque in i-ra tu-a cor-rí-pi-as me. Gló-ri-a
Patri. Eu ou a e.

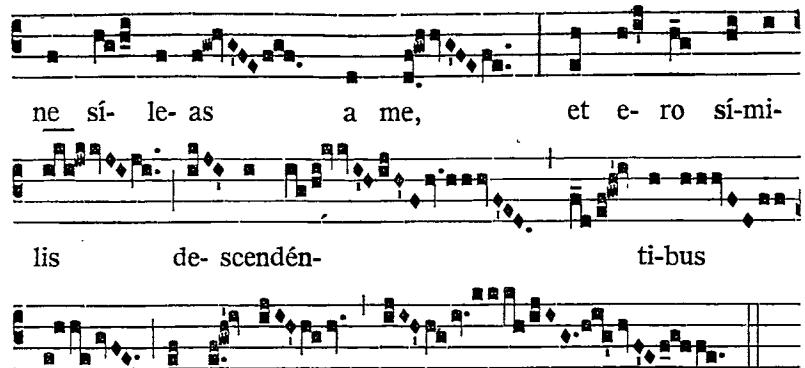
Grad.

7.

S Al-vum fac *pó-pu-lum tu-um,
Dó-mi-ne : et bē-ne-
dic he-re-di-tá-ti

tu- ae. v. Ad
te Dó-mi-ne clamá-vi : De-us me-us,

120 Feria V. post Domin. II. Quadragesimae.

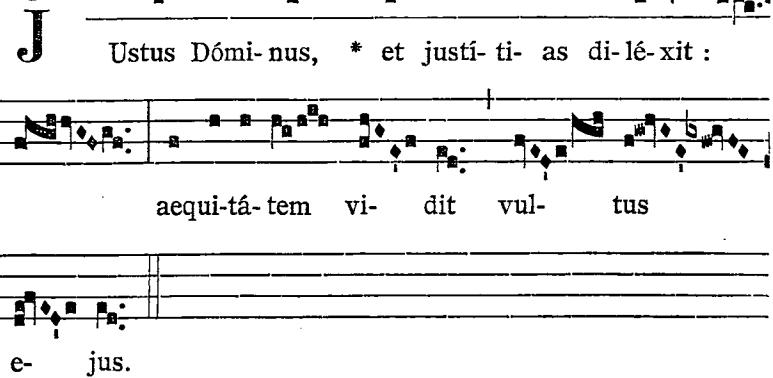
* in la- cum.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offertorium. Ad te Dómine levávi. 3.

Comm.

5.

Feria Quinta.

Introitus. Deus in adjutórium, *ut in Dom. XII. post Pentec.*, 350.

Graduale. Propítius esto, *ut supra*, 107.

Offertorium. Precátus est, *ut in Dominica XII. post Pentec.*, 352.

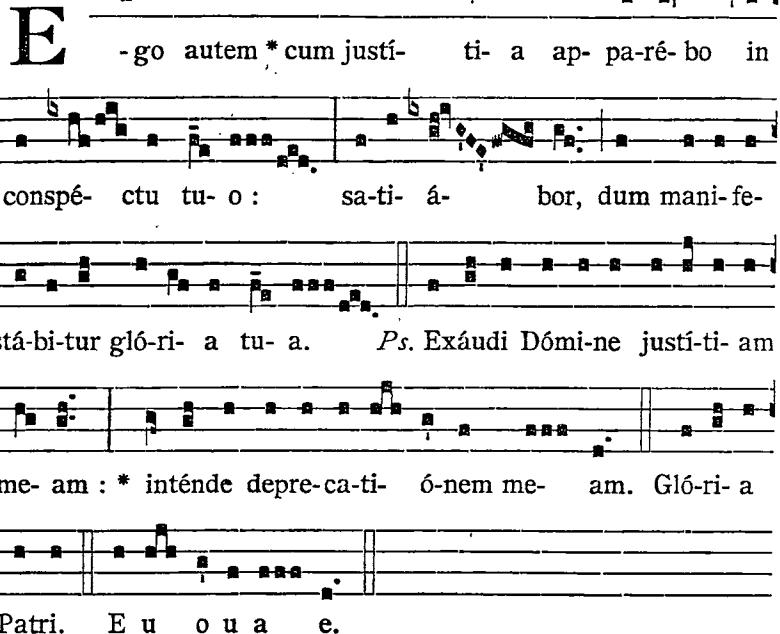
Communio. Qui mandúcat, *ut in Dominica IX. post Pentec.*, 344.

Feria VI. post Domin. II. Quadragesimae. 121

Feria Sexta.

Intr.

I.

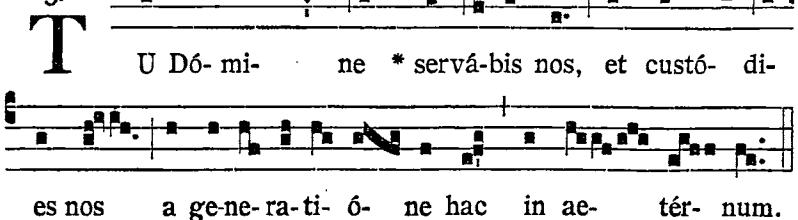
Graduale. Ad Dóminum, *ut in Dominica II. post Pentec.*, 321.

Tractus. Dómine non secúndum, 89.

Offertorium. Dómine in auxílium, *ut in Dominica XVI. post Pentecosten*, 364.

Comm.

3.

Sabbato.

Intr.
I.

LEX Dó- mi- ni * irrepres- hensí- bi- lis, convér- tens
áni- mas: testi- mó- ni- um De- i fi- dé- le, sa-
pi- énti- am praestans pár- vu- lis. *Ps. Caeli e-nárrant*
gló- ri- am De- i: * et ópe- ra mánu- um e-jus annúnti- at
firmaméntum. Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.

Graduale. Bonum est confitéri, *ut in Dom. XV. post Pentec.*, 360.

Offertorium. Illúmina, *ut in Dominica IV. post Pentecosten*, 331.

Comm.
8.

O-pórtet te * fi- li gaudé- re, qui- a frater tu- us mó-
tu- us fú- e- rat, et re-ví- xit; per- í- e- rat, et invéntus est.

Dominica III. in Quadragesima.

Intr.
7.

O-cu- li me- i * sem- per ad Dó- mi- num,
qui- a ipse evél- let de lá- que- o pedes me- os :
réspi- ce in me, et mi- se- ré- re me- i,
quóni- am ún- i- cus et pau- per sum e- go.
Ps. Ad te Dómi-ne levávi ánimam me- am : De- us me- us,*
in te confí- do, non e- rubé- scam. Gló- ri- a Patri.
Eu ou a e.

Grad.
3.

EX- súr- ge * Dó- mi- ne, non

Dominica III. in Quadragesima.

praevá- le at ho-
mo : ju-di- cén- tur gen- tes in conspé-
ctu tu o.
¶ V. In convertén- do in-imí-cum me um re-
trór- sum, in-firmabúntur, et per- i-
bunt a fá-ci e
* tu-
a.
Tract. 8.
A D te le- vávi * 6- cu-los me-

Dominica III. in Quadragesima.

os, qui há- bi- tas in cae-
lis. ¶ V. Ec-ce sic- ut ó- cu- li servó-
rum in má- ni-bus domi-nó- rum su- ó-rum :
¶ V. Et sic- ut ó- cu- li ancíl-
iae in má- ni-bus dó- mi-nae su- ae :
¶ V. I- ta ó- cu- li no-
stri ad Dóminum De- um no- strum,
do-nec mi- se-re- á-tur no-stri. ¶ V. Mi-se-ré- re
no- bis Dó- mi-ne, mi-

se- ré- re * no-bis.

Offert.

4.

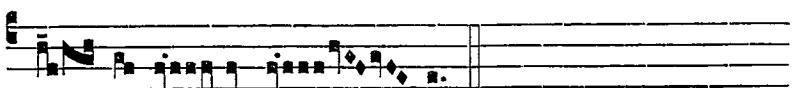
J Ustí-ti- ae Dómi- ni * re- ctae, lae-

ti- fi-cán tes cor- da, et dulci- ó- ra su-

per mel et fa- vum: nam et servus tu- us cu-

stó- di- et e- a.

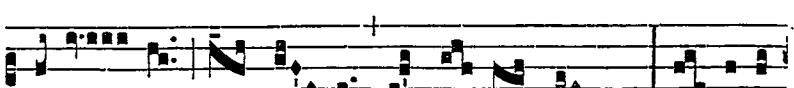
Comm.

i.

P Asser * invé-nit si-bi domum, et turtur ni-dum, u-bi

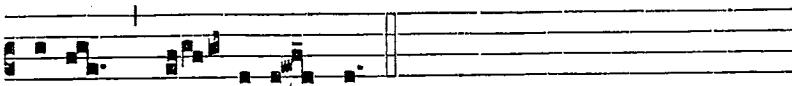
repó- nat pul-los su- os: altá- ri- a tu- a Dómi-ne

virtú- tum, Rex me- us, et De- us me- us: be- áti

qui há- bi- tant in domo tu- a, in saé- cu-lum saé-

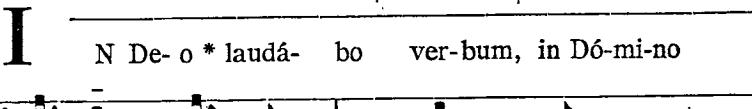

cu-li lau- dábunt te.

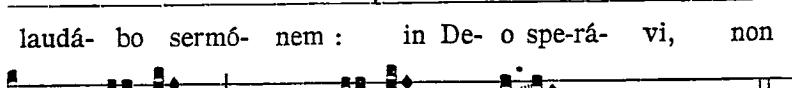
Feria Secunda.

Intr.

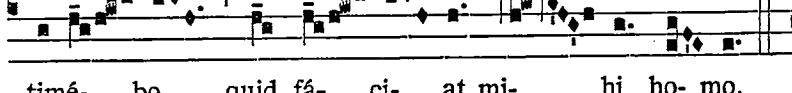
3.

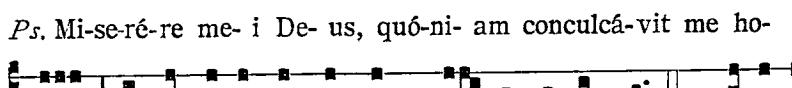
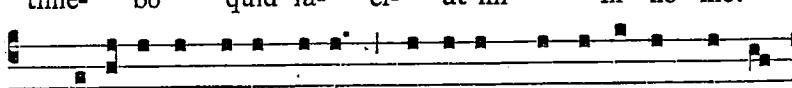
I N De- o * laudá- bo ver-bum, in Dó-mi-no

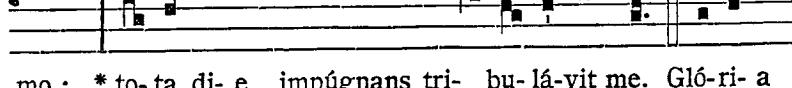
laudá- bo sermó- nem: in De- o spe-rá- vi, non

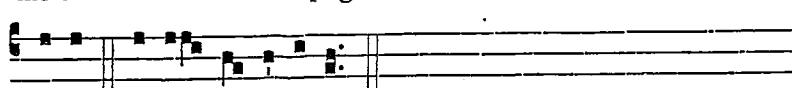
timé- bo quid fá- ci- at mi- hi ho- mo.

Ps. Mi-se-ré-re me- i De- us, quó-ni- am conculcá- vit me ho-

mo: * to- ta di- e impúgnans tri- bu- lá-vit me. Gló-ri- a

Patri. Eu ou a e.

128 Feria II. post Domin. III. Quadragesimae.

Grad.

8.

D E-us, * vi-tam me- am nun-ti-
 á-vi ti-bi : pô-su-i
 lá- cri-mas me- as in conspé-
 ctu tu-o.
 V. Mi-se- ré-re mi-hi Dó- mine,
 quô- ni-am conculcávit me
 ho- mo : to-ta di- e bel- lans
 * tri- bu- lá- vit
 me.

Feria II. post Domin. III. Quadragesimae. 129

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert.

8.

E X-áu- di De- us * o- ra- ti- ó- nem
 me- am : et ne de-spé- xe- ris de- pre- ca- ti- ó-
 nem me- am : inténde in me,
 et ex- áu- di me.
 Comm.
 5.
Q Uis dabit * ex Si- on sa- lu-tá- re Isra-
 el? cum avérte- rit Dóminus ca-pti- vi- tâ- tem ple- bis
 su- ae, exsultá- bit Jacob, et laetábi- tur
 Isra- el.

Feria Tertia.

Intr.

3.

E

-go clamá- vi, * quó-ni- am exaudí-
 sti me, De- us : inclí- na aurem tu- am, et ex-
 áu- di verba me- a : cu-stó-di me, Dómi- ne,
 ut pu-pí-lam 6- cu- li : sub umbra a- lá- rum
 tu- á- rum pró- te-ge me. Ps. Exáudi Dómi-ne justí-
 ti- am me- am : * inténde depre-ca-ti- ó-nem me- am.

Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad.

2.

A

B occúltis * me- is mun- da me

Dó- mi- ne : et ab a- li- é-
 nis par- ce ser- vo tu- o.
 V. Si me- i non fú- e-rint domi-ná-
 ti, tunc im-
 ma-cu- lá-tus e- ro : et emun-
 dá- bor a de- lí- cto * má-
 ximo.

Offertorium. Déxtera Dómini. 72.

Comm.

6.

D

Omi-ne, * quis ha- bi- tá-bit in tabernácu-lo tu- o?
 aut quis requi- é-scet in monte sancto tu- o? Qui

132 Feria IV. post Domin. III. Quadragesimae.

ingré-di-tur si-ne mácu-la, et ope-rá-tur ju-
stí-ti-am.

Feria Quarta.

Intr.
I.

E-go autem * in Dó-mi-no spe-rá-vi:
exultábo, et laetábor in tu-a mi-se-ri-cór-
di-a: qui-a respe-xí-sti humili-tá-tem me-am.

Ps. In te Dómi-ne spe-rá-vi, non confúndar in aetérnum : *
in justí-ti-a tu-a lí-be-ra me. Gló-ri-a Patri.
Eu oua e.

133 Feria IV. post Domin. III. Quadragesimae.

Grad. 7.

MI-se-ré-re mi-hi, * Dómi-ne, quó-ni-am
infírmus sum: sa-na me, Dómi-ne.

V. Conturbá-ta

sunt ómni-a ossa me-a :
et á-nima me-a turbá-ta est * valde.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert. 4.

DOmi-ne, * fac me-cum mi-se-ri-
cór-di-am tu-am, propter no-men tu-

134 Feria V. et VI. post Dom. III. Quadrag.

um : qui a su á-vis est mi se ri cér di-

a tu a.

Comm. 7.

N O-tas * mi-hi fe-cí sti vi as vi tae :

ad-implé-bis me lae-tí ti a cum vul tu tu-

o, Dómi ne.

Feria Quinta.

Introitus. Salus pópuli, *ut in Dominica XIX. post Pentec.*, 375.Graduale. Oculi ómnium, *ut in Festo Corporis Christi*, 314.Offertorium. Si ambulávero, *ut in Dom. XIX. post Pentec.*, 376.Communio. Tu mandásti, *ut in eadem Dominica*, 377.

Feria Sexta.

Intr. 2.

F AC me cum, * Dómi ne, signum in bo num :

Feria VI. post Dom. III. Quadragesimae. 135

ut ví-de ant qui me odé runt, et confundán tur :

quó ni am tu Dó mi ne adju vísti me, et con-

so lá tus es me. Ps. Incli na Dó mi ne aurem

tu am, et exáudi me : * quó ni am in ops et pauper sum

e go. Gló ri a Patri. Eu o u a e.

Graduale. In Deo sperávit, *ut in Dominica XI. post Pentec.*, 348.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert. 5.

I N tén de * vo ci ora ti 6 nis

me ae, Rex me us, et De us me

us:quó ni am ad te orá-

bo, Dó mi ne.

136 Sabbato post Domin. III. Quadragesimae.

Comm.

3.
Q UI bí-be-rit aquam, * quam e-go da- bo e-
 i, di- cit Dómi- nus, fi- et in e- o fons aquae
 sa-li- én- tis in vi- tam ae- té- rnam.

Sabbato.

Intr.

5.

V Erba me- a * áuri-bus pér- ci-pe Dó-mi- ne, in-
 tél- li- ge clamó- rem me- um : inténde vo-
 ci o-ra-ti- ó- nis me- ae. Ps. Quó-ni- am ad te
 o-rábo, Dómi-ne: * mane exáudi- es vo-cem me- am.
 Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.

Sabbato post Domin. III. Quadragesimae. 137

Grad.

I.

S I ámu- lem * in mé- di- o um-
 brae mor- tis, non ti-mé- bo ma- la :
 quóni- am tu me- cum es, Dómi-
 ne. V. Vir- ga tu-
 a, et bá- cu- lus tu- us, i- psa
 me * conso- lá- ta sunt.
 Offert. 8.
G Ressus me- os* dí- ri- ge Dó- mi- ne secún-
 dum e- ló- qui- um tu- um : ut

non domi-né-tur omnis in-jus-ti-a,
Dó-mi-ne.
Comm. 8.
N Emo * te con-demná-vit, mú-li-er? Nemo, Dómi-
ne. Nec ego te con-demnábo: jam ámpli- us no-li peccá-re.

Dominica IV. in Quadragesima.

Intr.

5.

Ae-tá- re * Je-rú-sa-lem : et convén- tum fá- ci- te omnes qui di-lí-gi- tis e- am : gau- dé-te cum lae-tí- ti- a, qui in tristí- ti- a fu- í- stis : ut exsulté- tis, et sa-ti- é- mi- ni

ab u-bé- ri-bus conso-la-ti- ó- nis ve- strae.
Ps. Laetá-tus sum in his quae dicta sunt mi-hi : * in domum Dómi-ni í-bimus. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.
Grad. 7.
Ae-tá-tus sum * in his quae di- cta sunt mi-hi : in domum Dómi- ni í- bi- mus. V. Fi- at pax in virtú- te tu- a : et abundán- ti- a
Tract. 8.
Q UI confí- dunt * in Dó- mi- no, sic- ut * in túr- ri- bus tu- is.

mons Si- on : non commové-
bi- tur in aetér- num, qui há-
bi- tat in Je-rú- sa- lem. V. Mon-
tes in circú- i-tu e- jus :
et Dómi- nus in circú- i-tu pópu- li
su- i, ex hoc nunc et us-que
* in saé- cu- lum.
Offert.
2.
L Audá-te * Dómi- num, qui a be- ní-
gnus est : psál- li- te nó- mi- ni e- jus, quó-

ni- am su- á- vis est : ómni- a quaecúmque vó-
lu- it, fe- cit in cae- lo et in
ter- ra.
Comm.
4.
J E- rú- sa- lem, * quae ae- di- fi- cátur ut ci- vi- tas,
cu- jus parti- ci- pá- ti- o e- jus in id- ípsum : illuc e- nim
ascendé- runt tri- bus, tri- bus Dómi- ni, ad con-
fi- tén- dum nó- mi- ni tu- o, Dómi- ne.

Feria Secunda.

Intr.
4.
D E- us, * in nó- mi- ne tu- o sal- vu- me

142 Feria II. post Domin. IV. Quadragesimae.

fac, et in virtú-te tu-a jú-di-ca me :
De-us exáu-di o-ra-ti-ó-nem me-am.
*Ps. Quó-ni-am a-li-é-ni insurre-xé-runt advérum me : **
et fortes quaesi-é-runt á-ni-mam me-am. Gló-ri-a Patri.

Eu o u a e.

Graduale. Esto mihi, ut in Dominica VIII. post Pentecosten, 339.

Tractus. Dómine non secúndum, 89.

Offertorium. Jubiláte Deo omnis terra, 66.

Comm.

A B occúl-tis me-is * munda me, Dó-mi-ne :
et ab a-li-é-nis parce servo tu-

O.

Feria III. post Domin. IV. Quadragesimae. 143

Feria Tertia.

Intr. 5. E Xáudi De-us * o-ra-ti-ó-nem me-am, et ne
despéxe-ris depreca-ti-ó-nem me-am : inténde in
me, et exáu-di me. *Ps. Contri-stá-tus sum*
in exerci-ta-ti-óne me-a : * et conturbátus sum a vo-ce
in-imí-ci, et a tri-bu-la-ti-ó-ne pecca-tó-ris. Gló-ri-a
Patri. Eu o u a e.
Grad. 3. E Xsúr-ge * Dó-mi-ne,
fer o-pem no-bis : et lí-

144 Feria III. post Domin. IV. Quadragesimae.

be- ra nos propter no men
tu- um. V. De- us, áuri- bus
no-stris au- dí- vi- mus : patres no-
stri annunti- avé- runt no- bis
o- pus, quod o-pe-rá- tus es in di- é- bus
e- ó-rum, in di- é- bus * an-
tí- quis.

Offertorium. Exspectans, *ut in Dominica XV. post Pentec.*, 362.

Comm.

Aetá- bimur * in sa- lu- tár- i tu- o :

Feria IV. post Domin. IV. Quadragesimae. 145

et in nómi-ne Dómi- ni De- i nostri
magni- fi-cá- bi- mur.

Feria Quarta.

Intr.
3.
D UM sancti- fi- cá-tus * fú- e-ro in vo- bis,
congregá-bo vos de u-nivér-sis ter- ris : et effún- dam
super vos a-quam mun- dam, et munda-bí- mi- ni
ab ó- mni- bus inqui-naméntis ve- stris : et da- bo vo-
bis spí- ri-tum no- vum. T. P. Alle-lú- ia, alle- lú-
ia. Ps. Be- ne-dí-cam Dóminum in omni tempó- re : * semper

146 Feria V. post Domin. IV. Quadragesimae.

laus e-jus in o- re me- o. Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Post Lectionem.

I. Graduale. Venite fjlii, *ut in Dominica VII. post Pentec.*, 336.

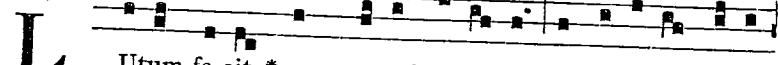
Post Epistolam.

II. Graduale. Beáta gens, *ut in Domin. XVII. post Pentec.*, 366.
Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offertorium. Benedícte gentes, *ut in Dominica V. post Pascha, omisso Allelúa.* 272.

Comm.

6.

L Utum fe-cit * ex spu-to Dómi-nus, et li-ní-vit ócu-

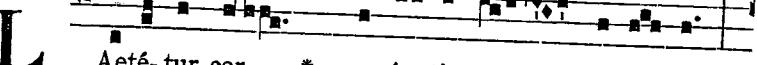
los me- os : et ábi- i, et la- vi, et vi- di, et

cré-di-di De- o.

Feria Quinta.

Intr.

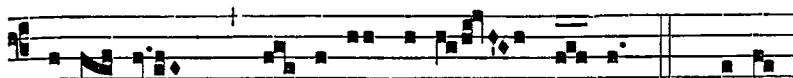
2.

L Aeté-tur cor * quaerén-ti- um Dómi- num :

quaéri- te Dó- mi-num, et con- fir- má- mi- ni :

Feria V. post Domin. IV. Quadragesimae. 147

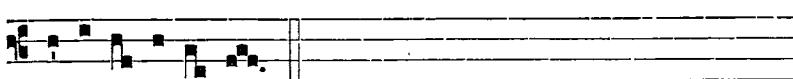

quaéri- te fá- ci- em e-jus semper. Ps. Confi-

témi- ni Dómi- no, et invo-cá- te nomen e-jus : * annun-

ti- á-te inter gentes ó-pe-ra e-jus. Gló-ri- a Patri.

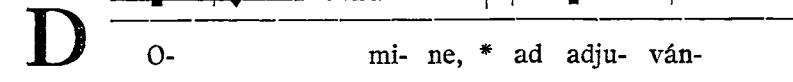

Eu o u a e.

Graduale. Résponce Dómine, *ut in Dom. XIII. post Pentec.*, 354.

Offert.

6.

D O- mi- ne, * ad adju- ván-

dum me fe- stí- na : con-fun-dán-

tur o- mnes advérsu me,

qui có-gi-tant servis tu- is ma- la.

Communio. Dómine, memorábor, *ut in Dominica XVI. post Pentecosten.*, 365.

Feria Sexta.

Intr.

I.

M

Edi-tá-ti-o * cordis me-i in con-

spé-ctu tu-o semper : Dómi-ne adjú-tor me-us,

et redémp-tor me-us. Ps. Cae-li e-nárrant gló-ri-am

De-i : * et ó-pe-ra mánu-um e-jus annúnti-at firma-

mén-tum. Gló-ri-a Patri. Eu ou a e.

Graduale. Bonum est confidere, *ut in Dominica XIV. post Pentecosten*, 358.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offertorium. Pópulum húmilem, *ut in Dominica VIII. post Pentecosten*, 341.

Comm.

I.

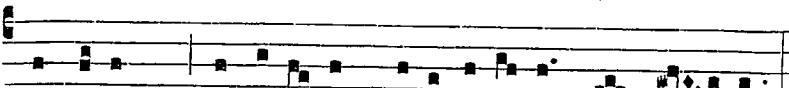
V

I-dens Dómi-nus * flentes so-ró-res Lá-za-ri ad mo-

numén-tum, lacrimá-tus est co-ram Judaé-is, et clamá-bat :

Lá-za-re, ve-ni fo-ras : et pród-i-it li-gá-tis má-ni-bus

et pé-di-bus, qui fú-e-rat quatri-du-á-nus mó-r-tu-us.

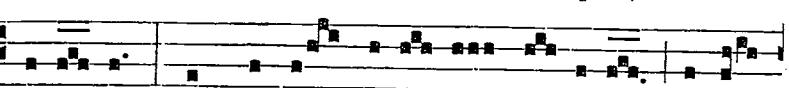
Sabbato.

Intr.

2.

S

I-ti-éntes * ve-ní-te ad a-quas, di-cit

Dómi-nus : et qui non habé-tis pré-ti-um, ve-ní-

te, bí-bi-te cum lae-tí-ti-a. Ps. Atténdi-te

pópu-le me-us legem me-am : * incli-ná-te aurem vestram

in verba o-ri-s me-i. Gló-ri-a Patri. Eu ou a e.

Grad.

3.

T

I-bi * Dó-mi-ne de-re-lí-

150 Sabbato post Domin. IV. Quadragesimae.

ctus est pau per :
pu-píl-lo tu e ris adjú-tor.

V. Ut quid Dó-mi-ne
re-cessí-sti lon-ge, dé-
spi-cis in oppor-tu-ni- tát-i bus, in tri- bu-la-ti-
ó- ne? dum su-pér-bit ím-pi-us,
incéndi- tur * pau per.

Offert. 4.
F A- ctus est * Dó- mi- nus fir-ma-
mén-tum me- um, et re-fú-gi- um me-

Dominica I Passionis

151

um, et li-be-rá-tor me-us : spe-rá-
bo in e-um.
Comm. 2.
D Omi-nus * re-git me, et ni-hil mi-hi dé-
e-rit : in lo-co pá-scu-ae i-bi me
col-lo-cávit : su-per aquam re-fe-cti-ónis e-du-cá-
vit me.

DOMINICA I PASSIONIS

Intr. 4.
J U-di-ca me * De-us, et dis-cérne cau-sam me-
am de gente non sancta : ab hó-mi-ne in-í quo

152

Dominica I Passionis

Musical notation for page 152, featuring two staves of square notation. The lyrics are:

et do-16- so é-ri-pe me : qui- a tu es De- us

Dominica I Passionis

153

Musical notation for page 153, featuring two staves of square notation. The lyrics are:

tem tu am.

154

Dominica I Passionis

V. Di- cat nunc Isra- el : saepe
 expugna- vé-runt me a ju- ven- tú- te me-
 a. V. Et e-
 nim non po- tu- é- runt mi-hi : supra dorsum
 me- um fabri-ca-vé- runt pecca- tó-
 res. V. Pro- longa- vé- runt in- i-
 qui-tá- tem si-bi : Dóminus justus con-
 cí- det cerví- ces * pecca- tó-
 rum.

Dominica I Passionis

155

Offert. I.
C Onsi té- bor * ti- bi, Dó- mi- ne, in to- to
 cor de me o: retrí- bu- e servo tu- o :
 vi- vam, et custó- di- am sermó- nes tu- os :
 vi-ví- fi-ca me se-cún- dum ver- bum
 tu- um, Dómi- ne.
 Comm. 8.
H OC cor- pus, * quod pro vo-bis tra- dé- tur : hic
 ca- lix no- vi testaménti est in me- o sanguine,
 di- cit Dómi- nus : hoc fá- ci- te, quo- ti- escúmque
 súmi- tis, in me- am commemo- ra- ti- ó- nem.

Feria Secunda.

Intr.

3.

M

I-se-ré-re mi-hi * Dómi-ne, quó-ni-am
 conculcá-vit me ho-mo: to-ta di-e bel-lans tri-bu-
 lá-vit me. *Ps.* Concavé-runt me in-imí-ci me-i
 to-ta di-e: * quó-ni-am multi bellántes adversum me.

Mi-se-ré-re.

Grad.

8.

D

E-us * ex-áu-di o-ra-ti-ó-
 nem me-am: áu-ri-bus pér-ci-
 pe ver-ba o- ris me-

i. V. De-us in nō-
 mi-ne tu-o sal-vum
 me fac, et in virtú-te tu-
 a * jú-di-ca
 me.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offertorium. Dómine convertere, *ut in Dominica II. post Pentecosten*, 322.

Comm.

3.

D

O-mi-nus * vir-tú-tum ipse
 est Rex glo-ri-ae.

Feria Tertia.

Intr.

7.

E

Xspécta Dó- minum, * vi-rí- li-ter age : et confor-
té-tur cor tu- um, et sús- ti- ne Dómi- num.

Ps. Dó- minus il-lumi-ná-ti- o me- a, * et sa-lus me-a, quem
timé- bo? Exspécta Dó- mi-num.

Grad.
 5.
D
 Iscér- ne * causam me- am, Dó- mi-ne : ab
hó- mi-ne in-íquo et do-ló-so é- ri-pe me.

V. Emítte lu-cem tu-am,
et ve-ri- tás- tem tu- am :

i-psa me de-du- xé- runt, et adduxé-runt in
montem sanctum * tu- um.

Offertorium. Sperent in te, *ut in Dominica III. post Pentec.*, 329.

Comm.

7.

R

Edime me, * De- us Is-ra- el, ex
mni-bus angú- sti- is me- is.

Feria Quarta.

Intr.

3.

L

I-be-rá-tor me- us * de gén-ti-bus i- ra-cún-dis :
ab insurgenti-bus in me exal- tá- bis me :
a vi- ro in-í quo e-ri- pi- es me, Dó- mi-

160 Feria IV post Dominicam I Passionis

ne. Ps. Dí-li-gam te Dómi-ne, forti-túdo me- a : * Dó-mi-nus
 firmaméntum me- um, et re-fú-gi- um me- um, et li-be- rá-
 tor me- us. Li-be- rá-tor.

Grad. 3.
E X-al- tá- bo te, * Dó- mi- ne,
 quó- ni- am susce- písti me :
 nec de- le- ctá- sti in- i-
 mí- cos me- os su-per
 me. **V.** Dó- mi- ne
 De- us me- us,

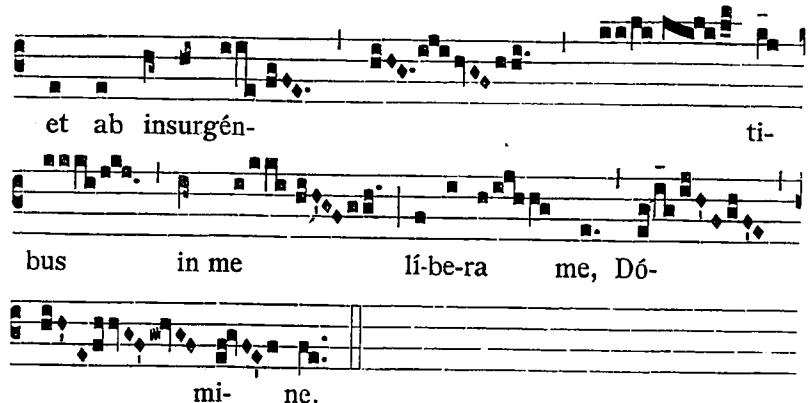
Feria IV post Dominicam I Passionis 161

clamá- vi ad te, et saná- sti me :
 Dó-
 mi- ne, abstra- xí- sti ab ín- fe-
 ris á-nimam me- am, salvá- sti me
 a
 descendén- ti- bus * in la- cum.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert. 7.
E - ri-pe me * de in-imí- cis
 me- is, De- us me- us :

162 Feria V post Dominicam I Passionis

Comm.

8.

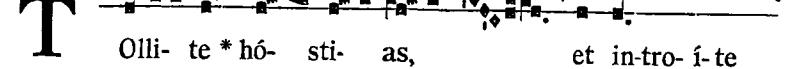

Feria Quinta.

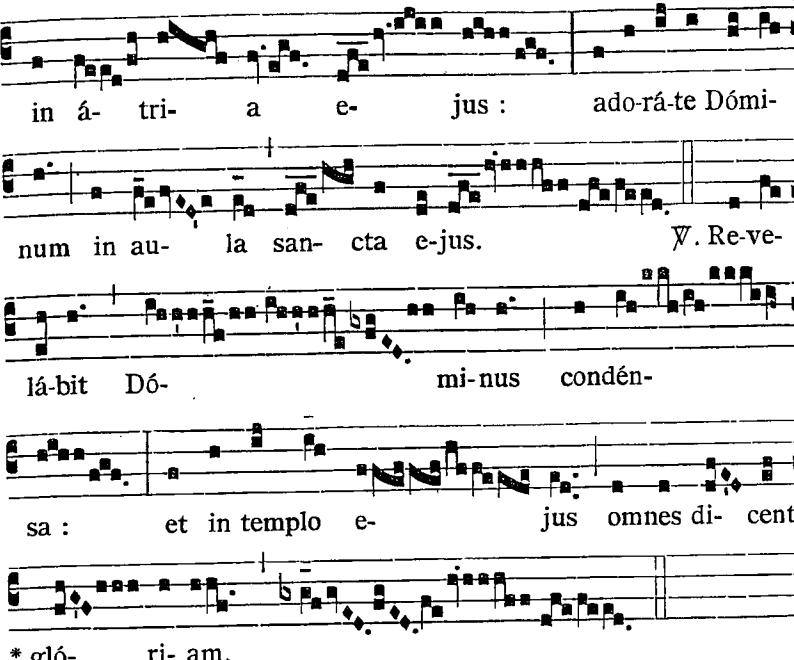
Introitus. Omnia quae fecísti, *ut in Dom. XX. post Pentecosten omisso Glória Patri*, 377.

Grad.

5.

Feria VI post Dominicam I Passionis 163

Offertorium. Super flúmina Babylónis, *ut in Dominica XX. post Pentecosten*, 379.

Communio. Meménto verbi tui, *ibidem*, 379.

Feria Sexta.

Intr.

5.

164 Feria VI post Dominicam I Passionis

bus me : Dómi-ne, non confún-dar, quó-ni- am invo-cá-
vi te. *Ps.* In te Dómi-ne spe-rá-vi, non confún-dar in aetér-
num : * in justí-ti-a tu-a lí-be-ra me. Mi-se ré-re.
Grad. 5.
P A-cí- fi-ce * loquebántur mi- hi in-imí-
ci me i: et in i-
ra mo-lé-sti e-rant mi-hi.
¶. Vi-dísti, Dómi-ne, ne sí-
le- as : ne discé-das * a me.

Feria VI post Dominicam I Passionis 165

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert.

8.

B Ene-dí-ctus es, * Dómi- ne, do-ce me justi-
fi- ca- ti- ó- nes tu- as : et non tradas ca-
lumi- ánti- bus me su- pér- bis : et respondé-bo
expro-brán- ti-bus mi- hi ver- bum.
Comm. 7.
N E tra-dí- de-ris me, * Dó- mi-ne, in á- nimas per-
sequénti- um me : qui- a insurre-xé- runt in me
testes in-i-qui, et mentí-ta est in-iqui- tas si- bi.

¶ *Sabbato post Dominicam I Passionis, adhibetur Missa diei praecedentis, 163, excepto Tractu qui omittitur.*

DOMINICA SECUNDA PASSIONIS SEU IN PALMIS

DE SOLEMNI PALMARUM PROCESSIONE
IN HONOREM CHRISTI REGIS

DE BENEDICTIONE RAMORUM

Omissa aspersione aquae, antequam celebrans procedat ad bencendum ramos palmarum seu olivarum, sive aliorum arborum, cantatur sequens :

H Antiphona VII

OSANNA * si-li-o Da-vid : be-ne-dí-ctus

qui ve-nit in nó-mi-ne Dómi-ni. Rex Is-ra-él :

Ho-sánná in excél-sis.

De solemini palmarum processione 167

DE DISTRIBUTIONE RAMORUM

Cum celebrans inceperit distribuere, cantantur sequentes antiphonae et psalmi, hoc modo :

I antiphona i f

P U-e-ri Hebrae-ó-rum, * portántes ramos o-li-vá-rum, obvi-a-vé-runt Dómi-no, clamán-tes et di-cén-tes :
« Ho-sánná in excél-sis ».

Psalmus 23, 1-2 et 7-10 (Textus antiquus) *

D Omi-ni est terra, et ple-ni-tú-do e-jus : * or-bis terrá-rum et u-ni-vérsi qui há-bi-tant in e-o.

Flexa : prínci-pes ve-stras, † 2. Qui- a...

2. Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

* Editio typica Vaticana Ordinis hebdomadae sanctae instaurati redigit psalmos secundum novam interpretationem. Hunc textum novum invenies p. 143** ss.

168 Dominica II Passionis seu in Palmis

7. Attollite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

8. Quis est iste rex glóriae? † Dóminus fortis et potens : * Dóminus potens in praélio.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

9. Attollite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portae aeternáles : * et introíbit rex glóriae.

10. Quis est iste rex glóriae? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriae.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

2 antiphona I f

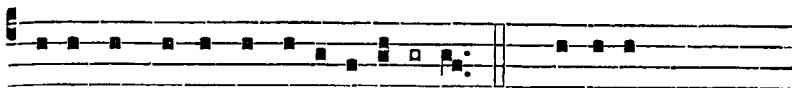
P U-e-ri Hebrae-ō-rum * vestiménta prosterné-bant in
vi-a, et clamá-bant di-céntes : « Ho-sánná fí-li-o Da-víd :
be-ne-dictus qui ve-nit in nómí-ne Dómi-ni ».

Psalmus 46 (*Textus antiquus*)

O Omnes gentes, pláudi-te má-ni-bus : * ju-bi-lá-te

De solemní palmarum processione

169

De-o in vo-ce exulta-ti-ō-nis : 2. Quó-ni-am...

2. Quóniam Dóminus excélsus, terribilis, * Rex mágnum super omnem terram.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

3. Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

4. Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

5. Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

6. Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

7. Quóniam Rex omnis terrae Deus; * psállite sapiénter.

8. Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

9. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam díi fortes terrae vehéménter eleváti sunt.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

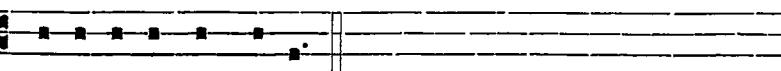
11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

*Quae si non sufficient, repetantur quoisque distributio finiatur;
si autem finiatur prius, clauditur cum Glória Patri. et repetitur antiphona.*

DE PROCESSIONE CUM RAMIS BENEDICTIS

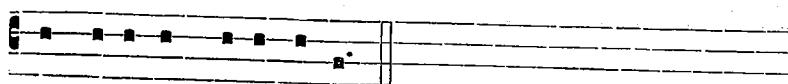
Diaconus [seu celebrans], dicit :

Pro-ce-dámus in pa-ce.

170 Dominica II Passionis seu in Palmis

Respondent omnes :

In nōmi-ne Christi. Amen.

Incipiente processione, cantari possunt antiphonae sequentes, omnes, vel aliquae, pro opportunitate.

1 antiphona VIII

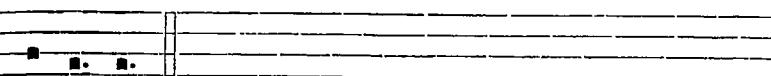
Occúrrunt turbae * cum fló- ri-bus et palmis Redem-
ptó- ri óbvi- am : et victó- ri tri- umphánti digna dant obsé-
qui- a : Fí- li- um De- i o-re gentes praédi- cant : et in
laudem Chri- sti vo-ces to-nant per nú- bi- la : « Ho-sánná ».

2 antiphona VII

CUM ánge- lis et pú- e- ris * fi-dé- les inve- ni- á-
mur, tri- umpha- tó- ri mortis clamántes : « Ho-sánná in

De solemni palmarum processione

171

excél- sis ».

3 antiphona IV

TUrba multa, * quae convé- ne- rat ad di- em festum,
clamá- bat Dó- mi- no : « Be- ne- díctus qui ve- nit in nōmi- ne
Dó- mi- ni : Ho- sánná in excél- sis ».

4 antiphona I

X. s.
CEpé- runt * omnes turbae descendénti- um gau-
dén- tes laudá- re De- um vo- ce magna, super 6- mni-
bus quas ví- de- rant virtú- ti- bus, di- céntes : « Be- ne- díctus

172 Dominica II Passionis seu in Palmis

qui ve-nit Rex in nōmi-ne Dōmi-ni; pax in terra, et
glō-ri-a in excélsis ».

Progradientे processione, cantatur sequens hymnus, populo, si fieri potest, Glória, laus. continuo repetente, ut infra notatur.

HYMNUS AD CHRISTUM REGEM

Chorus :

Theodulphus, episcopus Aurelianensis † 821

I
G Ló-ri-a, laus et honor ti-bi sit, Rex Christe Red-
émptor : Cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit Ho-sánná pi- um.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

1. Isra-él es tu Rex, Da-ví-dis et íncli-ta pro-les :

Nómi-ne qui in Dómi-ni, Rex be-ne-dí-cte, ve-nis.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

De solemni palmarum processione

173

Chorus :

2. Cœtus in ex-cél-sis te laudat caé-li-cus omnis, Et

mortá-lis ho-mo, et cuncta cre-á-ta simul.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

3. Plebs Hebraé-a ti-bi cum palmis óbvi-a ve-nit :

Cum pre-ce, vo-to, hymnis, ádsumus ecce ti-bi.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

4. Hi ti-bi pas-sú-ro solvé-bant mú-ni-a laudis : Nos

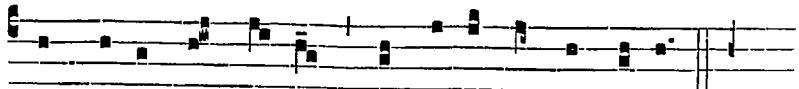
ti-bi regnánti pángimus ecce me-los.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

5. Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o nostra :

174 Dominica II Passionis seu in Palmis

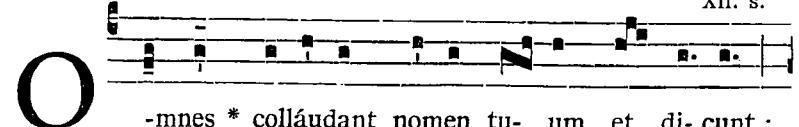

Rex bo-ne, Rex cle-mens, cui bo-na cuncta pla-cent.

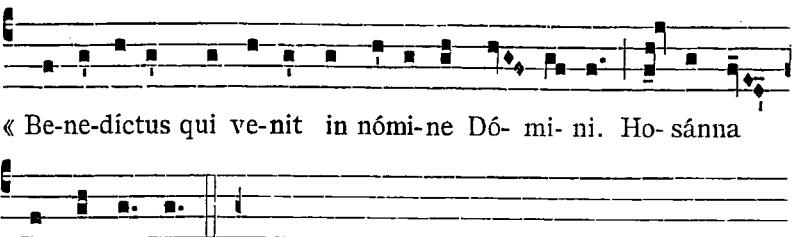
Omnes : Glória, laus. ut supra.

5 antiphona VIII G*

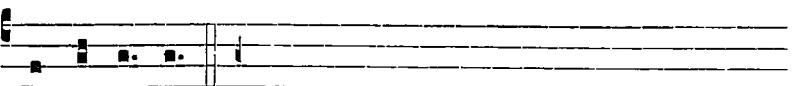
XII. s.

-mnes * colláudant nomen tu- um, et di- cunt :

« Be-ne-dictus qui ve-nit in nómi-ne Dó- mi- ni. Ho-sánná

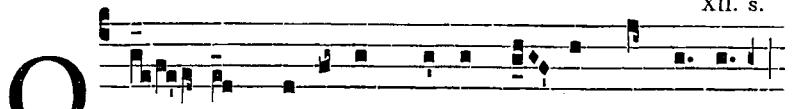

in excél- sis ».

Vel ad libitum :

5 antiphona VIII G

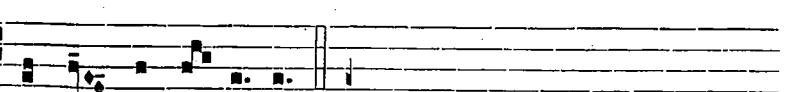
XII. s.

-mnes * colláudant nomen tu- um, et di- cunt :

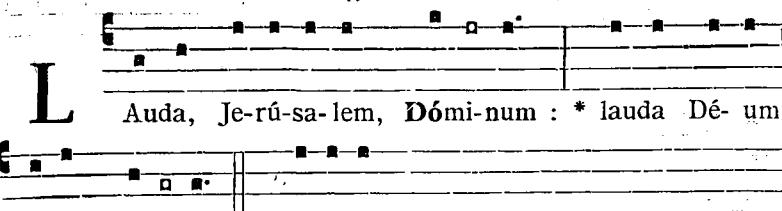
« Be- ne-dictus qui ve- nit in nó- mi-ne Dó- mi-ni. Ho-

sánná in ex-cél- sis ».

De solemini palmarum processione

175

Psalmus 147 (*Textus antiquus*)¹

tu- um, Si- on. 2. Quóni- am...

Omnes versiculi incipiendi sunt in chorda tenoris.

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe frumenti sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium suum terrae : * velóciter currit sermo ejus.

5. Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

6. Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

7. Emítte verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

8. Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israël.

9. Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non maniféstávit eis.

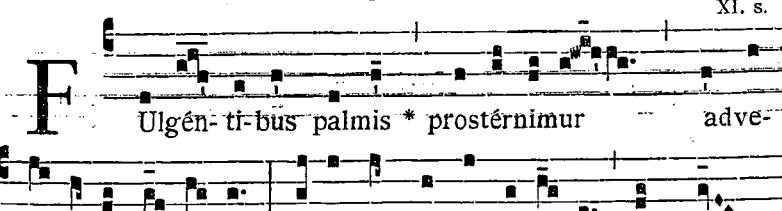
10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in saeculórum. Amen.

Et repetitur antiphona Omnes colláudant.

6 antiphona VIII

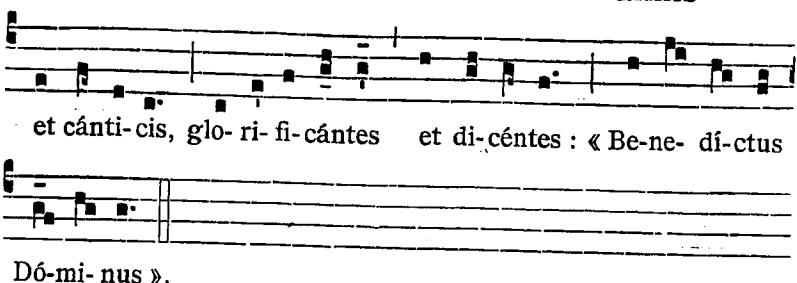
XI. s.

ni- énti Dó-mi-no ; hu- ic omnes occurrámus cum hym-nis

¹ Hunc psalmum secundum novum textum invenies p. 144 **.

176 Dominica II Passionis seu in Palmis

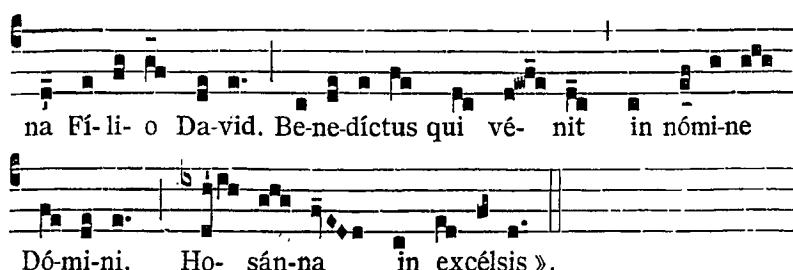

7 antiphona i

X. s.

Ave,* Rex no-ster, Fi-li Da-vid, Red-ém-
ptor mun-di, quem prophétae prä-di-xé- runt Salva-tó-
rem dómu-i Isra-él esse ventú-rum. Te e-
nim ad sa-lu-tá-rem vícti-mam Pa-ter mi-sit in
mun-dum, quem exspe-ctá- bant omnes sancti ab
o-ri- gi-ne mun-di, et nunc : « Ho-sán-

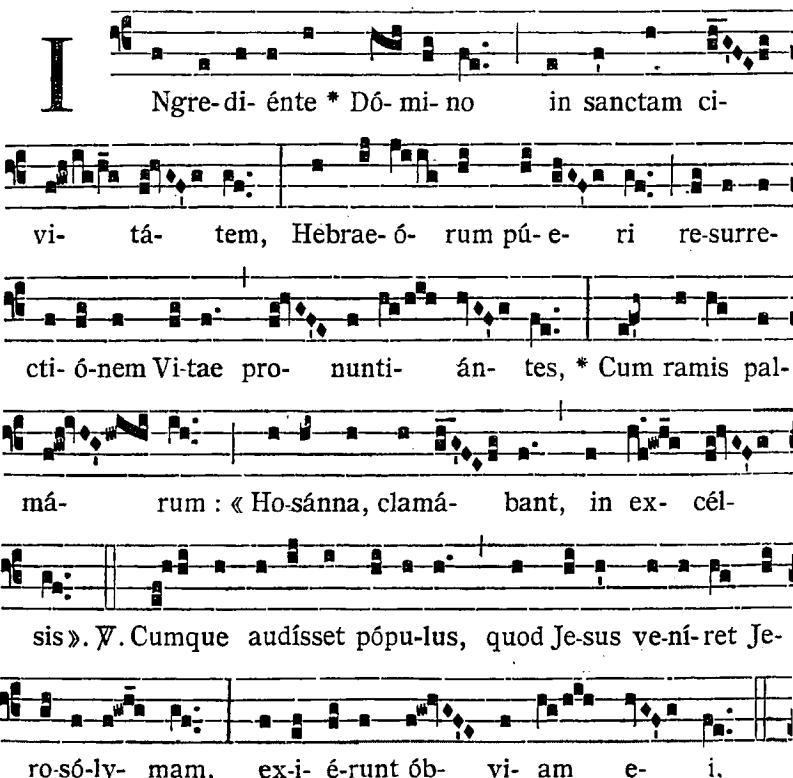
De solemini palmarum processione 177

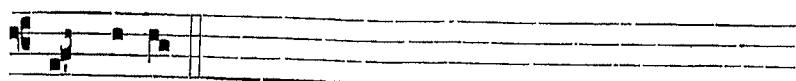

*Nihil impedit, quominus cantetur a fidelibus hymnus Christus
vincit, vel alias cantus in honorem Christi Regis.*

*Intrante processione in ecclesiam, dum celebrans per valvas
ecclesiae transit, incipitur responsorium sequens :*

Responsorium II

* Cum ramis.

AD MISSAM

Intr.

8.

D

O-mi-ne, * ne longe fá-ci- as auxí-li- um
 tu- um a me, ad de-fensi- ó-nem me- am
 áspi- ce : lí- be- ra me de o- re le- ó-
 nis, et a córni- bus u- ni- cornu- ó- rum hu-mi- li-
 tát- tem me- am. Ps. De- us, De- us me- us, ré-spi-ce
 in me, * qua-re me de-re- liquísti? longe a sa-lú-te me- a
 verba de-lictó- rum me- ó- rum.

Repetitur : Dómine, ne longe.

Grad.

4.

T

Enu- ísti * ma- num déx-te- ram

me- am : in vo-luntá-te tu-

a de-du-xí- sti me : et cum gló-

ri- a as-sumpsí-sti me.

V. Quam bo- nus Isra- el De-

us re-

ctis cor- del me- i au- tem pe- ne

mo- ti sunt pe- des,

pe- ne effú- si sunt gres- sus me- i : qui a

ze-lá-vi in pec-ca-tó- ri-bus,
pa-cem pec-ca-tó- rum *

vi-dens.

Tract.
2.
D E-us, *De-us

me-us, réspi-ce in me : qua-re me de-re-li-
qui-sti? **V.** Lon-ge a sa-lú-te

me-a ver-ba de-li-ctó- rum

me-ō- rum. **V.** De-us me-us cla-
má-bo per di-em, nec exáu-di-es : in

nocte, et non ad insi-pi-én-ti-am mi-hi.

V. Tu au- tem in sancto há-bi-tas,

laus Is-ra-el. **V.** In te spe-
ravé-runt patres no-stri : spe-ravé-
runt, et li-be-rásti e-os. **V.** Ad te cla-mavé-
runt, et sal-vi fa-cti sunt : in te
spe-ravé-runt, et non sunt confú-si.

V. Ego au- tem sum vermis, et non ho-
mo : oppróbi-um hó-mi-num, et

abjecti o ple- bis. V. Omnes qui vi- dé-
bant me, aspernabán- tur me :
lo-cú-ti sunt lá- bi- is et mo-vé-runt ca- put.
V. Spe-rávit in Dó-mi- no, e- ri-pi- at e-
um : salvum fá-ci- at e- um, quó-ni- am vult
e- um. V. Ipsi ve-ro consi-de-ravé-runt,
et conspexé- runt me : di- vi-sé-runt si-
bi vestiménta me- a, et super vestem me- am
mi- sé-runt sortem. V. Lí- be-ra me

de o- re le- ó-
nis : et a cór-ni- bus u-ni-cor-
nu ó- rum humi- li- tát- em me- am. V. Qui timé-tis
Dómi- num, laudá-te e- um : u-nivérsum
semen Ja- cob, magni- fi- cá-te e- um. V. Annun-
ti- á- bi- tur Dómi- no ge- ne- rá- ti- o ventú-
ra : et annunti- á- bu- nt cae- li ju-
stí- ti- am e- jus. V. Pó- pu-
lo qui nascé- tur, quem fe- cit *Dó-
mi- ni- nus.

Offert.

8.

I

M- propé- ri- um * exspectá- vit cor

me- um, et mi- sé- ri- am: et sustí-

nu- i qui si- mul contrista-ré- tur, et non

fu- it: con- so-lán- tem me quae- sí- vi, et

non invé- ni: et de-dé- runt

in e-scam me- am fel, et in si- ti me- a

po-ta- vé- runt me acé- to.

Comm.

8.

P

A- ter, * si non pot- est hic ca- lix transí- re,

ni- si bi-bam il- lum : fi- at vo-lúntas tu- a.

Feria Secunda Hebdomadae Sanctae

Intr.

4.

J

U- di-ca * Dómi-ne no-céntes me, expúgna

impugnán- tes me: apprehénde arma et scu- tum,

et exsúr-ge in adju- tó- ri- um me- um, Dó- mi-

ne, vir-tus sa-lú- tis me- ae. Ps. Ef-fúnde

fráme- am, et conclúde advérsus e- os qui persequúntur

me: * dic á-nimae me-ae: Sa-lus tu- a ego sum. Jú- di-ca.

Grad.

3.

E

Xsúr- ge * Dó-mi-ne, et

inténde ju-dí- ci- um me- um, De- us

me-us, et Dó-mi-nus me-us, in cau-sam me-am. V. Ef-fúnde fráme-am,
et conclú-de advérsus e-os qui me.

* persequúntur.

Tractus. Dómine non secúndum. 89.

Offert.

3

E - ri-pe me * de in-i-mí-cis me-is,
Dó-mi-ne: ad-te confú-gi, do-ce

me fá-ce-re vo-luntá-tem tu-am: qui-a
De-us me-us es tu.
Comm. 7.
E - rubé-scant * et re-ve-re-ántur si-mul, qui
gra-tu-lántur ma-lis me-is: indu-ántur pu-dó-re
et reve-renti-a, qui ma-lígna loquúntur advér-sum me.

Introitus. Nos autem gloriári. 201.

Grad.

3

E - go au-tem, * dum mi-hi mo-lé-sti

es-sent, indu-é-bam me ci-lí-ci-o, et humili-á-bam in je-jú-ni-o á-ni-mam me-am: et orá-ti-o me-a in si-nu me-o con-ver-té-tur. V. Jú-di-ca Dómi-ne no-céntes me, expú-gna impu-gnán-tes me: apprehén-de ar-ma et scu-tum, et exsúr-ge in ad-jutó-ri-um * mi-hi.

Offert. I. C Ustó-di me, * Dó-mi-ne, de ma-nu pecca-tó-ris: et ab ho-mí-ni-bus in-i-quis é-ri-pe me, Dó-mi-ne.

Comm. 5. A Dvérsum me * ex-erce-bántur, qui se-dé-bant in por-ta: et in me psallé-bant, qui bi-bé-bant vi-num: ego ve-ro o-ra-ti-ó-nem me-am ad te, Dómi-ne: tempus be-ne-plá-ci-ti, De-us, in multi-tú-di-ne mi-se-ri-cór-di-ae tu-ae.

Feria Quarta Hebdomadae Sanctae

Intr. 3.

I N nōmi-ne Dómi-ni * omne ge-nu fle-ctá-tur,
 cae-lésti-um, ter-ré-stri-um et infer-nó-rum :
 qui a Dómi-nus factus ob-é-di-ens usque ad mor-tem,
 mortem autem cru-cis : íd-e-o Dómi-nus Je-sus
 Chri-stus in gló-ri-a est De-i Pa-tris.
 Ps. Dómi-ne exáudi o-ra-ti-ó-nem me-am : * et clamor
 me-us ad te vé-ni-at. In nōmi-ne.

Post Lectionem.

Grad.

N E avér-tas * fá-ci-em tu- am a

pú-e-ro tu-o, quó-ni-am
 trí-bu-lor : ve-ló-ci-ter
 exáudi me. **V.** Salvum me
 fac De-us,
 quó-ni-am intravé-runt aquae usque ad á-
 ni-mam me-am : in-fí-xus sum
 in li-mo pro-fún-di, et non est

* substánti-a.

Post Epistolam.

Tract.

D Omi-ne, * ex-áu-di ora-

ti- ónem me- am, et cla- mor me-
 us ad te v é ni- at.

 V. Ne avér- tas fá-ci em tu-
 am a me: in quacúmque di e trí- bu-
 lor, in-clí na ad me aurem tu-

 am. V. In quacúmque di e invo-cá- ve-
 ro te, ve-ló ci-ter exáudi

 me. V. Qui a de- fe-cé-

 runt sic ut fu- mus di- es me-

i: et ossa me- a sic-ut in
 fri-xó- ri- o con- frí- xa sunt.

 V. Percússus sum sic-ut fe- num, et

 áru- it cor me- um: qui a oblí- tus sum

 man- du-cá- re panem me- um.

 V. Tu exsúrgens, Dómi- ne, mi-se- ré- be- ris

 Si on : qui a ve-nit tem-

 pus mi- se- rén-di * e- jus.

194 Feria IV Hebdomadae Sanctae

Offert.

3.

D

O-mi-ne, * exáu-di o-ra-ti-ó-nem
 me-am, et cla-mor me-us ad te
 pervé-ni at:ne avér-tas fá-ci-em
 tu-am a me.

Comm.

2.

P

Otum me-um * cum fle-tu tempe-rá-
 bam : qui-a é-le-vans al-li-sísti me : et e-go
 sic ut fe-num á-ru-i : tu autem, Dó-mi-ne, in
 aetér-num pérmá-nes : tu exsúrgens mi-se-ré-be-

Feria IV Hebdomadae Sanctae

195

ris Si-on, qui-a ve-nit tempus mi-se-réndi
 e-jus.

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI

DE MISSA CHRISMATIS

Antiphona ad introitum II

Faci- es * uncti- ó-nis ó-le- um, et
 ACI- ES * uncti- ó-nis ó-le- um, et
 fi- li- is Isra- ēl di- ces : Hoc ó-le- um un-cti- ó-
 nis sanctum e- rit mi- hi in ge- ne-ra- ti- ó-nes
 ve- stras. Ps. Grá- ti- as Dómi- ni in ae-térnum can-
 tábo : * per omnes ge-ne-ra-ti- ó-nes annunti- á-bo fi-de-
 li-tá- tem tú- am. Fá-ci- es.

De Missa Chrismatis

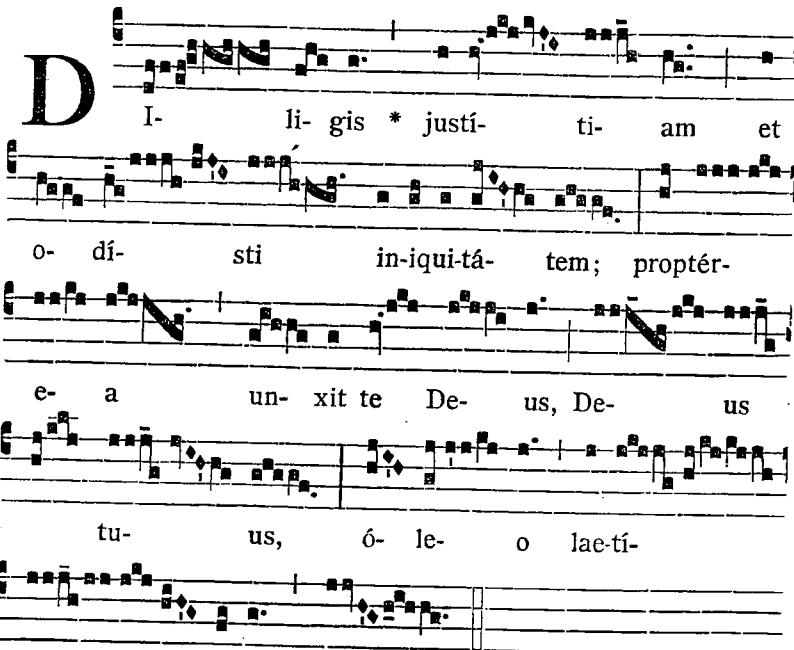
197

Graduale v

I N De- o * confi- sum est cor me- um,
 et adjú- tus sum; id-e- o exsúl- tat cor
 me- um, et cán- ti- co me- o lau-
 do e- um. V. Dómi-
 nus robur est
 pôpu- lo su- o, et prae-sí- di-
 um sa- lú- tis un-cto * su- o.

Antiphona ad offertorium VIII

D illigis * justiti- am et
 odisti iniquitatem; propter-
 ea unxit te Deus, Deus
 tuus, o leo laetiti-
 ti ae.

Ad triplex Agnus Dei, respondetur ter miserere nobis.

Antiphona ad communionem I

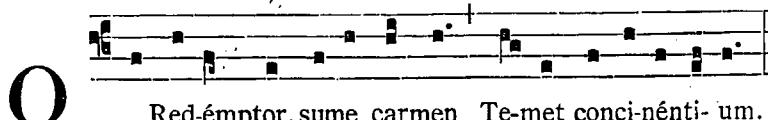
Praedicabant A-posto- li * ut paeni- tentiam
 age-rent, et ungébant o leo mul- tos ae-
 gros, et sa- ná- bant.

Cantus in Benedictione SS. Oleorum

Cum deferuntur a Sacristia ad chorūm Oleum Chrismale et Oleum Catechumenorum, duo Cantores cantant versus sequentes:

O Redémptor, sume carmen Te-met conci-nénti- um.

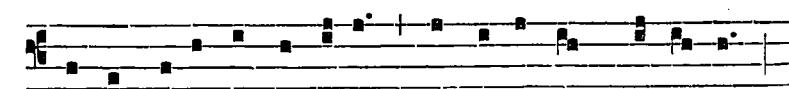

Et Chorus idem replicat. Deinde duo cantores prosequuntur sequentes versus:

Audi, judex mortu-ō-rum, Una spes mor-tá-li- um, Au-
 di vó-ces pro-fe- réntum Do-num pa-cis praévi- um.

Chorus : O Redémptor.

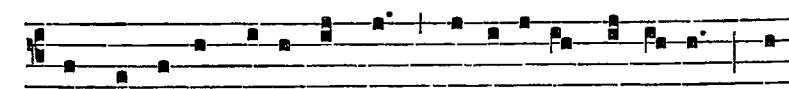

Arbor fœta alma lu-ce Hoc sacrándum pró- tu- lit,

Fert hoc pro-na praesens turba Sal-va-tó-ri saécu-li.

Chorus : O Redémptor.

Stans ad a-ram imo supplex Infu-lá-tus Pónti- flex, Dé-

Feria V in Cena Domini

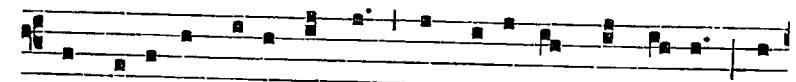

bi-tum per-sólvit omne Con-secrá-to Chrísma-te.
Chorus : O Redémptor.

Consecrá-re tu digná-re, Rex per-énnis pátri- ae, Hoc
o-lí-vum, signum vi-vum, Ju-ra contra daémonum.
Chorus : O Redémptor.

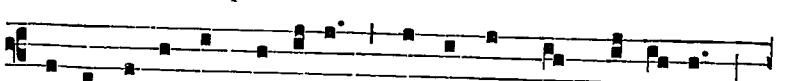
Confecto Chrismate et benedicto Oleo Catechumenorum, dum reportantur ampullae ad Sacristiam, duo praedicti cantores cantant hos versus :

Ut nové-tur sexus omnis Uncti- ó-ne Chrísma- tis : Ut
sané-tur sauci- á-ta Digni-tá-tis gló-ri- a.
Chorus : O Redémptor.

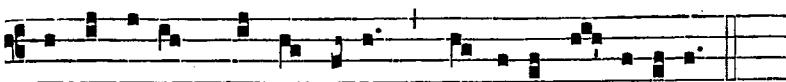

Lo-ta mente sacro fonte Aufugántur crími- na, Uncta
frónte sacro- sáncta Influ- unt cha- rísma-ta.
Chorus : O Redémptor.

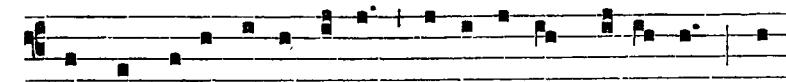

Corde na-tus ex Pa-réntis Alvum implens Virgi- nis,

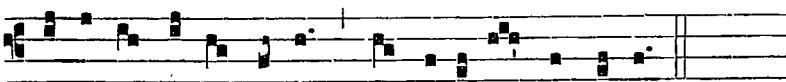
De Missa solemni vespertina

Praesta lu-cem, claude mortem Chrísma-tis con-sórti-bus.
Chorus : O Redémptor.

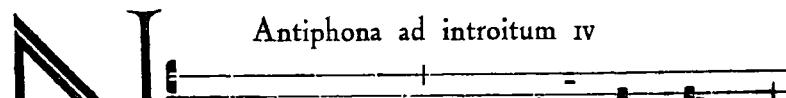
Sit haec di- es festa no-bis, Saecu- ló-rum saécu- lis Sit

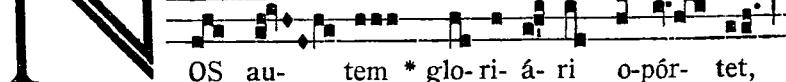
sacrá-ta digna laude, Nec senéscat témpo-re.
Chorus : O Redémptor.

DE MISSA SOLEMNI VESPERTINA

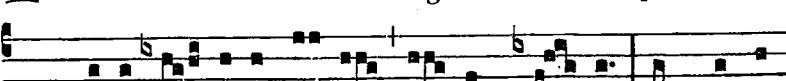
Dum fit processio per ecclesiam, canitur antiphona ad introitum :

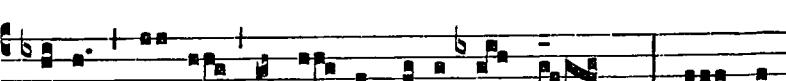
Antiphona ad introitum IV

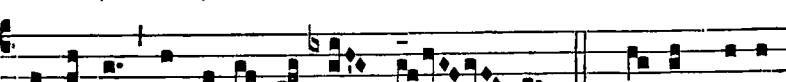
OS au- tem * glo-ri- á- ri o-pór- tet,

in cru-ce Dó- mi-ni nostri Je- su Chri- sti : in quo est

sa-lus, vi- ta, et re- surre-cti- o no- stra: per quem

salvá- ti, et li-be- rá- ti su- mus. Ps. De- us mi-se-

re- á-tur nostri, et be-ne-dí-cat no-bis : * il-lúmi-net vul-
tum su- um super nos, et mi-se-re- á-tur nostri. Nos
au- tem.

Ad libitum additur :

2. Ut cognoscámus in terra vi- am tu- am : * in ómni-bus
génti-bus sa-lu-tá-re tu- um. Nos au- tem.

3. Confi-te- ántur ti-bi pó-pu-li, De- us : * confi-te- ántur ti-bi
pó-pu-li omnes. Nos au- tem.

Grad.

5.

C Hri-stus * factus est pro no- bis ob- é-
di- ens us-que ad mor- tem, mor- tem au- tem

cru- cis. *v. Propter quod et De- us exal-*
tá-vit il-lum, *et*
de- dit il- li no- men, quod est super
o-mne * no- men.

DE LOTIONE PEDUM

I

ANTIPHONA, JOAN. 13, 34; PS. 118, 1

3

M Andá-tum novum do vo-bis : * ut di- li-gá-tis ínvi-
cem, sic-ut di- lé-xi vos, di- cit Dómi-nus. *Ps. Be- á-ti imma-*

cu-lá-ti in vi- a : * qui ámbu-lant in le- ge Dómi-ni.
Et repetitur immediate antiphona Mandítum novum.
Et sic aliae antiphonae, quae habent psalmos, vel versus, repetuntur.
Et de quolibet psalmo dicitur tantum primus versus.

II

ANTIPHONA, JOAN. 13, 4, 5 et 15; PS. 47, 2

4

P Ostquam surréxit Dómi-nus * a ce-na, mi-
sit aquam in pel- vim, cœ-pit lavá-re pe-des di-sci-
pu- ló- rum : hoc exémplum re-líquit e- is. Ps. Ma-
gnus Dóminus, et laudá- bi- lis nimis : * in ci-vi-tá-te De- i no-
stri, in monte sancto e-jus. Postquam.

III

ANTIPHONA, JOAN. 13, 12, 13 et 15; PS. 84, 2

2

D Omi- nus Je-sus, * postquam ce-ná- vit cum
discí-pu- lis su- is, la-vit pe-des e- ó-rum, et a- it

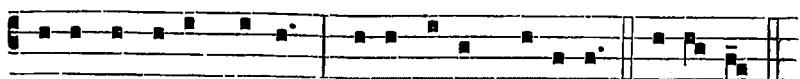
il- lis : Sci- tis quid fé-ce- rim vo- bis, e- go Dómi-
nus et Ma-gí-ster? Exémplum de- di vo- bis, ut et
vos i- ta fa-ci- á- tis. Ps. Be-ne- di-xísti, Dómi-ne, terram
tu- am : * a-vertísti capti-vi-tá- tem Ja-cob. Dómi- nus.

IV

ANTIPHONA, JOAN. 13, 6-7 et 8

5

D Omi- ne, * tu mi- hi la-vas pe- des? Respóndit
Je-sus, et di-xit e- i : Si non láve-ro ti- bi pe- des,
non ha-bé- bis partem me- cum. ¶ Ve-nit ergo ad Simó-nem
Petrum, * et di-xit e- i Petrus. Dómi- ne. ¶ Quod e- go fá-

ci-o, tu nescis mo-do : * sci-es autem pôste-a. Dômi-ne.

V

ANTIPHONA, JOAN. 13, 14; PS. 48, 2

S 4 I ego Dômi-nus * et Ma-gíster ve-ster lavi
vo-bis pe-des : quanto ma-gis vos debé-tis alter alté-
ri-us lavá-re pe-des? Ps. Audí-te haec, omnes gentes : *
áu-ribus percí-pi-te, qui ha-bi-tá-tis orbem. Si ego.

VI

ANTIPHONA, JOAN. 13, 35

I 7 N hoc cognóscent omnes, * qui a me- i estis discí-
pu-li, si di-lecti- ó-nem habu- é-ri-tis ad ínvi-cem.

¶. Di-xit Je-sus discí-pu-lis su-is. In hoc cognóscent omnes.

VII

ANTIPHONA, I COR. 13, 13

M 7 Ane- ant in vo- bis * fi-des, spes, cá-ri-tas, tri- a
haec : ma-jor autem ho-rum est cá-ri-tas. ¶. Nunc autem ma-
gent fi-des, spes, cá-ri-tas, tri- a haec : * ma- jor autem ho-rum
est cá-ri- tas. Má-ne- ant in vo- bis.

VIII

Sequens antiphona cum suis versibus numquam omissis, si opus sit, praecedentibus, lotione pedum ad finem vergente.

U 6 - bi cá-ri- tas et a-mor, De-us i-bi est. ¶. Con-
gregávit nos in u-num Christi amor. ¶. Exsultémus, et in

i-pso ju-cundémur. *V.* Time- ámus, et amé-mus De- um vi-
vum. *V.* Et ex corde di-li-gá-mus nos sin- cé- ro.

Ant. U-bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi ést. *V.* Simul er-
go cum in u-num congregámur : *V.* Ne nos mente di- vi-
dámur, cave- ámus. *V.* Cessent júrgi- a ma-ligna, cessent
li-tes. *V.* Et in mé-di- o nostri sit Christus De- us.

Ant. U-bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi est. *V.* Simul quo-
que cum be- á- tis vi-de- ámus. *V.* Glo-ri- ánter vul-tum
tu- um, Christe De- us : *V.* Gáudi- um, quod est imménsum,

atque probum, *V.* Saécu- la per infi-ní- ta saecu- ló- rum.

A-men.

Post lotionem celebrans lavat manus. Deinde resumit planetam et omnes redeunt ante medium altaris ubi celebrans dicit in tono orationis ferialis B (vel in tono simplici antiquo) :

Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentaciónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

R. Custodíri nimis.

V. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

R. Opera mánuum tuárum ne despicias.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíitu tuo.

Orémus.

Oratio

Adéstō, Dómine, quae sumus, officio servitútis nostrarē : † et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despicias ópera mánuum tuárum, quae nobis retinénda mandásti : * ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra ablúuntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse praestáre dignérīs, qui vivis et regnas Deus : * per ómnia saeculórum. *R.* Amen.

Ubi vero contingat lotionem pedum extra missarum solemnia peragi, observetur ordo supra descriptus.

Offert. *2*

D Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir-

tū tem, déx-te-ra Dó mi-ni exaltá-vit
me: non mó-ri- ar, sed vi- vam, et narrá-bo
ó-pe-ra Dómi-ni.

Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miserére nobis.

Antiphona ad communionem cantari potest a schola, dum celebrans sacras particulas distribuit.

Comm.

Omi-nus Je-sus, * postquam ce-ná-vit cum
discípu-lis su-is, lavit pe-des e- órum, et a-it il-lis:
Sci-tis quid fé-ce- rim vo-bis, ego Dómi-nus et
Magíster? Exémplum de-di vo-bis, ut et vos i-ta
fa-ci- á-tis.

Juxta numerum communicantium addi possunt sequentes psalmi :

Psalmus 22¹

Dominus pastor meus et hospes meus

1. Dómi-nus re-git me, et ni-hil mi-hi dé- e-rit : * in lo-co pá-
scua-ae i-bi me col-lo-cá- vit. 2. Super...

2. Super aquam refectionis educávit me : * ániam meam convértit.

3. Dedúxit me super sémitas justitiae : * propter nomen suum.

4. Nam et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

5. Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

6. Parásti in conspéctu meo mensam : * advérsus eos qui tríbulant me.

7. Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam praeclárus est!

8. Et misericórdia tua subsequétur me, * ómnibus diébus vitae meae.

9. Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Et repetitur antiphona Dóminus Jesus. ut supra.

Psalmus 71

Regnum Christi, regnum justitiae

1. De-us, ju-dí-ci- um tu- um re-gi da : * et justi- ti- am

¹ Hos psalmos secundum novum textum invenies, p. 145** ss.

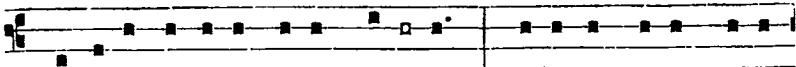
tu- am fi- li- o re- gis : *Flexa* : Ará-bi- ae, †

2. Judicáre pópulum tuum in justitia,* et páuperes tuos in *judício*.
3. Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles *justitiam*.
4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.
5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.
6. Descéndet sicut plúvia in *vellus* : * et sicut stillicídia stillántia *super terram*.
7. Oriétur in diébus ejus justitia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.
8. Et dominábitur a mari usque ad *mare* : * et a flúmine usque ad térmilos orbis *terrárum*.
9. Coram illo pródient *Aethíopes* : * et inimíci ejus *terram* lingent.
10. Reges Tharsis, et ínsulae múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.
11. Et adorábunt eum omnes reges *terrae* : * omnes gentes sérvient ei :
12. Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat *adjútor*.
13. Parcet páperi et *inopi* : * et ánimás páuperum *salvas* fáciet.
14. Ex usúris et iniquitaté rédimet ánimás eórum : * et honorábilis nomen eórum *coram* illo.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, † et adorábunt de ipso *semper* : * tota die benedícent ei.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut *fenum* *terrae*.
17. Sit nomen ejus benedictum in saécula : * ante solem pémanet nomen ejus.
18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus *terrae* : * omnes gentes magnificábunt eum.
19. Benedictus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.
20. Et benedictum nōmen majestatis ejus in aetérnum : † et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

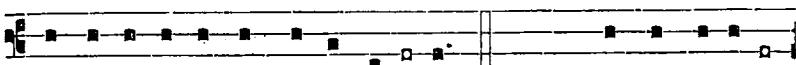
Et repetitum antiphona Dóminus Jesus. ut supra.

Psalmus 103

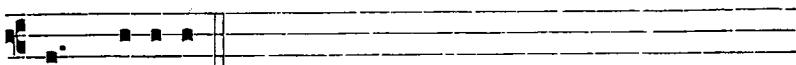
Hymnus ad Deum Creatorem

1. Bé-ne-dic, á-nima me- a, Dómino : * Dómi-ne, De- us me- us,

magni- fi-cá-tus es ve-hemén- ter. *Flexa* : dux est e- ó-

rum : †

2. Confessióne, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut *vestíménto* :

3. Exténdens caelum sicut *pellēm* : * qui tegis aquis superiöra ejus.

4. Qui posis nubem ascénum tuum : * qui ámbulas super pennas *ventórum*.

5. Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

6. Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in saéculum saéculi.

7. Abýssus, sicut vestíméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquae.

8. Ab increpatiōne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

9. Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

10. Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

11. Qui emítis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquae.

12. Potábunt omnes béstiae agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

13. Super ea vólucres caeli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

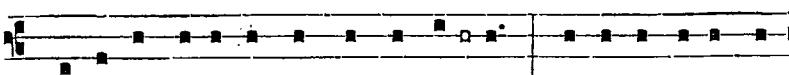
14. Rigans montes de superiöribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :
15. Prodúcens fenum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :
16. Ut edúcas panem de terra : * et vinum laetíficet cor hóminis :
17. Ut exhilareret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.
18. Saturabúntur ligná campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
19. Heródii domus dux est eórum : † montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.
20. Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
21. Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvae.
22. Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quaerant a Deo escam sibi.
23. Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
24. Exibít homo ad opus suum : * et ad operatióñem suam usque ad vésperum.
25. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.
26. Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptilia, quorum non est númerus.
27. Animália pusilla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
28. Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.
29. Dante te illis, cölligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
30. Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et deficient, * et in púlverem suum reverténtur.
31. Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terrae.
32. Sit glória Dómini in saéculum : * laetábitur Dóminus in opéribus suis :
33. Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit móntes, et fúmigant.
34. Cantábo Dómino in vita mea : * psállam Deo meo quámidu sum.
35. Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

36. Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * benedic, ánima mea, Dómino.

Et repetitur antiphona Dóminus Jesus. ut supra.

Psalmus 150

Solemnis laudis Dei concentus

1. Laudá-te Dómi-num in sanctis e- jus : * laudá-te e- um in

firmaménto virtú-tis e- jus. Flexa : be-ne-so-nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubae : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Et clauditur cum eadem antiphona Dóminus Jesus.

DE SOLEMNI TRANSLATIONE
AC REPOSITIONE SACRAMENTI
ET DE ALTARIUM DENUDATIONE

Dum fit processio Sacramenti, cantatur hymnus Pange, lingua ut infra, usque ad verba Tantum ergo; si vero opus sit, idem hymnus repetitur inde a Nobis datus.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum cantatur Tantum ergo et Genitóri.

Hymn.

3.

P

Ange lingua glo-ri- ó-si Córpo-ris mysté-ri- um,

Sangui-nísque pre- ti- ó-si; Quem in mundi pré- ti- um Fructus

ventris gene-ró-si Rex effú-dit gén-ti- um. 2. No-bis da-tus,

no-bis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo con-

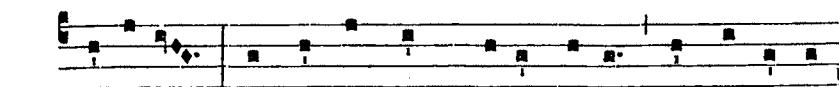
versá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus

Mi-ro clausit ór-di-ne. 3. In suprémae nocte coenae Re-

cúmbens cum frátri-bus, Observá-ta lege ple-ne Ci-bis

in le-gá-li-bus, Ci-bum turbae du-o-dénae Se dat su-is

má-ni-bus. 4. Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem

éf-fi-cit : Fitque sanguis Christi me-rum, Et si sensus

dé-fi-cit, Ad firmándum cor sincé-rum So-la fi-des súf-

fi-cit. 5. Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnui :

Et antíquum do-cuméntum Novo ce-dat ri-tu- i : Praestet

fi-des suppléméntum Sénsu- um de-fé-ctu- i. 6. Ge-ni-tó-ri,

Ge-ni-tóque Laus et ju-bi-lá-ti- o, Sa-lus, honor, virtus

quoque Sit et be-ne-dícti- o : Pro-ce-dénti ab utróque

Compar sit laudá- ti- o. A-men.

Postea celebrans et ministri sacri revertuntur in sacristiam ubi deponunt paramenta albi coloris; deinde celebrans et diaconus assumunt stolam violaceam.

Deinde celebrans cum ministris, [seu ministrantibus], exeunt ante altare majus.

Celebrans dicit clara voce sequentem antiphonam :

*Divisérunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam misé-
runt sortem. Psalmus 21, 19.*

Addens initium ejusdém psalmi :

1. Deus, Deus meus, résponce in me : quare me dereliquísti? *
quem chorus prosequitur usque dum altaris denudatio perficiatur :
 longe a salúte mea verba delictórum meórum. 239B.

Vel secundum novum psalterium :

Ant. Dívidunt sibi vestiménta mea, et de veste mea mittunt sortem.

Ps. Deus meus, Deus meus, quare me dereliquísti? 123**

*Altaribus denudatis, et repetita a celebrante antiphona Divisérunt
(vel Dívidunt), revertuntur in sacristiam.*

FERIA SEXTA IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

DE SOLEMNI ACTIONE LITURGICA
POSTMERIDIANA

Domi-ne, * au-dí-vi

audi-tum tu- um, et tí- mu-i: con
si-de-rá- vi ó-pe-ra tu- a, et expá
vi. V. In mé- di-o
du- 6- rum a-ni- má- li- um inno- te-

scé-ris : dum appro- pinquáve-
rint an- ni, co-gno- scé-ris : dum advé-ne-rit
tem- pus, os- ten- dé-ris.

¶. In e-o, dum contur- bá- ta fú- e- rit
á-ni- ma me- a : in i- ra, mi- se- ri- cór-
di- ae me- mor e- ris.

¶. De- us

a Lí- ba- no vé- ni- et, et Sanctus de mon-
te umbró- so et con- dénso.

¶. Opé- ru- it cae-
los ma-jéstas e- jus : et laudis e- jus
ple- na est * ter- ra.
Responsorium post II Lectionem

² E - ri-pe me, * Dó- mi- ne, ab
hó-mi-ne ma- lo : a vi-ro in-i quo lí-
be-ra me. ¶. Qui co-gi-tavé-
runt ma- lí- ti- as in cor- de : to-ta di-
e consti- tu- é- bant praé-
li- a. ¶. A- cu- é- runt lingua su- as sic-

ut ser-péntes : vené-num á-spi-dum sub
lá-bi-is e-ó-rum. *V.* Custó-di me, D6-
mi-ne, de ma-nu pec-ca-tó-ris : et ab
homí-ni-bus in-i quis lí-be-ra me. *V.* Qui co-gi-
tavé- runt supplan-tá-re gressus
me-os : abscondé-runt supér-bi
lá-que- um mi-hi. *V.* Et fu-nes
extendé- runt in láque- um pé-di-bus me-
is : juxta i-ter scán-da-lum po-su-é-runt

mi-hi. *V.* Di-xi Dómi-no : De-us me-us
es tu : exáudi, D6-mi-ne, vo-cem o-ra-
ti-6-nis me-ae. *V.* Dómi-ne, Dómi-ne virtus sa-
lú-tis me-ae : obúmbra caput me-um
in di-e bel-li. *V.* Ne tra-das me
a de-si-dé-ri-o me-o pec-
ca-tó-ri : co-gi-tavé-runt advérsum
me : ne de-re-líquas me, ne umquam exal-tén-
tur. *V.* Ca-put circú-i-tus

e- ó- rum : labor la-bi- ó-rum ipsó- rum
 opé-ri- et e- os. V. Ve-rúmtamen justi
 confi-te- bántur nómí-ni tu- o : et ha-bi-tá-
 bunt re- cti cum vul- tu * tu-
 o.

DE SOLEMNI S. CRUCIS ADORATIONE

Celebrans discooperiens Crucem, incipit solus antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps juvatur in cantu a ministris sacris, usque ad Veníte, adorémus, quod cantatur a schola, comitantibus omnibus adstantibus.

Cantu finito, omnes in genua se prosternunt, celebrante excepto.

Deinde celebrans, altius quam primo, incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra.

Tertio celebrans altius incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra.

ANTIPHONA AD DETEGENDAM S. CRUCEM

6

E Cce li- gnum Cru- cis, in quo sa- lus mun-

di pe-pén- dit.
 Omnes : Ve- ni- te, ad- o-ré- mus.

Dum sanctae Crucis adoratio peragitur, cantantur a schola, in duos choros divisa, sic dicta Impropria, et alia quae sequuntur. Cantus eosque producitur, prout adorantium numerus requirit. Concluditur tamen semper cum doxologia : Sempiterna sit beatae Trinitati gloria.

Partes quae ad singulos choros spectant, indicantur, in Ordine hebdomadae sanctae instaurato, numeris 1 (chorus primus), et 2 (chorus secundus); quae autem ab utroque choro simul cantanda sunt, indicantur hoc modo : 1 et 2.

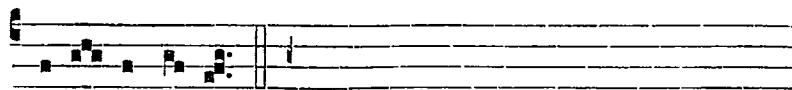
Attamen, ubi praferatur divisionem cantus ita peragere ut infra notatur, nihil impedit quominus ita fiat.

IMPROPERIA

I

Duo cantores in medio chori cantant :

V. +
 P Opule me-us, quid fe- ci ti-bi? Aut in quo
 contristávi te? Respón-de mi-hi. V. Qui- a e-dú- xi
 te de ter-ra Egýpti : pa- rá- sti Cru-cem Sal-

va-tó- ri tu- o.

Unus chorus cantat :

H Agi- os o The- ós.

Musical notation for the first part of the hymn 'Agi- os o The- ós.' on four-line staff notation.

Alius chorus respondet :

S Anctus De- us.

Musical notation for the response 'Anctus De- us.' on four-line staff notation.

Primus chorus :

H Agi- os Ischy- rós.

Musical notation for the second part of the hymn 'Agi- os Ischy- rós.' on four-line staff notation.

Secundus chorus :

S Anctus Fortis.

Musical notation for the response 'Anctus Fortis.' on four-line staff notation.

Primus chorus :

H Agi- os Athána- tos, e-lé- i- son
hy-más.

Musical notation for the third part of the hymn 'Agi- os Athána- tos, e-lé- i- son hy-más.' on four-line staff notation.

Secundus chorus :

S Anctus Immortá- lis, mi-se- ré-re
no- bis.

Musical notation for the response 'Anctus Immortá- lis, mi-se- ré-re no- bis.' on four-line staff notation.

Postea duo de secundo choro cantant :

Q Uí- a e-dú- xi te per de- sé- tum qua-
dra-gínta an-nis, et manna ci-bávi te, et intro-dú-xi
in ter- ram sa- tis óptimam : pa- rá- sti Crucem
Salva-tó- ri tu- o.

Musical notation for the responsorial psalm 'Uí- a e-dú- xi te per de- sé- tum qua- dra-gínta an-nis, et manna ci-bávi te, et intro-dú-xi in ter- ram sa- tis óptimam : pa- rá- sti Crucem Salva-tó- ri tu- o.' on four-line staff notation.

*Chori respondent alternatim : Hágios o Theós, etc. Sanctus Deus, etc, ita tamen ut primus chorus semper repetat Hágios, ut supra.**Deinde duo de primo choro cantant :*

Q Uid ultra dé- bu- i fá- ce- re ti- bi, et non fe- ci?
E- go qui- dem plan- tát- vi te ví- ne- am me- am spe- ci- o-
síssi- mam : et tu facta es mi- hi ni- mis amá- ra : a- cé- to
namque si- tim me- am po- tásti : et lánc- a perfo- rásti

Musical notation for the responsorial psalm 'Uid ultra dé- bu- i fá- ce- re ti- bi, et non fe- ci? E- go qui- dem plan- tát- vi te ví- ne- am me- am spe- ci- o- síssi- mam : et tu facta es mi- hi ni- mis amá- ra : a- cé- to namque si- tim me- am po- tásti : et lánc- a perfo- rásti' on four-line staff notation.

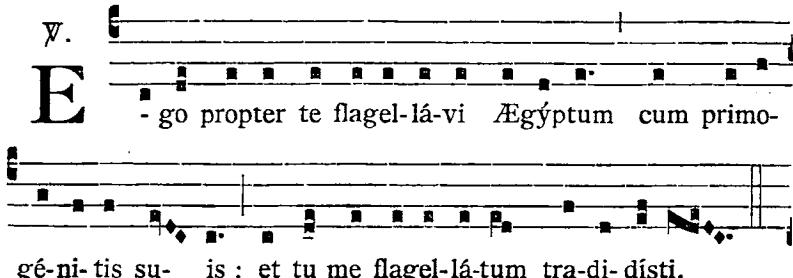
la-tus Salva-tó- ri tu- o.

Item chori alternatim respondent Hágios o Theós, Sanctus Deus.

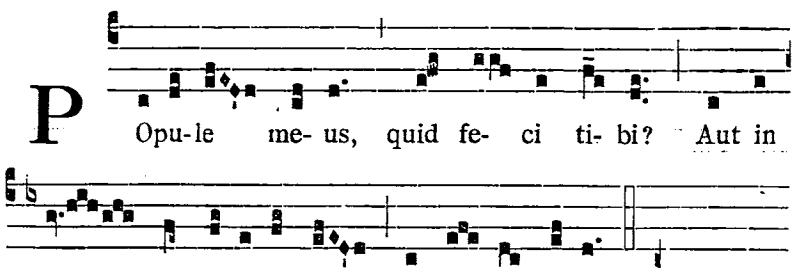
II

¶ Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro simul repetente post quemlibet versum : Pópule meus, ut infra.

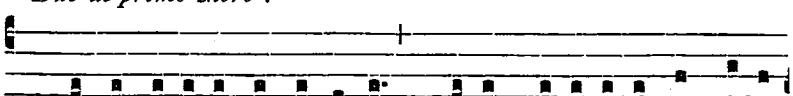
Duo de secundo choro cantant :

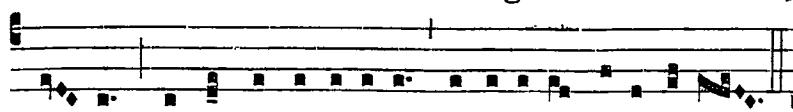
Chorus repetit :

Duo de primo choro :

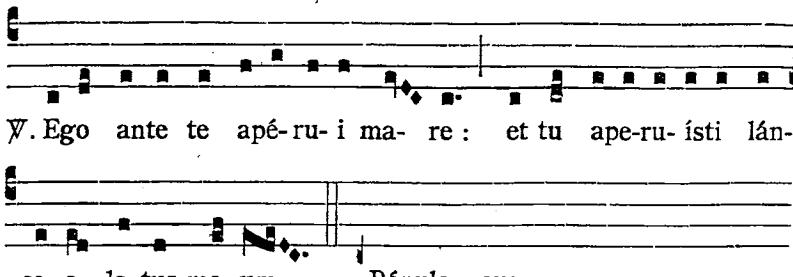
Ego te edú-xi de Ægýpto, demérsō Pha-ra- óne in ma-re

Ru-brum : et tu me tra-di-dísti princí-pi-bus sa-cerdó-tum.

Chorus repetit : Pópule meus.

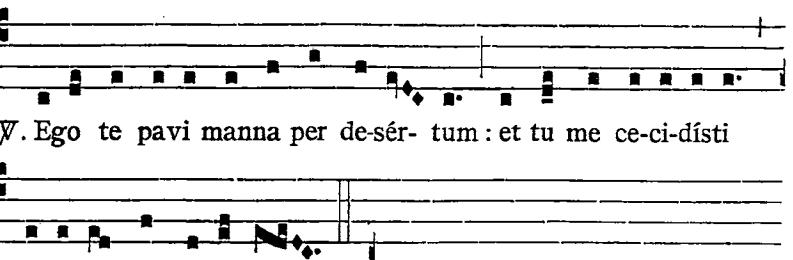
Duo de secundo choro :

Duo de primo choro :

Duo de secundo choro :

Duo de primo choro :

Y. Ego te po-távi aqua sa-lú-tis de pe-tra : et tu me
po-tásti fel-le et a-cé-to. Pópu-le me-us, quid
fe-ci ti-bi? Aut in quo contristá-vi te?
Respón-de mi-hi.

Duo de secundo choro :

Y. Ego propter te Chananae-ó-rum reges percús-si : et tu
percussísti a-rúndi-ne caput me- um. Pópu-le meus.

Duo de primo choro :

Y. Ego dedi ti-bi scep-trum regá-le : et tu de-dísti cá-pi-ti
me-o spi-ne-am co-ró-nam. Pópu-le meus.

Duo de secundo choro :

Y. Ego te exaltá-vi magna virtú-te : et tu me suspendí-
sti in pa-tí-bu-lo cru-cis. Pópu-le meus.

III

Deinde cantatur communiter :

Ant. 4. C Ru-cem tu-am * ado-rá-mus, Dó-mi-ne : et sanctam
re-surrecti-ó-nem tu-am laudá-mus et glo-ri-fi-cá-mus :
ecce e-nim propter lignum ve-nit gáudi-um in u-ni-
vérso mundo. Ps. De-us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-
dí-cat no-bis : * il-lúmi-net vultum su-um super nos, et
mi-se-re-á-tur nostri.

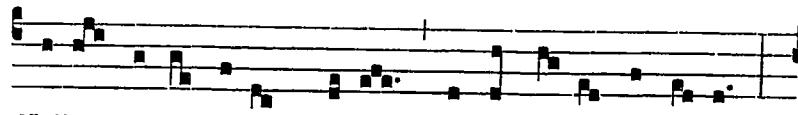
Et repetitur immediate antiphona Crucem tuam.

IV

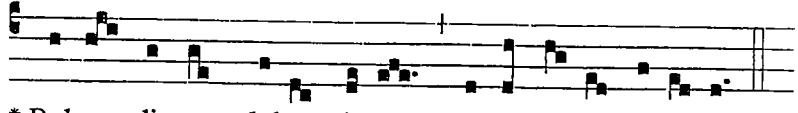
Postea cantatur ¶. Crux fidélis, cum hymno Pange, lingua, glóriosi,
ut sequitur (vel in textu antiquo, 236), et post quenlibet ejus versum
repetitur Crux fidélis, vel Dulce lignum, eo modo quo inferius notatur.

C Rux fidé- lis, inter omnes Arbor una nó-bi- lis :

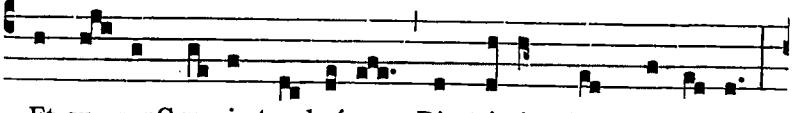
Nulla silva ta-lem pro-fert, Fronde, flo- re, gérmi-ne :

* Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

P Ange, lingua, glo-ri- ó- si Láure- am certámi-nis,

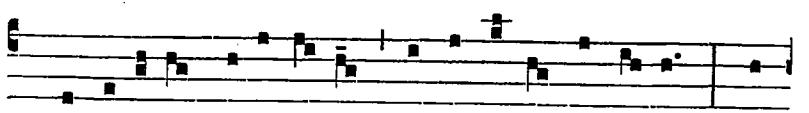

Et su- per Cru- cis trophaé-o Dic tri- úmphum nó-bi- lem :

Quá-li- ter Red- émptor orbis Immo-lá- tus ví-ce- rit.

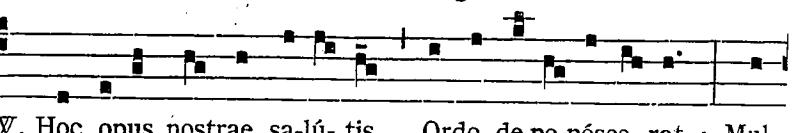
*Repetitur Crux fidélis, usque ad * Dulce lignum.*

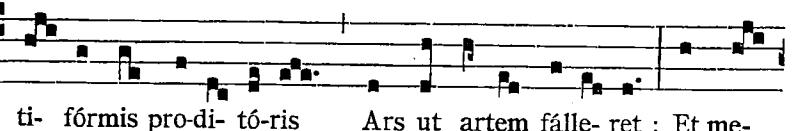
¶. De pa-réntis pro-toplá-sti Fraude Factor cóndo- lens, Quan-

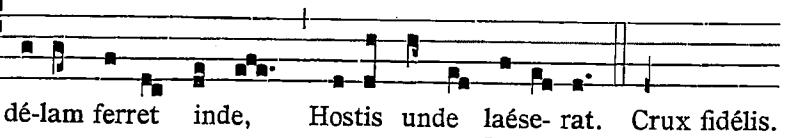
do pomi no-xi- á-lis In ne-cem morsu ru- it : Ipse
lignum tunc no-tá-vit, Damna ligni ut sólve- ret. * Dulce.

¶. Hoc opus nostrae sa-lú- sis Ordo de-po-pósce- rat : Mul-

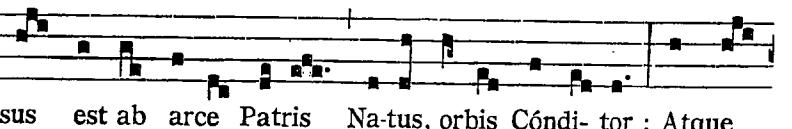
ti- fórmis pro-di- tó-ris Ars ut artem fálle- ret : Et me-

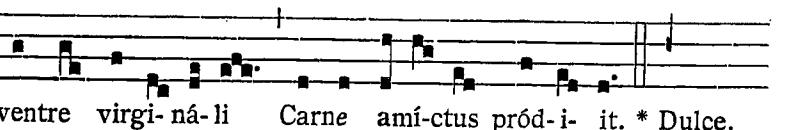
dé-lam ferret inde, Hostis unde laése- rat. Crux fidélis.

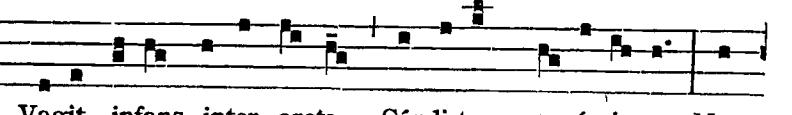
¶. Quando ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-tú-do témpo- ris, Mis-

sus est ab arce Patris Na-tus, orbis Cóndi- tor : Atque

ventre virgi- ná-li Carne amí-ctus pród- i- it. * Dulce.

¶. Vagit infans inter arcta Cóndi-tus prea-sé-pi- a : Mem-

bra pannis involúta Virgo Ma-ter ál-li-gat : Et
De-i ma-nus, pe-désque Stricta cingit fáscí-a. Crux.

v. Lustra sex qui jam per-é-git, Tempus implens córpo-ris,
Sponte lí-be-ra Red-émptor Passi- ó-ni dé-di-tus, Agnus
in Cru-cis le-vá-tur Immo-lán-dus stí-pi-te. * Dulce.

v. Felle po-tus ecce languet: Spi-na, cla-vi, lánce-a: Mi-te
corpus perfo-rá-runt, Unda ma-nat et cru-or: Terra, pon-tus, astra, mundus, Quo lavántur flúmi-ne! Crux fidélis.

v. Flecte ramos, arbor al-ta, Tensa laxa víscé-ra, Et

ri- gor lentéscat il-le, Quem de-dit na-tí-vi-tas : Et su- pérfi membra Re-gis Tende mi-ti stí-pi-te. * Dulce.

v. So-la digna tu fu- í-sti Ferre mundi Vícti-mam : Atque portum praepa-rá-re Arca mundo náufra-go: Quam sa- cer cru-or per- únxit, Fu-sus Agni córpo-re. Crux fidélis.
Conclusio numquam omitenda.

v. Sempí-térrna sit be- á-tae Tri-ni-tá-ti gló-ri- a : Äqua Patri, Fi-li- óque; Par de-cus Pa-rácli-to : Uní- us Tri- níque nomen Laudet u-ni-vérsi-tas. A-men. * Dulce.

Textus antiquus ejusdem hymni

I.

CRUX FIDÉ-LIS, inter omnes Arbor una nóbili-s :

Nulla silva ta-le-m pro-fert, Fronde, flo-re, gérmi-ne.

* Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

Hymn.

I.

PANGE, lingua, glo-ri-ó-si Praé-li-um certámi-nis,

Et su-per Cru-cis trophaé-um Dic tri-úmphum nóbili-lem :

Quá-li-ter Red-émptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.

*Repetitur Crux fidélis, usque ad * Dulce lignum.*

V. De pa-réntis pro-toplá-sti Fraude Factor cóndo-lens, Quan-

do pomi no-xi-á-lis Morsu in mor-tem córru-it : Ipse

lignum tunc no-tá-vit, Damna ligni ut sólve-ret. * Dulce.

V. Hoc opus nostraræ sa-lú-tis Ordo de-po-pósce-rat :

Multi-fórmis pro-di-tó-ris Ars ut artem fál-le-ret : Et

me-dé-lam ferret inde, Hostis unde laése-rat. Crux fidélis.

V. Quando ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-tú-do témpo-ris, Mis-

sus est ab arce Patris Na-tus, orbis Cóndi-tor : Atque

ventre virgi-ná-li Ca-ro fa-ctus pród-i-it. * Dulce lignum.

V. Va-git infans inter arcta Cóndi-tus prä-sé-pi-a : Mem-

bra pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter ál-li-gat : Et ma-

nus pe-désque et cru-ra Stricta cingit fásci- a. Crux fidélis.

V. Lustrix sex qui jam pe-rá-ctis, Tempus implens córpo-ris, Se vo- léente, na-tus ad hoc, Passi- 6-ni dé-di- tus, Agnus in Cru-cis le-vá-tur Immo-lándus stí-pi- te. * Dulce.

V. Hic a-cé-tum, fel, a-rún-do, Spu-ta, cla-vi, lánce- a : Mi-te corpus perfo- rá-tur : Sanguis, unda pró-flu- it : Terra, pon- tus, astra, mundus, Quo lavántur flúmi- ne! Crux fidélis.

V. Flecte ramos, arbor al-ta, Tensa laxa víscé- ra, Et ri- gor lentéscat il-le, Quem de-dit na- tí-vi- tas : Ut su-

péni membra Re-gis Mi- ti tendas stí-pi- te. * Dulce.

V. So-la digna tu fu- í-sti Ferre saecli pré- ti- um, Atque portum praepá- rá-re Nauta mundo náufra-go : Quem sa- cer cru- or per- únxit, Fu-sus Agni córpo-re Crux fidélis. Conclusio numquam omittenda.

V. Gló-ri- a et honor De- o Usquequáque Altíssi-mo : Una Patri, Fi- li- óque, Inclý-to Pa- rácli- to : Cu- i laus est et pot- éstas Per ae-térna saécu- la. A- men.* Dulce.

DE COMMUNIONE

Dum defertur Sanctissimum ad altare, schola cantat sequentes antiphonas :

1 antiphona I

A

-do- rá-mus te, * Chri-ste, et be-ne-dí-ci-mus
ti-bi, qui-a per Cru-cem tu-am red-emí-sti mundum.

2 antiphona VIII

P

ER lignum * servi fa-cti su- mus, et per sanctam
Cru-cem li-be-rá- ti su- mus : fructus ár-bo-ris se-dú-xit
nos, Fí-li- us De- i red- émit nos.

3 antiphona VII

S

Alvá-tor mundi, salva nos : * qui per Cru-cem et
Sángui-nem red-e-místi nos, auxi-li- á-re no- bis, te de-
pre-cámur, De-us no-ster.

Dum sacra communio distribuitur, cani potest psalmus 21 Deus, Deus meus. ut infra (Textus novus, p. 123**); vel unum aliudve responsorium ex Matutino hujus feriae VI.

Psalmus 21.

Messiae extrema passio (vv. 1-22) et fructus ejus (vv. 23-24)

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in **sancto hábitas**, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo : * opprórium hóminum, et abjectio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meae.

10. In te projectus sum ex útero : † de ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

11. Quóniam tribulátio **próxima** est : * quóniam non est qui adjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedé-runt me.

13. Aperuérunt super *me* os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effusus sum : * et disparsa sunt omnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera *liquescens* * in medio ventris **mei**.

16. Aruit tamquam tēsta virtus mea, † et lingua mea adhaésit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxisti me.

17. Quóniam circumdédérunt me *canes multi* : * concílium malignántium obseđit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes **meos** : * dinumeravérunt ómnia ossa **mea**.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † diviserunt sibi vestimenta **mea**, * et super vestem meam misérunt **sortem**.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium *tuum* a me : *
ad defensióinem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, *ánimam meam* : * et de manu canis
únicam *meam*.

22. Salva me ex ore leonis : * et a cōrnibus unicórnium humilitatēm meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiae laudábo te.

24. Qui timébis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne *semen Israël* : * quóniam non sprevit,
neque despéxit deprecationem páuperis.

26. Nec avérit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam
in conspectu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : * vivent corda eórum in saéculum saéculi

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terrae.

30. Et adorabunt in conspectu ejus * universae familliae géntium.
31. Quóniam Dómini est regnum i: * et ipso dominébitur.

32. Manduca vèrunt et adoravèrunt omnes *pingues terrae* : * in conspectu ejus cadent omnes qui descéndunt in **terram**.

33. Et áima mea *illi vivet* : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiabitur Dómino generatio ventura: † et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo qui nascetur, * quem fecit Dóminus.

DE VIGILIA PASCHALI

CANTICA POST LECTIOINES

Post II Lectionem viii

ANTÉ- MUS * Dó- mi-no : glo-ri- ó-se e-
 nim hono-ri- fi- cá- tus est : equum et ascen-
 só- rem pro-jé-cit in ma- re : adjú-
 tor et pro-téctor factus est mi-hi in sa- lú- tem.
 ¶ Hic De- us me- us, et hono-rábo e-
 um : De- us patris me- i, et ex-al- tá-

De Vigilia Paschali

bo e- um. *V.* Dó- mi-nus cónte-rens bel-
la : Dó- mi-nus * no-men est il-li.

Post III Lectionem VIII

V I-ne- a * fa-cta est di- lé- cto
in cornu, in lo-co ú- be- ri.

V. Et ma-cé- ri- am circúmde-dit, et circumfó-
dit : et plantá-vit ví-ne- am So- rec, et
aedi- fi- cá- vit turrim in mé-di- o e- jus.

V. Et tórcu- lar fo- dit in e- a : ví-ne- a

Cantica post Lectiones

e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do- mus * Is- ra- el
est.

Post IV Lectionem VIII

A T-tén- de * cae- lum, et lo-quar :
et áudi- at terra verba ex o-re me-
o. *V.* Exspecté- tur sic-ut plúvi- a e-lóqui- um
me- um : et descéndant sic-ut ros verba me-
a, sic-ut imber su- per grámi-na.

V. Et sic-ut nix su- per fe- num : qui a nomen
Dó- mi-ni invo- cá- bo. *V.* Da- te magni-tú-di-

nem De-o no- stro : De-us, ve-ra ó-pe-ra e-
jus, et omnes vi- ae e-jus ju-dí- ci-
a.
V. De-us fi-dé-lis, in quo non est in-íqui-
tas : ju- stus et sanctus *Dómi-nus.

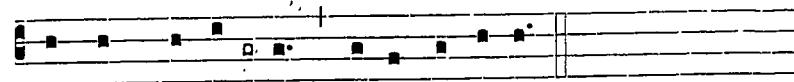
DE PRIMA PARTE LITANIARUM

Lectionibus expletis, a duobus cantoribus, in medio chori genuflexis [seu, his deficientibus, ab ipso sacerdote, genuflexo in infimo gradu altaris a latere epistolae], cantantur litaniae sanctorum (quintam duplicentur) usque ad invocationem. Propitius esto, omnibus genuflexis et respondentibus.

K Y-ri- e, e-lé- i-son. ij. Christe, e-lé- i-son. ij. Ký-ri- e,
e-lé- i-son. ij. Christe, audi nos. ij. Christe, exáudi nos. ij.

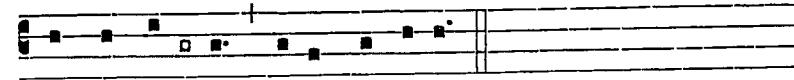
Pa-ter de cae- lis De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Fili Redémptor mundi De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Spí-ri-tus Sancte De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Sancta Trinitas unus De-us, mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Ma- ri- a, ó-ra pro no-bis.
Sancta De- i Gé- nitrix, ó-ra pro no-bis.
Sancta Virgo vírginum, ó-ra pro no-bis.
Sancte Mícha-el, ó-ra pro no-bis.
Sancte Gábri- el, ó-ra pro no-bis.
Sancte Rápha-el, ó-ra pro no-bis.

Omnis sancti Ange- li et Archánge- li, o-rá-te pro no-bis.
Omnis sancti beatórum Spirítuum órdines, o-rá-te pro no-bis.
Sancte Joánnes Baptista, o-ra pro no-bis.
Sancte Joseph, o-ra pro no-bis.
Omnis sancti Patriárchae et Prophétae, o-rá-te pro no-bis.

Sancte Pe- tre, ora pro nobis.

Sancte Paule,	ora.	Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Andréa,	ora.	Omnis sancti Pontífices	
Sancte Joánnes,	ora.	et Confessóres,	orá-te.
Omnes sancti Apóstoli et		Omnes sancti Doctóres,	orá-te.
Evangelístae,	orá-te.	Sancte Antóni,	ora.
Omnes sancti Discípuli		Sancte Benedícte,	ora.
Dómini,	orá-te.	Sancte Domínice,	ora.
Sancte Stéphane,	ora.	Sancte Francísce,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.	Omnes sancti Sacerdótes	
Sancte Vincénti,	ora.	et Levítæ,	orá-te.
Omnes sancti Mártires,	orá-te.	Omnes sancti Mónachi et	
Sancte Silvéster,	ora.	Eremítæ,	orá-te.
Sancte Gregóri,	ora.	Sancta María Magdaléna,	ora.

De Vigilia Paschali

Sancta Agnes,
Sancta Caecília,
Sancta Agatha,
Sancta Anastásia,

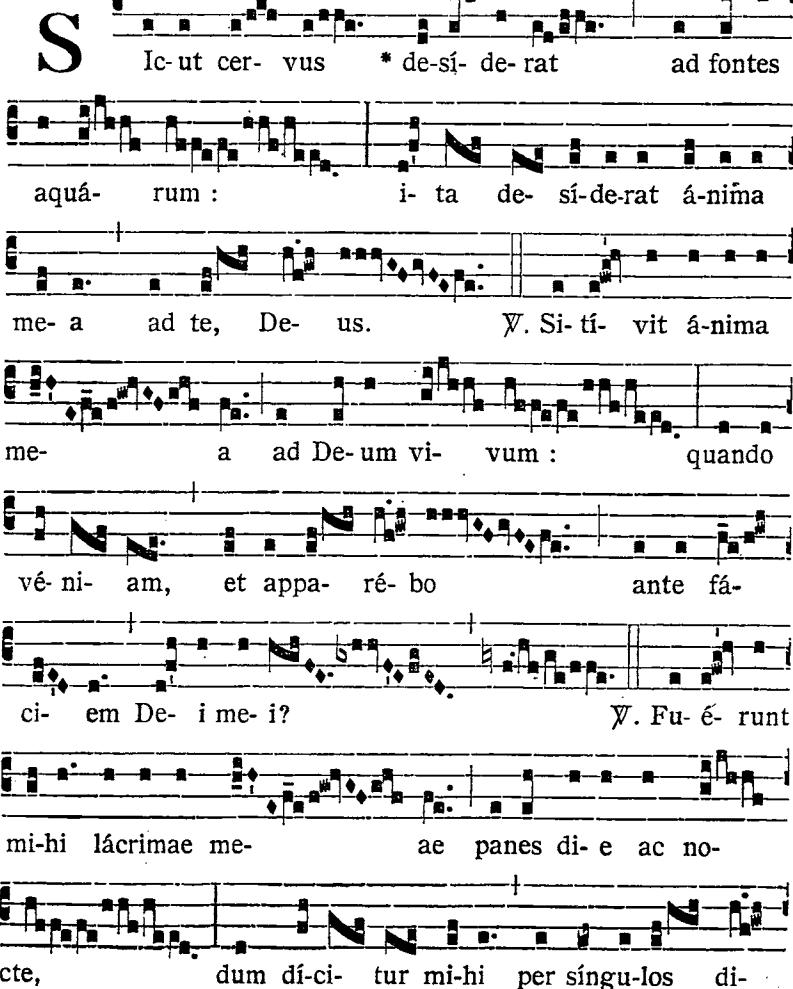
<i>ora.</i>	Omnes sanctae Vírgenes et Víduae,	<i>oráte.</i>
<i>ora.</i>	Omnes Sancti et Sanctae	
<i>ora.</i>	Dei, intercédite pro nobis.	

Dum aqua baptismalis defertur processionaliter ad Fontem cantatur.

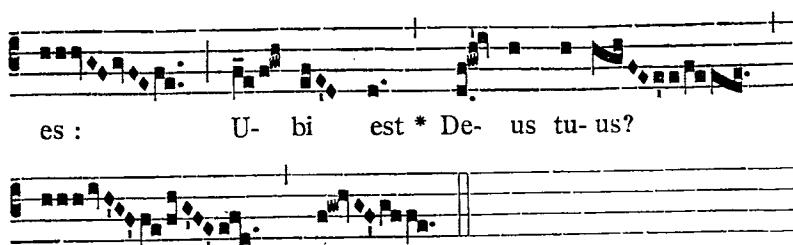
Cant.

8

SIc ut cer-vus * de-sí-de-rat ad fontes
 aquá-rum : i-ta de-sí-de-rat á-nima
 me-a ad te, De-us. *V. Si tí-vit á-nima*
 me-a ad De-um vi-vum : quando
 vé-ni-am, et appa-ré-bo ante fá-
 ci-em De-i me-i? *V. Fu-é-runt*
 mi-hi lácrimae me- ae panes di-e ac no-
 cte, dum dí-ci- tur mi-hi per síngu-los di-

Ad Litanias

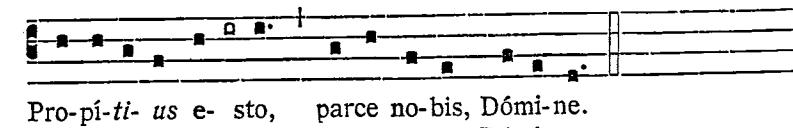

T Sicubi vero baptisterium exstat ab ecclesia separatum, et praeferatur benedictionem aquae baptismalis in ipso baptisterio fieri, post invocationem, Sancta Trinitas, unus Deus, miserere nobis, descendit ad Fontem.

Cantores et populum remanent in locis suis, et prosequuntur cantum litaniarum, repetitis, si opus sit, invocationibus inde a Sancta María, ora pro nobis.

Dum pergitur ad Fontem, cantatur Canticum Sicut cervus. 239I.

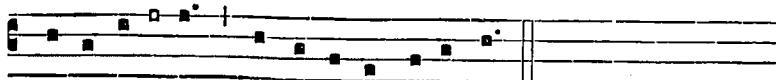
Renovatione promissionum baptismatis peracta, cantores, [seu ipse sacerdos], incipiunt alteram partem litaniarum ut infra, omnibus genuflexis et respondentibus.

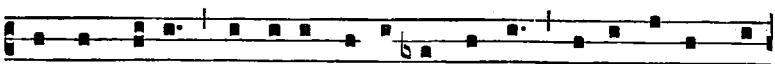
Pro-pí-ti-us e-sto, parce no-bis, Dómi-ne.
 Pro-pí-ti-us e-sto, exáu-di nos, Dómi-ne.
 Ab omni ma-lo, lí-be-ra nos, Dómi-ne.

Ab omni peccáto,
 A morte perpé-tua,
 Per mystérium sanctae incarnationis tuae,
 Per advéntum tuum,
 Per nativitátem tuam,
 Per baptísum et sanctum jejúnium tuum,
 Per crucem et passiónem tuam,
 Per mortem et sepultúram tuam,
 Per sanctam resurrectionem tuam,
 Per admirábilem ascensiónem tuam,
 Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,
 In die judícií,

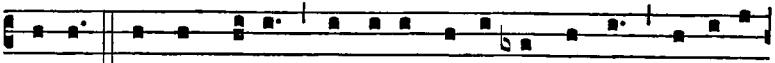
líbera nos, Dómine.
 líbera nos, Dómine.

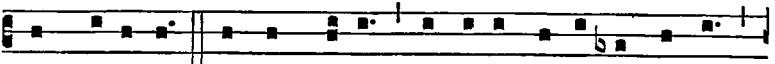
Pecca-tó- res, te ro-gámus audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
 Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut Domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos órdines, in sancta religióne conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut inimícos sanctae Ecclésiae humiliare dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut régibus et príncipibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbusas, te rogámus audi nos.
 Ut fructus terrae dare et conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem aetérnam donáre dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut nos exaudíre dignérис, te rogámus audi nos.

Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, parce no-bis, Dó-

mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, exáudi

nos, Dómi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi,

mi-se-ré-re no-bis. Christe, audi nos. Christe, ex-áudi nos.

Hic cantores solemniter incipiunt Kýrie, élison (ut notatur pro Tempore Paschali).

Finitis a choro Kýrie, élison, celebrans incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanae.

Finita epistola omnes surgunt et celebrans incipit :

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim : et omnes post quamlibet vicem, in eodem tono repetunt illud idem.

Postea cantores prosequuntur :

Non repetitur Allelúa.

Deinde cantatur Psalmus 116, 1-2.

239M

De Vigilia Paschali

mnes pō- pu-li. V. Quó-ni- am confir-
mā- ta est su- per nos mi- se- ri-cór- di- a
e- jus : et vé-ri- tas Dómi- ni
ma- net * in ae-tér- num.

Non dicitur Credo, nec antiphona ad offertorium, nec Agnus Dei. Post sumptionem Sacramenti, distributio communionis, purificatio et ablutio fiunt more solito; deinde pro LAUDIBUS dominicae Resurrectionis in choro cantatur :

Ant.

6
A
Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 150 (*Textus antiquus*):

Solemnis laudis Dei concentus

6
A
Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

1. Laudá- te Dómi-num in sanctis e- jus : * laudá-te

¹ Hos psalmos secundum novum textum invenies p. 151** ss.

Ad Missam

239N

e- um in firmaménto virtú- tis e- jus. Flexa : be-ne-so-
nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubae : * laudáte eum in psaltério, ei cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

7. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Et repetitur antiphona :

Alle-lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Capitulum, hymnus et versus non dicuntur, sed statim celebrans in cantu incipit antiphonam ad Benedictus, quam chorus prosequitur.

8 G
E
T valde ma-ne * u-na sabba-tó- rum, vé-ni- unt ad
mo-numéntum, or-to jam so- le, al-le-lú- ia.

Canticum Zachariae (Textus antiquus) *Luc 1, 68-79*

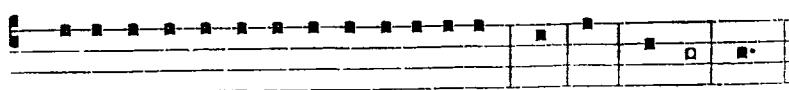
1. Be-ne- dí- ctus Dómi-
 2. Et e- ré- xit cornu
 3. Sic ut lo- cútus est
 4. Sa-lú- tem ex in-
 5. Ad fa- ci- éndam misericórdiam
 6. Jus-ju- rán- dum, quod jurávit ad
 7. Ut si- ne timóre, de manu inimi-
 8. In sancti- tátē et justítia
 9. Et tu pu- er, prophéta Altís-
 10. Ad dandam sciéntiam salú-
 11. Perví- sce- ra misericórdi-
 12. Il- lu- mi- náre his qui in téne-
 13. Glóri- a
 14. Sic ut e- rat in princípio,

nus, De- us I- sra- ēl,
 sa- lú- tis no- bis,
 per os san- ctó- rum,
 i- mí- cis no- stris,
 cum pá- tri- bus no- stris :
 Abra-ham pa- trem no- strum,
 córum nostró- rum li- be- rá- ti,
 a co- ram ip- so,
 si- mi vo- cá- be- ris :
 tis ple- bi e- jus,
 ae De- i no- stri :
 bris et in um- bra mor- tis se- dent :
 Pa- tri, et Fí- li- o,
 et nunc, et sem- per,

Anti-
 phona.
 Et valde ma-ne u-na sabba-tó- rum, vé-ni- unt ad
 mo-numéntum, or-to jam so- le, al-le-lú- ia.

Messias Salvator (1-8) ejusque praecursor (9-12)

1. quia visitávit et feci redemptióne ple- bis su- ae.
 2. in domo David pú- e- ri su- i :
 3. qui a saéculo sunt, prophe- tá- rum e- jus :
 4. et de manu ómnium qui o- dé- runt nos :
 5. et memorári testaménti su- i san- cti.
 6. datú- rum se no- bis :
 7. servi- á- mus il- li :
 8. ómnibus di- é- bus no- stris.
 9. praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e- jus :
 10. in remissióne peccató- rum e- ó- rum :
 11. in quibus visitávit nos, óri- ens ex al- to :
 12. ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa- cis.
 13. et Spirí- tu- i San- cto.
 14. et in saécula saecu- ló- rum. A- men.

Repetita antiphona, et dicta oratione, diaconus [vel celebrans ipse] cantat :

I- te, missa est, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Omnes :

R̄. De- o grá- ti- as, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

DOMINICA RESURRECTIONIS

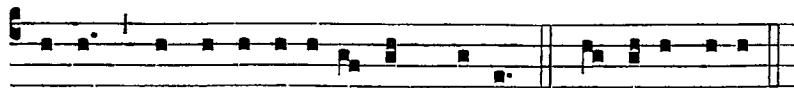
Introitus. 4.

R

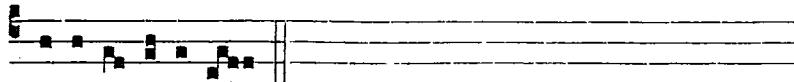
E-SURRE-XI, * et adhuc te-
cum sum, al- le- lú- ia :
po-su- í-sti su- per me ma- num tu- am, al- le-
lú- ia : mi-rá- bi-lis fa- cta est sci- én- ti- a
tu- a, alle- lú- ia, al- le- lú- ia. Ps. Dó-mi-ne
probásti me, et cognoví-sti me : * tu cognoví-sti sessi- ó-nem

Dominica Resurrectionis.

241

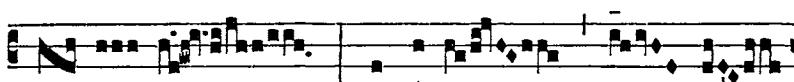
me- am, et re-surrecti- ó- nem me- am. Gló- ri- a Patri.

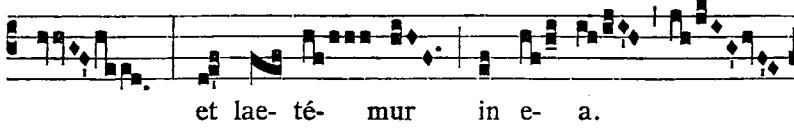
Grad.

2.

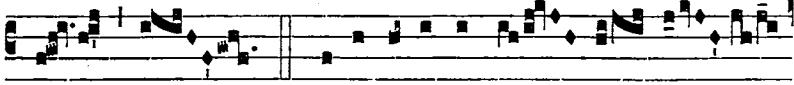
H Aec di- es, * quam fe- cit

Dó- mi- nus : exsulté- mus,

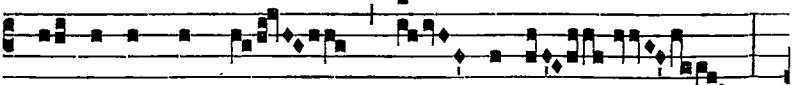
et lae- té- mur in e- a.

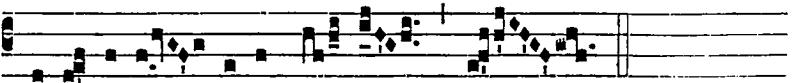
V. Confi-témi-ni Dó- mi-no,

quó- ni- am bo- nus :

quó- ni- am in saé- cu-lum

mi-se-ri-cór-di-a * e-jus.

Dominica Resurrectionis.

7.

A Lle-lú- ia. * ij.
V. Pascha no-strum immo-lá-
 tus est * Chri- stus.

Non repetitur Allelúia, sed statim additur :

Seq. I.

V Ictimae paschá-li laudes * immo-lent Christi- á-ni.

Agnus re-démit oves : Christus ínno-cens Patri re-conci-
 li- ávit pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-él-lo confli-xé-re mi-rán-
 do : dux vi-tae mórtu-us, regnat vivus. Dic no-bis Ma-ri-a,

Dominica Resurrectionis.

quid vi-dísti in vi- a? Sepúlcrum Christi vi-véntis, et gló-
 ri- am vi-di re-surgéntis : Angé-li-cos testes, sudá-ri- um,
 et vestes. Surré-xit Christus spes me- a : praecédet su- os in
 Ga-li-laé-am. Scimus Christum surrexísse a mórtu- is ve-re :
 tu no-bis, victor Rex, mi-se-ré-re. A-men. Alle-lú-ia.

Offert. 4.

T Er-ra * tré-mu- it, et qui- é- vit,
 dum re-súrge-ret in judí- ci-o De- us,
 al- le- lú- ia.

Comm. 6.

P Ascha nostrum * immo-lá- tus est Chri-

Feria II. post Pascha.

stus, alle-lú- ia : i-ta- que e-pu- lé- mur
in á- zy- mis since-ri-tá-tis et ve-ri-tá- tis, alle-
lú- ia, alle- lú- ia, al-le- lú- ia.

Feria Secunda.

Intr.
8.

Ntrodú- xit vos Dó-mi- nus * in ter- ram flu- én- tem
lac et mel, al-le- lú- ia : et ut lex Dómi- ni
sem- per sit in o- re ve- stro, alle- lú- ia, alle-
lú- ia. Ps. Consi- témi- ni Dómino, et invocá- te nomen
e-jus : * annunti- á-te inter gentes ó- pe- ra e-jus. Gló-

Feria II. post Pascha.

ri- a Patri. Eu- ou a e.
Grad. 2. H Aec di- es, * etc. 241. V. Di- cat nunc
Isra- el, quó- ni- am bo- nus : quó- ni- am in saé-
cu-lum mi- se- ri-cór- di- a * e- jus.

8. A L-le- lú- ia.. * ij. V. Ange- lus
Dó- mi- ni des- cén- dit de cae- lo : et accé- dens
revól- vit lá- pi- dem, et se- dé- bat * su- per e- um.

Feria II. post Pascha.

Sequentia. Víctimae pascháli, cum Allelúia in fine, ut supra in
Dominica Paschae, 242.

Offert. 8.

A Nge- lus* Dó- mi- ni descén-
dit de cae- lo, et di-
xit mu-li- é- ri-bus : Quem quaé- ri-tis,
surré- xit, sic-ut di- xit, al- le-
lú- ia.

Comm. 6.

S Urré- xit * Dó- mi-nus, et appá- ru- it
Pe- tro, al- le- lú- ia.

Feria III. post Pascha.

Feria Tertia.

Intr.

7.

A -qua * sa- pi- énti- ae po-tá-vit e- os,
al- le- lú- ia : firmá- bi-tur in il- lis, et non flecté-
tur, alle- lú- ia : et ex-altá-bit e- os in aetér-
num, alle- lú- ia, al- le- lú- ia. Ps. Con- fi-
témi- ni Dómi-no, et invo-cá-te nomen e- jus : * annun-
ti- á-te inter gentes ó-pe-ra e- jus. Gló- ri- a Patri.

Eu ou a e.

Grad.

2.

H Aec di- es, * etc. 241. **V.** Di-cant nunc,

Feria III. post Pascha.

qui red-empti sunt a Dó- mi- no : quos
red- emit de manu in-imí- ci, et de re-gi- ó- ni-bus
congregá- vit * e- os.
I.
A L-le-lú- ia.* ij.
Y. Surréxit Dó-
mi-nus de se- púl- cro, qui pro no-
bis pe- pén- dit * in li-gno.

Feria III. post Pascha.

Sequentia. Víctimae pascháli, cum Allelúia in fine, ut supra in Dominica Paschae, 242.

Offert. 4.
I N-tónu- it * de cae- lo Dó-
mi- nus, et Altís- si- mus de- dit vo-
cem su- am : et appa- ru- é- runt fontes aquá-
rum, alle- lú- ia.
Comm. 7.
S I consur- re-xístis * cum Chri- sto, quae sur-
sum sunt quaé- ri-te, al- le- lú- ia, u-bi Christus est
in déxte-ra De- i se- dens : quae sur- sum sunt sá-
pi- te, al- le- lú- ia.

Feria Quarta.

Intr.

7.

V

Ení-te * be-ne-dí-cti Patris me-i, percí-
 pi-te re-gnum, alle-lú-ia: quod vo-bis pa-rá-tum
 est ab o-ri-gine mun-di, alle-lú-ia, alle-
 lú-ia, alle-lú-ia. *Ps. Can-tá-te Dómi-no cáanticum*
 no-vum: * cantá-te Dómi-no omnis ter-ra. Gló-ri-a

Patri. Eu ou a e.

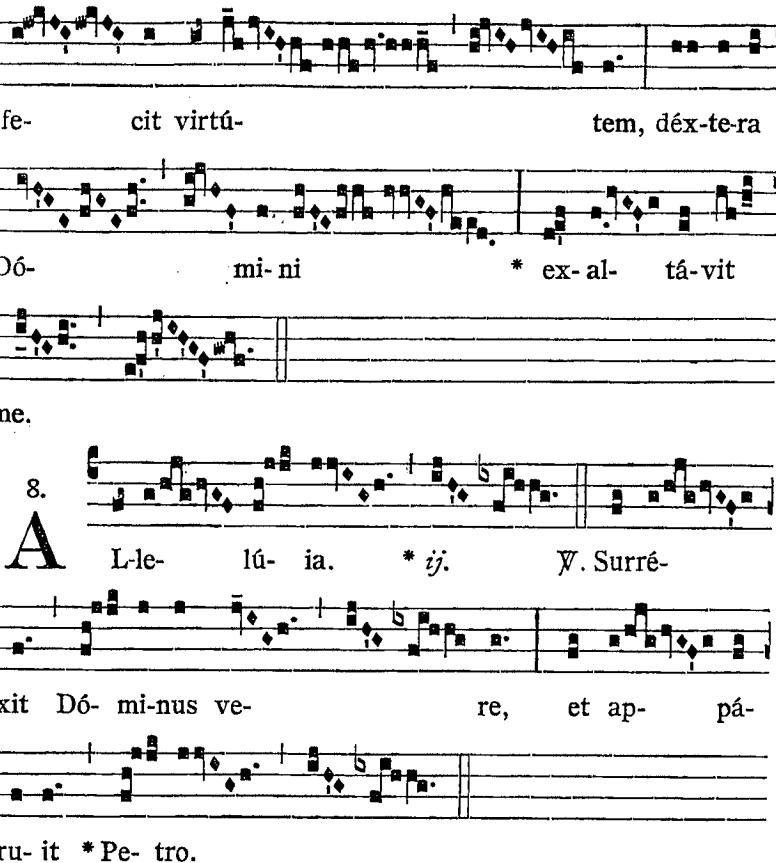
Grad.

2.

HAec di es, * etc. 241. *¶. Déxte-ra*

Dó-

mi-ni

fe- cit virtú- tem, déx-te-ra
 Dó- mi-ni * ex-al- tát-vit
 me.
 8.
A L-le- lú-ia. * ij. *¶. Surre-*
 xit Dó- mi-nus ve- re, et ap- pá-
 ru- it * Pe- tro.

Sequentia. Víctimae pascháli, cum Allelúia *in fine*, ut supra in *Dominica Paschae*, 242.

Offert.

8.

P

Ortas cae- li * a-pé- ru- it Dó- mi-
 nus: et plu- it il-lis manna, ut é- de-rent:

Feria V. post Pascha.

pa-nem cae- li de- dit il- lis : pa-nem
Ange-ló- rum mandu-cá- vit ho- mo,
alle- lú- ia.
Comm. 8.
C Hristus * re-súrgens ex mó- tu- is, jam non mó- ri- tur, alle- lú- ia : mors il-li ultra non do-mi-nábi- tur, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Feria Quinta.

Intr. 8.
V Ictrí-cem * manum tu- am, Dó-mi- ne, lauda- vé- runt pá- ri-ter, alle- lú- ia : qui- a sa-pi- én-ti- a

Feria V. post Pascha.

apé- ru- it os mu- tum, et linguas infánti- um
fe- cit di- sér- tas, alle- lú- ia, alle- lú- ia.
Ps. Cantá- te Dómi-no cánti-cum novum : * qui- a mi-ra- bí- li- a fe- cit. Gló-ri- a Patri. Eu- ou a e.
Grad. 2.
H Aec di- es, * etc. 241. V. Lá- pi- dem,
quem repro-bavé-runt aedi- fi-cán- tes,
hic factus est in ca-
put án- gu- li : a Dó- mi-
no fa- ctum est, et est mi- rá- bi- le

Feria V. post Pascha.

in ó- cu-lis * no-stris.

2.

A Lle- lú- ia. * ij. **V.** Surréxit

Christus, qui cre- ávit ómni- a : et mi-sértus

est hu- máno * géne- ri.

Sequentia. Víctimae pascháli, *cum Allelúia in fine*, 242.

Offert.

I N di- e * sol-emi-ni- tátis ve-

stra, di- cit Dó- mi- nus, indú-

cam vos in ter- ram

flu- én- tem lac et mel, alle-

lú- ia.

Feria VI. post Pascha.

Comm.

7.

P Opu- lus * acqui- si- ti- ó- nis, annunti-

á- te virtú- tes e- jus, alle- lú- ia : qui vos

de té-ne- bris vo- cá- vit in admi- rá- bi- le

lumen su- um, alle- lú- ia.

Feria Sexta.

Intr.

4.

E -dú-xit e- os * Dó- mi-nus in spe, alle-

lú- ia : et in imí- cos e- ó- rum opé-ru- it ma-

re, alle-lú- ia, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Ps. Atténdi- te pó-pu- le me- us legem me- am : * incli-ná-te

Feria VI. post Pascha.

aurem vestram in verba o- ris me- i. Gló- ri- a Patri.

E u o u a e.

Grad.

H Aec di- es, * etc. 241. **V.** Be-ne-dictus

qui ve- nit

in nō- mi-ne Dō- mi- ni :

De- us Dō- mi-nus, et il-lú-

xit * no- bis.

A L-le-lú- ia. * ij.

V. Di- ci-te in génti- bus : qui- a Dō-

Feria VI. post Pascha.

mi- nus regná- vit * a li- gno.

Sequentia. Víctimae pascháli, cum Allelúia in fine, 242.

Offert.

E rit * vo- bis hic di- es memo-

ri- á- lis, alle- lú- ia : et di- em

fe- stum ce- lebrá- bi- tis sol- é-mnem Dó- mi- no

in progéni- es ve- stras : le-gí- timum sempi- té- num

di- em, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia,

alle- lú- ia.

Sabbato in Albis.

Comm.
I.

D A-ta est mi-hi * omnis pot-é-stas in caelo et in
 terra, al-le- lú- ia : e- ún-tes, do-cé-te omnes gen- tes,
 bapti-zán-tes e- os in nó- mi-ne Pa- tris, et Fí- li- i,
 et Spí-ri-tus Sancti, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Sabbato in Albis.

Intr.
7.

E -dúxit Dómi- nus * pó-pu-lum su- um in exsul-
 ta-ti- ó- ne, alle- lú- ia : et e- léctos su- os
 in lae- tí- ti- a, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

*Ps. Con- fi-témi-ni Dómi-no, et invo-cá-te nomen e- jus: **

Sabbato in Albis.

annunti- á-te inter gentes ó-pe-ra e- jus. Gló- ri- a
 Patri. Eu ou a e.

Ab hac die usque ad Octavam Pentecostes, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, non dicitur Graduale : sed ejus loco dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúia, ordine infrascripto : praeterquam in Missis Rogationum, et Vigiliae Pentecostes, in quibus dicitur unum Allelúia, cum uno Versu : similiter et post quamlibet Lectionem in Sabbato Quatuor Temporum post Pentecosten. Alio tempore usque ad Septuagesimam, quando dicitur Graduale, dicuntur tria Allelúia post Graduale, bis ante Versum, et semel post Versum : cum autem dicitur Sequentia, Allelúia, quod dicendum esset post Versum, dicitur post Sequentiam.

8.

A L- le- lú- ia. * ij. **V.** Haec
 di- es, quam fe- cit Dómi- nus : ex-
 sul- té- mus, et
 laetémur * in e- a.

Sabbato in Albis.

4.
A L-le-lú- ia. * **V.** Laudá-
 te pú- e-ri Dómi-num, laudá-
 te no-men * Dó-mi- ni.
Sequentia. Víctimae pascháli, cum Allelúia in fine, 242.
Offert.
 8.
B E-ne-dí- ctus * qui ve- nit in nô- mi-
 ne Dó- mi- ni : be-ne-dí-ximus vo-bis
 de domo Dó- mi- ni : De- us Dó-
 mi- nus, et illú- xit no- bis, alle-lú-
 ia, alle- lú- ia.

Dominica in Albis.

Comm.
 2.
O - mnes * qui in Chri- sto bapti- zá- ti
 e- stis, Chri- stum in-du- í- stis, al- le- lú- ia.

DOMINICA IN ALBIS
in Octava Paschae.

Intr.
 6.
Q Ua-si modo * gé- ni- ti infántes, alle- lú- ia :
 ra- ti- o-ná- bi- les, si-ne do-lo lac concu-pí- sci-
 te, alle- lú- ia, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

*Ps. Exsul-tá-te De- o adju- tó- ri nostro : * ju-bi-lá-te De- o*
Ja-cob. Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Dominica in Albis.

7.
A Lle-lú- ia. * ij.
 V. In di- e re-sur-re-cti- ó-nis me- ae, di- cit
 Dómi- nus, pre- cé- dam vos * in Ga-li-
 laé- am.

7.
A Lle- lú- ia. *
 V. Post di- es o- cto,
 já- nu- is clau- sis, ste- tit Je- sus in mé- di- o
 disci- pu- ló- rum su- ó- rum, et di- xit : * Pax vo- bis.

Offertorium. Angelus Dómini. 246.

Dominica II. post Pascha.

Comm. 6.
M It-te * manum tu- am, et cognósce lo-ca clavó-
 rum, alle- lú- ia : et no-li esse incré-du-lus, sed
 fi-dé- lis, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Dominica II. post Pascha.

Intr. 4.
M I-se- ri-córdi- a * Dó- mi- ni ple-na est terra,
 alle- lú- ia : verbo De- i cae- li firmá-ti sunt,
 alle- lú- ia, al-le- lú- ia. Ps. Exsultá-te ju-sti
 in Dómi-no : * re-ctos de-cet collaudá-ti- o. Gló- ri- a Patri.

E u o u a e.

7.

A

L-le-lú- ia. * ij.

V. In di- e

re-sur-re-cti- ó-nis me- ae, di- cit

Dómi-

nus, piae- cé- dam vos * in Ga-li-

laé- am.

7.

A

L-le- lú- ia. *

V. Post di- es o- cto,

já- nu- is clau- sis, ste- tit Je- sus in mé- di- o

disci-pu- ló- rum su- ó- rum, et di-xit : * Pax vo- bis.

Offertorium. Angelus Dómini. 246.

Comm.
6.**M**

rum, alle

fi-dé- lis,

DIntr.
4.**M**

alle-lú- i

alle- lú-

in Dómi-n

E u o u

Dominica II. post Pascha.

3.

A L-le- lú- ia. * ij.

V. Co-gnové-runt di- scí- pu-

li Dó- mi- num Je-sum in fra- cti- ó-

ne * pa-nis.

A L- le- lú- ia. *

V. Ego sum pa- stor bo- nus :

et cognó- sco o- ves

me- as, et cognó- scunt me * me-

ae.

Dominica III. post Pascha.

Offert. 2.

D E- us, * De- us me- us, ad te de lu-

ce ví- gi- lo : et in nómi-ne tu- o

le- vá- bo ma- nus me- as, alle-

lú- ia.

Comm. 2.

E - go sum * pa-stor bo- nus, alle-lú- ia : et

cognósco oves me- as, et cognóscent me me- ae,

alle-lú- ia, alle-lú- ia.

Dominica III. post Pascha.

Intr. 8.

J Ubi-lá- te De- o * omnis terra, alle-lú- ia : psal-

mun dí- ci- te nô- mi- ni e-jus, alle- lú- ia :
 da- te gló- ri- am laudi e- jus, alle- lú- ia,
 alle- lú- ia, al- le- lú- ia. Ps. Dí- ci- te De- o, quam
 terri- bí- li- a sunt ó-pe- ra tu- a, Dómi-ne! * in multi- tú- di- ne
 virtú- tis tu- ae menti- éntur ti- bi in- i- mí- ci tu- i.
 Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.

A

L-le-lú- ia. * ij.

V. Red-em-

pti- ó- nem mi- sit Dó- mi- nus in pópu- lo
 * su- o.

* su- o.

4. **A** L-le- lú- ia. *
 V. Opor- té-
 bat pa- ti Chri- stum, et re-súrge- re a
 mó- tu- is, et i- ta intrá- re
 in gló- ri- am * su- am.

Offert.

L

Au- da * á- ni- ma me- a Dómi-

num : laudá- bo Dó- mi- num in vi- ta me-
 a : psal- lam De- o me- o, quándi- u

e-ro, al-le-lú-ia.
Comm. 8.
M O-di-cum * et non vi-dé-bi-tis me, alle-lú-ia :
i-te-rum mó-di-cum, et vi-dé-bi-tis me, qui-a
vado ad Patrem, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Dominica IV. post Pascha.

Intr. 6.
C Antá-te Dó-mi-no * cánti-cum no-vum, alle-lú-ia : qui-a mi-ra-bí-li-a fe-cit Dó-mi-nus, alle-lú-ia : ante conspéctum gén-ti-um reve-lávit justí-ti-am su-am, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Ps. Salvá-vit si-bi déxe-ra e-jus : * et bráchi-um sanctum e-jus. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.
4. **A** L-le-lú-ia. * ij.
V. Déxe-ra De-i fe-cit virtú-tem : déxe-ra Dómi-ni * ex-altávit me.
1. **A** L-le-lú-ia. *
V. Chri-stus re-súr-gens ex
mór-tu-is, jam non mó-ri-tur :

mors il- li ul-
tra * non do mi-ná- bi-tur.

Offertorium. Jubiláte Deo univérsa terra. 69.

Comm.

8.

DUM vé- ne- rit* Pa-rá- cli- tus Spí- ri- tus ve-
ri-tá- tis, il-le ár- gu- et mun-dum de peccá- to,
et de ju-stí- ti- a, et de ju-dí- ci- o, alle- lú- ia,
alle- lú- ia.

Dominica V. post Pascha.

Intr.

3.

VO cem jucundi- tás * annunti- á- te,

et au-di- á- tur, alle- lú- ia : nunti- á- te
us- que ad extré- mum ter-rae : li-be- rávit Dó-
mi-nus pó- pu-lum su- um, al- le- lú- ia, alle-
lú- ia. Ps. Ju-bi-lá-te De- o omnis ter-ra : *
psalmum dí-ci- te nómi-ni e-jus, da-te gló-ri- am laudi e-jus.
Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

I.

A

L-le- lú- ia. * ij.

¶. Surré- xit Chri- stus, et
il-lú-xit no- bis, quos redé- mit sán-

gui-ne * su-o.

7. A L-le- lú- ia. *

V. Exí- vi a

Pa- tre, et ve- ni in

mun-dum : í-te- rum re-línquo mun-

dum, et va- do * ad Pa- trem.

Offert. 2. B Ene-dí- ci-te gen- tes * Dó- mi- num De- um

no- strum, et obaudí- te vo- cem laudis e- jus :

qui pô-su- it á- nimam me- am ad vi-tam,

et non de-dit commo-vé-ri pe-des me- os :

be-ne-dí-ctus Dó- mi-nus, qui non a- mó- vit depre-

ca- ti- ó- nem me- am, et mi-se-ri-cór- di- am

su- am a me, alle- lú- ia.

Comm. 2. C Antá-te Dómi- no, * al-le- lú- ia : cantá-te

Dómi- no, be-ne- dí-ci- te no- men e- jus : be- ne

nun- ti- á- te de di- e in di- em sa- lu-

tá- re e- jus, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

In Litaniis Majoribus

in Festo Sancti Marci Evangelistae,

et in Minoribus

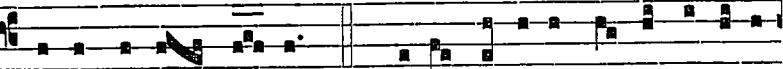
in Feriis Rogationum ante Ascensionem.

AD PROCESSIONEM.

*Ante Processionem cantatur stando :*Ant.
2.

E

Xsúrge Dómi-ne, * ádu-va nos et lí-be-ra nos,

propter nomen tu- um. *Ps.* De- us áuri-bus nostris audí-vi-

mus : * pa-tres nostri annunti- avé- runt no-bis. Gló-ri- a

Patri. E u o u a e. *Et repetitur Exsúrge Dómine.**Duo Cantores ante altare majus genuflexi Litanias incipiunt, ceteris eadem voce respondentibus.*

K

Y-ri- e e-lé- i-son. Christe e-lé- i-son. Ký-ri- e

e-lé- i-son. Christe audi nos. Christe exáudi nos.

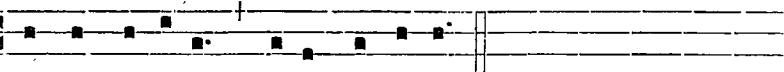
Invocationes sequentes non duplicantur.

Pa- ter de cae- lis. De- us, mi- se- ré-re no-bis.

Fi- li Red- émptor mundi De- us, mi- se- ré-re no-bis.

Spí- ri- tus San-cte De- us, mi- se- ré-re no-bis.

Sancta Tri- ni- tas unus De- us, mi- se- ré-re no-bis.

Sancta Ma-ri- a, o-ra pro no-bis.

Surgunt omnes et ordinatim procedunt, Litanias prosequentes :

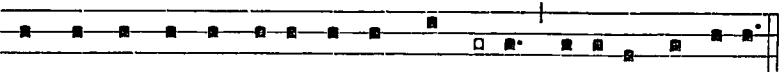
Sancta De- i Gé-nitrix, o-ra pro no-bis.

Sancta Virgo vírginum, o-ra pro no-bis.

Sancte Mícha-el, o-ra pro no-bis.

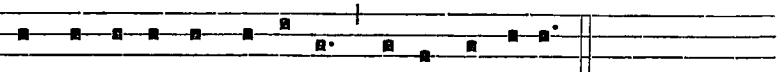
Sancte Gábri-el, o-ra pro no-bis.

Sancte Rápha-el, o-ra pro no-bis.

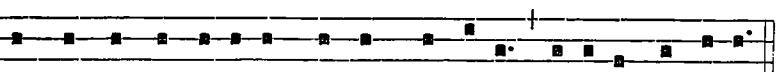
Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, orá-te pro no-bis.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdi-nes, orá-te pro no-bis.

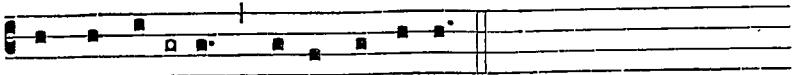

Sancte Jo- ánnes Baptísta, o-ra pro no-bis.

Sancte Jo-seph, o-ra pro no-bis.

Omnes sancti Patri- árchae et Prophétae, orá-te pro no-bis.

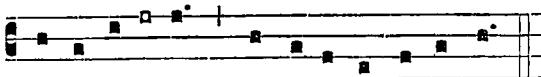
Sancte Pe- tre, ora pro no-bis.

Sancte Paule,	<i>ora pro nobis.</i>	Sancte Gregóri,	<i>ora.</i>
Sancte Andréa,	<i>ora.</i>	Sancte Ambrósi,	<i>ora.</i>
Sancte Jacóbe,	<i>ora.</i>	Sancte Augustíne,	<i>ora.</i>
Sancte Joánnes,	<i>ora.</i>	Sancte Hierónyme.	<i>ora.</i>
Sancte Thoma,	<i>ora.</i>	Sancte Martíne,	<i>ora.</i>
Sancte Jacóbe,	<i>ora.</i>	Sancte Nicoláe,	<i>ora.</i>
Sancte Philíppe,	<i>ora.</i>	Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	<i>oráte.</i>
Sancte Bartholomaée,	<i>ora.</i>	Omnes sancti Doctóres,	<i>oráte.</i>
Sancte Mattháe,	<i>ora.</i>	Sancte Antóni,	<i>ora.</i>
Sancte Simon,	<i>ora.</i>	Sancte Benedicte,	<i>ora.</i>
Sancte Thaddáe,	<i>ora.</i>	Sancte Bernárde,	<i>ora.</i>
Sancte Matthía,	<i>ora.</i>	Sancte Domínice,	<i>ora.</i>
Sancte Bárnaba,	<i>ora.</i>	Sancte Francísce,	<i>ora.</i>
Sancte Luca,	<i>ora.</i>	Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	<i>oráte.</i>
Sancte Marce,	<i>ora.</i>	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	<i>oráte.</i>
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,	<i>oráte.</i>	Sancta María Magdaléna,	<i>ora.</i>
Omnes sancti Discípuli Dómini,	<i>oráte.</i>	Sancta Agatha,	<i>ora.</i>
Omnes sancti Innocéntes,	<i>oráte.</i>	Sancta Lúcia,	<i>ora.</i>
Sancte Stéphane,	<i>ora.</i>	Sancta Agnes,	<i>ora.</i>
Sancte Laurénti,	<i>ora.</i>	Sancta Caecília,	<i>ora.</i>
Sancte Vincénti,	<i>ora.</i>	Sancta Catharína,	<i>ora.</i>
Sancti Fabiáne et Seba- stiáne,	<i>oráte.</i>	Sancta Anastásia,	<i>ora.</i>
Sancti Joánnes et Páule,	<i>oráte.</i>	Omnes sanctae Vírgines et Víduae,	<i>oráte.</i>
Sancti Cosma et Damiáne,	<i>oráte.</i>	Omnes Sancti et Sanctae Dei, intercédite <i>pro nobis.</i>	
Sancti Gervási et Protási,	<i>oráte.</i>		
Omnes sancti Mártires,	<i>oráte.</i>		
Sancte Silvéster,	<i>ora.</i>		

Pro-pí- ti- us es- to, parce no- bis Dómi-ne.
Pro-pí- ti- us es- to, exáu-di nos Dómi-ne.
Ab omni ma- lo, lí-be- ra nos Dómi-ne.

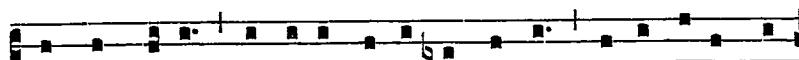
Ab omni peccáto,
Ab ira tua,
A subitánea et improvisa morte,
Ab insidiis diáboli,
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte,
A spíritu fornicatiónis,
A fúlgure et tempestáte,
A flagéllo terraemótus,
A peste, fame, et bellò,
A morte perpétua,
Per mystérium sanctae incarnatiónis tuae,
Per advéntum tuum,
Per nativitatēm tuam,
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,
Per crucem et passiónem tuam,
Per mortem et sepultúram tuam,
Per sanctam resurrectiōnem tuam,
Per admirábilem ascensiōnem tuam,
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,
In die judícií,

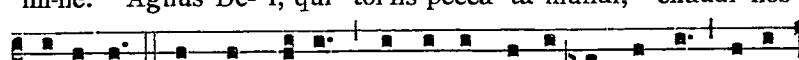
Pecca-tó- res, te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram paenitentiam nos perdúcere dignérис, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in
sancta religióne conserváre dignérис, te rogámus audi nos.
Ut inimícios sanctae Ecclésiae humiliare dignérис, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam
donáre dignérис, te rogámus audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitatē largiri dignérис, te rogámus audi nos.
Ut omnes errántes ad unitatē Ecclésiae revocáre, et infidéles
unívéros ad Evangélii lumen perdúcere dignérис, te rogámus.

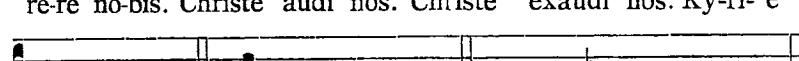
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio ' confortáre et conserváre
dignérис, te rogámus audi nos.
 Ut mentes nostras ' ad caeléstia desidéria érigas, te rogámus.
 Ut ómnibus benefactóribus nostris ' sempitérna bona retríbuas,
 te rogámus audi nos.
 Ut ánimas nostras, ' fratrum, propinquórum et benefactórum
 nostrórum ' ab aetéerna damnatione erípias, te rogámus.
 Ut fructus terrae ' dare et conserváre *dignérис,* te rogámus.
 Ut ómnibus fidélibus defúnctis ' réquiem aetérnam donáre *dignérис,*
 te rogámus audi nos.
 Ut nos exaudíre *dignérис,* te rogámus audi nos.
 Fíli Dei, te rogámus audi nos.

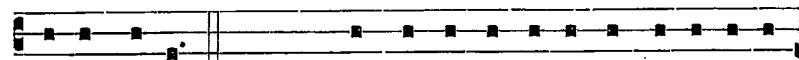
Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, parce no-bis Dó-
 mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, exáudi nos

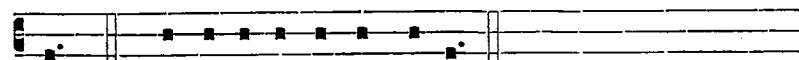
Dómi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-
 ré-re no-bis. Christe audi nos. Christe exáudi nos. Ký-ri-e

e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

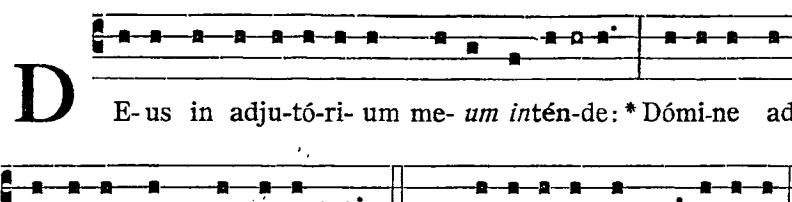

Pa-ter noster. *secreto.* V. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-

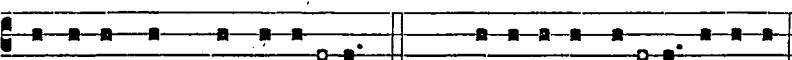

nem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Psalmus 69.

D E-us in adju-tó-ri- um me- um intén-de: * Dómi-ne ad

adjuvándum me festí-na. Flexa : vi-ví-fi-cet e- um, †

Confundántur et revereántur,*
 qui quaerunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et eru-
 bescant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes,* qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in te
omnes qui quaerunt te: * et di-
 cant semper: Magnificétur Dómi-
 nus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénu-s et pauper
 sum: * Deus áduva me.

Adjútor meus et liberátor
meus es tu: * Dómine ne mo-
 rérис.

Glória Patri, et Fílio, * et
 Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et
*nunc, et semper, ** et in saécula
 saeculórum. Amen.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et filius iniquitáti non appónat nocére nobis.

V. Dómine non secúndum peccáta nostra fáciás nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

V. Orémus pro Pontífice nostro *N.*

R. Dóminus consérvet eum, et vivíscet eum, † et beátum fáciat
eum in terra, * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactóribus nostris.

R. Retribúere dignáre Dómine, † ómnibus nobis bona faciéntibus
 propter *nomen tuum,* * vitam aetérnam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúnctis.

R. Réquiem aetérnam dona *eis* Dómine, * et lux perpétua lúceat *eis*.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus.

R. Salvos fac *servos* tuos, * Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte *eis* Dómine aúxilium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuae pietatis cleménter absólvat.

Exáudi, quaésumus Dómine, súpplicum preces : et confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Incessáibilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter ostén-de : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas; et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, paenitentia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius rēspice; et flagéllo tuae iracúndiae quae pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempiterne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* : et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis aetérnae; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

Utre igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicationibus consequántur.

Actiōnes nostras, quaésumus Dómine, aspirándo praéveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te coepta finiáutur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis : te súpplices exorámus; ut pro quibus effundere preces decrevímus, quosque vel præsens saéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietatis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum yéniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Et fidélium ánimaе per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

AD MISSAM.

Intr.

4.
E

X-au-dí-vit * de templo sancto su- o vo-cem
 me- am, al- le- lú- ia : et cla-mor me- us in
 conspé- ctu e-jus intro- i- vit in au-res e- jus,
 alle- lú- ia, al-le- lú- ia. Ps. Dí- li-gam te Dó-
 mi-ne forti- túdo me- a : * Dó-mi-nus firmaméntum me- um, et
 re-fugi- um me- um, et li-be-rá- tor me- us. Gló- ri- a Patri.

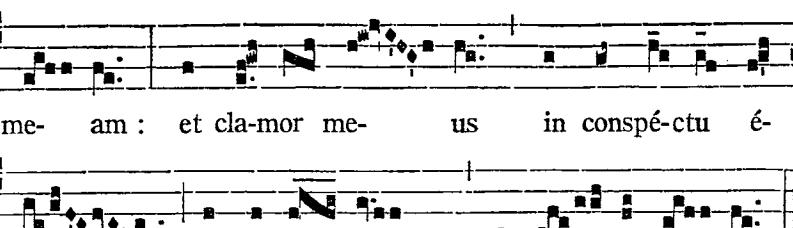
E u o u a e.

Extra T. P. antiphona cantatur ut infra :

Intr.

4.
E

X-au-dí-vit * de templo sancto su- o vo-cem

me- am : et cla-mor me- us in conspé- ctu é-
 jus intro- i- vit in au- res e- jus.

*Psalmus Díligam te ut supra.**Tempore paschali :*

Allelúia, allelúia. ¶ Propítius esto. [148].

Allelúia. ¶ Exsultábo. [148].

Extra tempus paschale :

Graduale. Liberásti nos. 387.

Allelúia, allelúia. ¶ Propítius esto. [148].

Post Septuagesimam, omissis Allelúia et ¶ sequenti, dicitur Tractus De necessitatibus. 102.

Offert.

6.

C

Onfi- té-bor * Dómi-no ni- mis in o-re me-

o : et in mé-di- o multó- rum laudábo e-
 um, qui ásti- tit ad déx- te- ram páu- pe-
 ris, ut sal- vam fá- ce- ret a per-

se quenti- bus á ni mam me am, al-
le- lú ia.

Extra tempus paschale omittitur Alleluia.

Comm.

P E-ti-te, * et ac-ci-pi- é- tis : quaéri- te, et inve-
ni- é- tis : pulsá- te, et ape- ri- é- tur
vo- bis : omnis e-nim qui pe- tit, ácci- pit : et qui
qua-rit, inven- nit : pulsán- ti a- pe- ri- é- tur,
al-le- lú ia.

Extra tempus paschale cantatur antiphona Pétite ut notatur, [142].

In Vigilia Ascensionis.

Missa dicitur de Dominica V. post Pascha, 270.

IN ASCENSIONE DOMINI

Introitus. 7

V I-RI Ga- li- laé- i, * quid
admi- rá- mi- ni aspi- ci- én-
tes in cae- lum? alle- lú ia : quemádmodum vi-dístis
e- um ascendéntem in cae- lum, i-ta vé- ni- et, alle-
lú ia, alle- lú ia, alle- lú ia. Ps. Omnes gentes
pláudi- te má- ni- bus : * ju- bi- lá- te De- o in vo- ce exsulta-

In Ascensione Domini.

ti-6-nis. Gló-ri-a Patri. Eu oua e.
4. A L-le-lú-ia. * ij. V. Ascéndit
De-us in ju-bi-la-ti-6-ne, et Dó-mi-
nus in vo-ce * tu-
bae.
8. A L-le-lú-ia. * V. Dó-
mi-nus in Si-na in san-cto, ascén-dens in al-
tum, captí-vam du-
xit * capti-vi-tá-tem.

In Ascensione Domini.

Offert. I. A scéndit * De-us in ju-bi-la-
ti-6-ne, Dó-mi-nus in vo-
ce tu-bae, al-le-
lú-ia.
Comm. I. P Sálli-te Dómi-no, * qui ascéndit su-
per cae-los cae-ló-rum ad O-ri-éntem, alle-
lú-ia.

¶ Dies a feria VI post Ascensionem Domini usque ad vigiliam Pentecostes exclusive, Missa dicitur ut in festo Ascensionis cum Glória, sine Credo.

Dominica post Ascensionem.

Intr.

E

X- áudi, * Dó- mi-ne, vo-cem me- am, qua cla-
 mávi ad te, al-le- lú- ia : ti-bi di-xit cor me- um,
 quae-sí-vi vul-tum tu- um, vultum tu- um Dómi-ne
 requí-ram : ne a-vértas fá-ci- em tu- am a me, alle-
 lú- ia, alle- lú- ia. Ps. Dómi-nus il-lumi-ná-ti- o
 me- a, * et sa-lus me- a : quem timé- bo? Gló-ri- a Patri.

Eu ou a e.

A

L-le- lú- ia. * ij.

V. Re- gná-vit

Dó-mi- nus su- per omnes gentes : De- us se-det
 super sc- dem * sanctam su- am.

A

L- le- lú- ia.*

V. Non vos re- lín- quam ór-
 pha- nos : va- do, et vé-ni- o ad vos, et
 gau- dé- bit. * cor-
 ve- strum.

Offertorium. Ascéndit Deus. 287.

Comm.

P

A- ter, * cum es-sem cum e- is, ego servá-

In Vigilia Pentecostes

bam e- os, quos de-dí-sti mi- hi, alle- lú- ia : nunc
au-tem ad te vé- ni- o : non ro- go ut tol-las e- os de
mun- do, sed ut serves e- os a ma- lo, alle- lú- ia,
alle- lú- ia.

Sabbato in Vigilia Pentecostes

Introitus. Dum sanctificá tus fúero. cum Allelúia. 145.

*Post Epistolam cantatur a choro : Allelúia (semel). V. Confite-
míni. 239L.*

*Non repetitur Allelúia, sed immediate sequitur Tractus Lau-
dáte. 239L.*

Offert.

8.

E mít-te* Spí- ri- tum tu- um, et cre- a-
bún- tur, et re- no-vá- bis fá- ci- em
ter- rae : sit gló- ri- a Dó- mi- ni

In Vigilia Pentecostes

in saé- cu- la, al-le- lú- ia.
Comm. 5. U L-ti- mo * fé-sti-vi-tá-tis di- e di-cé- bat Je-
sus : Qui in me cre- dit, flúmi-na de ventre e-jus
flu- ent a- quae vi- vae. Hoc autem di-xit de Spí- ri- tu,
quem acceptú-ri e- rant cre-déntes in e- um,
alle- lú- ia, al-le- lú- ia.

DOMINICA PENTECOSTES

Introitus. 8.

SPI-RI-TUS Dó-mi-ni * replé-vit or-
bem ter-rá-rum, al-le-lú-ia : et
hoc quod cón-ti-net ómni-a, sci-énti-am habet
vo-cis, alle-lú-ia, al-le-lú-ia, alle-lú-ia.
*Ps. Exsúrgat De-us, et dissí-péntur in-i-mí-ci e-jus : * et*

Dominica Pentecostes.

293

fú-gi- ant, qui o-dé-runt e-um, a fá- ci- e e-jus. Gló-
ri- a Patri. Eu ou a e.
4. **A** L-le- lú- ia. * ij. **V.** Emít-
te Spí-ri- tum tu- um, et cre-a- bún-
tur : et re-no-vá-bis fá- ci- em
* ter- rae.
2. **A** L-le- lú- ia. *
Hic genuflectitur.
V. Ve- ni Sancte Spí- ri- tus, reple tu- ó-
rum corda fi-dé- li- um : et tu- i a-mó-

Dominica Pentecostes.

ris in e- is ignem * ac- cénde.

Seq. I.

V Eni Sancte Spí- ri-tus, Et emít-te caé- li-tus Lu-
cis tu-ae rá- di- um. Ve-ni pa-ter páupe-rum, Ve-ni da- tor
mû- ne-rum, Ve-ni lumen cór- di- um. Conso-lá-tor ó-pti-
me, Dulcis ho-spes á- animae, Dulce refri-gé- ri- um. In labó-
re réqui- es, In aestu tempé- ri- es, In fle-tu so-lá- ti- um.
O lux be- a-tís-sima, Reple cordis íntima Tu- ó-rum
fi-dé- li- um. Si-ne tu- o nú-mi-ne, Ni-hil est in hómi-ne,

Dominica Pentecostes.

Ni- hil est innó- xi- um. Lava quod est sór-di-dum, Ri- ga

quod est á- ri-dum, Sa-na quod est sáuci- um. Flecte quod est ri- gi-dum, Fove quod est frí- gi-dum, Re-ge quod est dé- vi- um. Da tu- is fi-dé- li-bus, In te con-fi-dénti-bus, Sacrum septe-ná-ri- um. Da virtú-tis mé-ri-tum, Da sa-lú- tis éx-i- tum, Da per-énne gáudi- um. A-men. Alle-lú- ia.

Et dicitur quotidie usque ad sequens Sabbatum inclusive.

Offert.

C On-fíрма * hoc De- us, quod o- pe-
rá- tus es in no- bis : a templo tu-

o, quod est in Je-rú-sa-lem, ti-bi
óf-fé-rent re-ges mú-ne-ra, al-le-lú-ia.
Comm. 7.
F Actus est * re-pénte de cae-lo so-nus adve-ni-éntis spí-ri-tus ve-he-méntis, u-bi e-rant se-dén-tes,
alle-lú-ia : et replé-ti sunt omnes Spí-ri-tu Sancto,
loquén-tes magná-li-a De-i, alle-lú-ia,
alle-lú-ia.

FERIA SECUNDA.

Intr.
2.
C I-bá-vit e-os * ex á-di-pe frumén-ti, al-le-lú-ia : et de pe-tra, melle sa-tu-rá-vit e-os,
alle-lú-ia, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

Ps. Exsul-tá-te De-o adju-tó-ri nostro : * ju-bi-lá-te De-o

Ja-cob. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

A L-le-lú-ia. * ij.

V. Lo-que-bán-tur vá-ri-is lin-guis Apó-sto-li

magná- li a * De- i.

Allelúia. *V.* Veni Sancte Spíritus. 293.

Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Allelúia. 294.

Offertorium. Intónuit de caelo. 249.

Comm. 8.

S Pí- ri-tus Sanctus * do-cé-bit vos, alle-lú- ia: quae-
cúmque dí-xe-ro vo-bis, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

FERIA TERTIA.

Intr. 4.

A C- cí- pi-te * ju-cundi- tát- tem gló- ri-ae
ve- strae, al-le- lú- ia: grá- ti- as agéntes De- o,
alle-lú- ia: qui vos ad caelé- sti- a regna vo- cá-

vit, alle-lú- ia, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Ps. Atténdi- te pópu- le me- us legem me- am : * incli-ná- te

aurem vestram in verba o- ris me- i. Gló- ri- a Patri.

E u o u a e.

8.
A L-le- lú- ia. * ij. *V.* Spí-

ri- tus Sanctus do-cé-bit vos quaecúmque dí- xe-
ro * vo-bis.

Allelúia. *V.* Veni Sancte Spíritus. 293.

Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Allelúia. 294.

Offertorium. Portas caeli. 251.

Comm. 8.

S Pí- ri-tus * qui a Patre pro-cé-dit, alle-lú- ia : ille
me cla-ri- fi-cá- bit, alle-lú- ia, alle-lú- ia.

Feria Quarta Quatuor Temporum.

Intr.

D

3.
E-us, dum egre-de- ré- ris * co-ram pópu- lo
tu- o, alle- lú- ia, i-ter fá-ci- ens e- is, alle-
lú- ia : há- bi- tans in il- lis, alle- lú- ia,
alle- lú- ia. Ps. Exsúrgat De- us, et dissí-péntur
in-imí- ci e- jus : * et fú-gi- ant, qui odé-runt e- um,
a fá- ci- e e-jus. Gló-ri- a Patri. Eu- o u a e.

Post Lectionem.

8.

A

L-le- lú- ia. * (*Non repetitur.*) V. Verbo
Dó-mi-ni cae- li fir-má- ti sunt, et Spí- ri-tu

o-ris e- jus omnis vir-tus * e- ó-rum.

Non repetitur Alleluia, sed statim dicitur Glória in excélsis.
Post Epistolam : Alleluia, alleluia. V. Veni Sancte Spíritus. 293.
Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Alleluia. 294.

Offert.

M

2. E-di-tá- bor * in mandá- tis tu- is,
quae di- lé- xi valde : et levá- bo ma- nus me-
as ad mandá- ta tu- a, quae di- lé-
xi, alle-

lú- ia.

Comm.

P

5. Acem me- am * do vo- bis, alle- lú- ia : pa-cem
re- línquo vo- bis, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Feria Quinta.

Omnia ut in die Pentecostes, 292.

Feria Sexta Quatuor Temporum.

Intr. 3.
R E-ple- á-tur * os me- um lau- de tu- a, alle-
lú- ia : ut possim cantá- re, alle- lú- ia : gau-
dé- bunt lá- bi- a me- a, dum cantáve-ro ti-
bi, alle- lú- ia, alle- lú- ia. *Ps.* In te
Dómi-ne spe-rávi, non confúndar in ae-térnum : * in justí-
ti- a tu- a lí-be-ra me, et é- ri-pe me. Gló-ri- a Patri.
E u o u a e.

I. **A** lle- lú- ia. * ij.
 et su- á- vis est, Dó- mi- ne, Spí- ri-tus tu-
 us * in no- bis!
 Allelúia. **V.** Veni Sancte Spíritus. 293.
 Sequentia. Veni Sancte Spíritus. Allelúia. 294.
 Offertorium. Lauda ánima mea. 267.

Comm.

5. **N** ON vos re-línquam * órpha- nos : vé-ni- am ad vos
 í- te-rum, alle- lú- ia : et gaudé-bit cor
 ve- strum, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Sabbato Quatuor Temporum.

Intr.
3.
C

A-ri-tas De-i * diffú-sa est in cór-di-bus
 no-stris, al-le-lú-ia : per in-ha-bi-tán-tem
 Spí-ri-tum e-jus in no-bis, al-le-lú-ia,
 al-le-lú-ia. Ps. Bé-ne-dic á-nima me-a Dómi-
 no : * et ómni-a quae intra me sunt, nómi-ni sancto
 e-jus. Gló-ri-a Patri. Eu-o-u-a-e.

Post I. Prophetiam.

8.
A
L-le-lú-ia. * (Non repetitur.)

¶. Spí-ri-tus est qui vi-ví-fi-cat: ca-ro
 au-tem non prod-est * quid-quam.

Non repetitur Allelúia.

Post II. Prophetiam.

8.
A
L-le-lú-ia. * ¶. Spí-ri-
 tus e-jus orná-vit* cae-los.

Non repetitur Allelúia.

Post III. Prophetiam.

I.
A
L-le-lú-ia.* ¶. Dum comple-réntur

8.

dies Pen- te- cō- stes, e- rant o-
mnes pá- ri- ter * se- déntes.

Non repetitur Allelúia.

Post IV. Prophetiam : Allelúia. V. Veni Sancte Spíritus. 293.

Post V. Prophetiam.

8.

A L-le-lú- ia. *

V. Be- ne-dictus es, Dómi-ne De- us patrum nostró-
rum, et laudá-bi- lis * in saécu-la.

Finito Versu dicitur Glória in excélsis.

Post Epistolam sequitur Tractus Laudáte Dóminum. 110.

Sequentia. Veni Sancte Spíritus, ut in Dominica, 294, sed in fine non dicitur Allelúia.

Offert.

8.

D O-mi- ne * De- us sa-lú- tis me- ae, in
di- e clamá- vi, et no- cte co-ram te : intret
o- rá- ti- o me- a in con-spéctu tu- o

Dó-mi- ne, alle- lú- ia.

Comm.

8.

S Pí- ri- tus * u- bi vult spi- rat: et vo-cem e-jus
audis, alle-lú- ia : et nescis unde vé-ni- at, aut quo
va- dat, alle-lú- ia, al-le- lú- ia, al-le- lú- ia.

Post Missam exspirat Tempus Paschale.

IN FESTO SS. TRINITATIS

Introitus. 8.

B

ENEDI- CTA sit * san-cta Trí- ni- tas,
 at- que indi- ví- sa U- ni- tas : confi-
 té- bi- mur e- i, qui- a fe- cit no- bís- cum mi- se-
 ri- cór-di- am su- am. Ps. Dómi- ne Dó-mi-nus noster : *
 quam admi- rá- bi- le est nomen tu- um in u- ni- vérsa ter-
 ra! Gló- ri- a Patri. Eu o ou a e.
 Grad. 5.
B Ene- dí- ctus es, * Dó-mi-ne,

In Festo SS. Trinitatis.

309

qui in- tu- é- ris a- býs- sos, et
 se- des su- per Ché- ru- bim. **V.** Be-ne-dí-
 ctus es Dó- mi- ne, in
 firmamén- to cae- li, et laudá- bi- lis * in
 saé- cu- la.
 8. **A** L-le-lú- ia. * ij.
 V. Be- ne-díctus es, Dómi-ne De- us patrum no-
 stró- rum, et laudá- bi- lis * in saécu- la.

LIB. GRAD. N° 696. — 12

Offert.

3.

B Ene-dí-ctus sit* De-us Pa-ter,
 u-ni-ge- ni-tú-s que De-i Fí-li-us,
 San-ctus quo- que Spí-ri-tus : qui-a
 fe- cit no-bís- cum mi-se- ri-córdi- am
 su- am.

Comm.

4.

B E-ne-dí-cimus * De- um cae- li, et co-ram
 ómni-bus vivénti-bus confi- té- bimur e- i: qui- a
 fe- cit no-bís- cum mi-se- ri-córdi- am su- am.

Dominica I. post Pentecosten.

Intr.

5.

D Omi-ne, * in tu-a mi-se- ri-córdi- a
 spe- rá- vi: exsultá- vit cor me- um in sa- lu-
 tá- ri tu- o : cantábo Dó-mi- no, qui bo-
 na trí- bu- it mi- hi. Ps. Usquequo Dómi-ne obli-
 viscé-ris me in fi-nem? * úsquequo avér- tis fá-ci- em tu-am
 a me? Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad.

5.

E - go * di-xi: Dó-mi-ne, mi-
 se- ré- re me- i: sana á-ni-mam

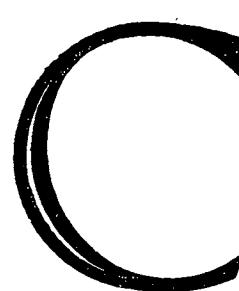
me am, quó-ni- am pec-cá- vi
ti- bi. V. Be- á-
tus qui in-té-lí-git su- per e-gé-
num et páu- pe-re-m : in di- e
ma- la li-be-rá-bit e um
* Dó-mi-nus.

2.

A L-le-lú-ia. * ij. V. Verba me-
a áu-ri-bus pér- ci-pe, Dó- mi-ne: intél-
li- ge * clamó- rem me- um.

Offertorium. Inténde voci. 135.
Communio. Narrábo ómnia. 118.

IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

Introitus. 2.

IBA- VIT e os * ex á-di- pe fru-
mén- ti, alle- lú- ia : et de
pe-tra, mel- le sa-tu-rá-vit e os, alle-lú- ia,
al-le- lú- ia, al-le- lú- ia. Ps. Exsul-tá-te
De o adju-tó- ri nostro : * ju-bi- lá- te De o Ja- cob.
Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Missa votiva de Ss. Eucharistiae Sacramento, [95].

In Festo Corporis Christi.

Grad.

7.

O-cu-li * ó-mni-um in te spe-rant,
 Dómi-ne : et tu das il-lis
 e-scám in tém-po-re oppor-tú-no.
 V. Ape-

ris tu ma-num
 tu-am : et im-ples
 omne á-ni-mal * be-ne-di-cti-ó-ne.
 7.
A L-le- lú- ia. * ij.

In Festo Corporis Christi.

V. Ca-ro me-a ve-re est ci-bus, et
 san-guis me-us ve-re est po-tus : qui
 mandú-cat me-am carnem, et bi-bit
 me-um sán-gui-nem, in me ma-net,
 et e-go * in e-o.
 Seq. 7.
L Auda Si-on Salva-tórem, Lauda du-cem et pastó-reim, In hymnis et cánti-cis. Quantum pot-es, tantum aude :
 Qui-a ma-jor omni laude, Nec laudá-re súf-si-cis. Laudis the-ma spe-ci-ális, Panis vi-vus et vi-tá-lis Hó-di-e pro-

pó-ni-tur. Quem in sacrae mensa coe-nae, Turbae fratrum
du-odénae Da-tum non ambi-gi-tur. Sit laus plena, sit so-
nó-ra, Sit jucúnda, sit de-có-ra Mentis ju-bi-lá-ti-o. Di-es
e-nim sol-émnis ági-tur, In qua mensae prima recó-li-tur
Hu-jus insti-tú-ti-o. In hac mensa no-vi Re-gis, Novum
Pascha novae le-gis, Pha-se ve-tus térm-i-nat. Ve-tustá- tem
nó-vi-tas, Umbram fu-gat vé-ri-tas, Noctem lux e-lími-nat.
Quod in coena Christus gessit, Fa-ci-éndum hoc expréssit
In su-i memó-ri-am. Docti sacris insti-tú-tis, Pa-nem,

vi-num in sa-lú-tis Consecrámus hósti-am. Dogma da-tur
christi-á-nis, Quod in carnem transit pa-nis, Et vi-num in sán-
gui-nem. Quod non ca-pis, quod non vi-des, Animó-sa firmat
fi-des, Praeter re-rum órdi-nem. Sub di-vérsis spe-ci-ébus,
Signis tantum, et non rebus, La-tent res ex-ími-ae. Ca-ro
ci-bus, sanguis po-tus : Manet tamen Christus to-tus Sub utrá-
que spé-ci-e. A suménte non concí-sus, Non confráctus, non
di-ví-sus : Integer accí-pi-tur. Sumit unus, sumunt mil-le :
Quantum isti, tantum il-le : Nec sumptus consúmi-tur. Sumunt

In Festo Corporis Christi.

bo-ni, sumunt ma-li : Sorte tamen inaequá-li, Vi-tae vel
 intér-i-tus. Mors est ma-lis, vi-ta bo-nis : Vi-de pa-ris sum-
 pti- ó-nis Quam sit dispar éx-i-tus. Fracto demum sacramén-
 to, Ne va-cí-les, sed meménto Tantum esse sub fragmén-to,
 Quantum to-to té-gi-tur. Nulla re-i fit scissú-ra : Signi-
 tantum fit fractú-ra, Qua nec sta-tus, nec sta-tú-ra Signá-ti-
 mi-nú-i-tur. Ecce pa-nis Ange-ló-rum, Factus ci-bus vi-a-
 tó-rum : Ve-re pa-nis fi-li- ó-rum, Non mitténdus cá-ni-bus.
 In figú-ris praesignátur, Cum I-sa-ac immo-lá-tur, Agnus

In Festo Corporis Christi.

Paschae de-pu-tá-tur, Da-tur manna pátri-bus. Bone pastor,
 pa-nis ve-re, Je-su, nostri mi-se-ré-re : Tu nos pasce, nos
 tu- é-re, Tu nos bona fac vi-dé-re In terra vi-vénti- um.
 Tu qui cuncta scis et va-les, Qui nos pascis hic mor-tá-les :
 Tu os i-bi commensá-les, Cohe-ré-des et sodá- les Fac
 sanctó-rum cí-vi- um. A-men. Alle-lú-ia.
 Offert.
 4.
S Acer-dó-tes * Dó-mi-ni incén-sum et
 pa-nes óffe-runt De-o : et íd-e-o
 sancti e-runt De-o su-o, et non

pól. lu- ent no- men e- jus, al- le- lú- ia.
Comm. 7.
Q Uo-ti- escúmque * mandu-cá- bi-tis panem hunc, et
cá- li-cem bi-bé- tis, mor-tem Dó-mi- ni annunti- á-bi- tis,
do- nec vé- ni- at: í-taque qui- cùmque mandu-cá- ve- rit
panem, vel bí-be- rit cá- li-cem Dómi-ni indí- gne re- us
e- rit córpo- ris et sanguini- sis Dó- mi- ni, alle- lú- ia.
¶ Pro Processione quae sequitur Missam, vide ad calcem, 152*.

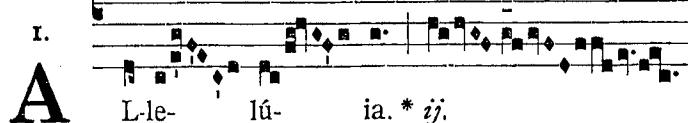
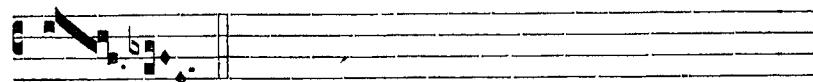
Dominica II. post Pentecosten.

F Actus est * Dómi-nus pro- té- ctor me- us, et
e- dú-xit me in la- ti- tú-di- nem : salvum me fe-

cit, quó-ni- am vó- lu- it me. Ps. Dí-li-gam te
Dómi-ne forti-túdo me- a : * Dó-mi-nus firmaméntum me- um,
et re-fúgi- um me- um, et li-be- rá-tor me- us. Gló-ri- a
Patri. Eu ou a e.
Grad. 5.
A D Dó-mi- num, * dum tribu-lá- rer,
clamá- vi, et ex-audí- vit me.
¶ V. Dómi- ne,
lí- be- ra á-nimam me- am
a lá- bi- is in- í- quis,

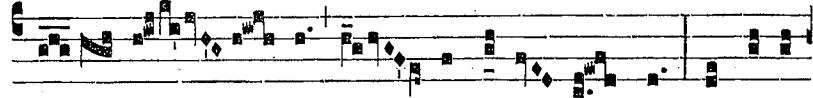
et a lin- gua * do- ló- sa.

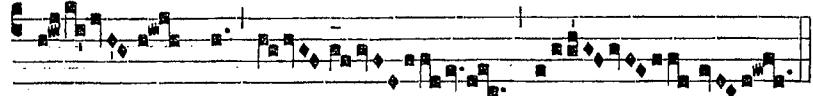
V. Dómi- ne De- us me-

us, in te spe-rá- vi: sal- vum me fac ex

ó- mni- bus per- sequénti- bus me, * et lí-be-

ra me.

Offert.

6.

D Omi-ne * converte-re, et é- ri- pe á-nimam

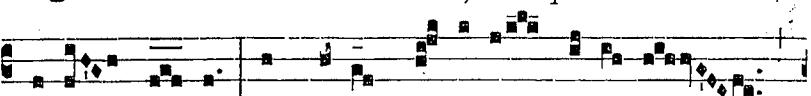

me- am : salvum me fac pro- pter mi-se- ri-córdi- am

tu- am.

Comm.

bu- it mi- hi : et psallam nó-mi-ni Dómi- ni

al- tíssi- mi.

IN FESTO SS. CORDIS JESU

Introitus. 5.

C

OGITA-TI- ONES *Cor- dis e- jus
in ge-ne-ra- ti- ó-ne et ge-ne-ra-
ti- ó- nem : ut é- ru- at a mor- te á- animas e-
ó- rum et a- lat e- os in fa- me.

*Ps. Exsultá-te, justi, in Dómi-no, * rectos de-cet collaudá-
ti- o. Gló- ri- a Patri. Eu ou a e.*

Grad.

D Ul- cis * et re- ctus Dó-

Sacratissimi Cordis Jesu.

325

mi- nus, pro- pter hoc le- gem da- bit de- lin- quén-
ti- bus in vi- a. V. Dí- ri- get man-
su- é- tos in ju- dí- ci- o,
do- cé- bit mi- tes
vi- as * su- as.

A

3. L- le- lú- ia. * ij.

V. Tól- li- te ju- gum
me- um super vos et dísci- te a me,
qui- a mi- tis sum et hú-

Sacratissimi Cordis Jesu.

mi- lis Cor- de, et inve-ni- é tis ré-
qui- em * a- nimá- bus
vestris.

Offert. 8.
I M- pro-pé- ri- um * exspectá- vit Cor
me- um et mi- sé- ri- am, et sustí-
nu- i qui simul me- cum contrista-ré- tur et
non fu- it; con- so-lán- tem me quae- sí- vi
et non invé- ni.

Comm. 7.
U -nus mí-li-tum * lánce- a la-tus e-jus a-pé-ru- it,

Dominica III. post Pentecosten.

et contí-nu- o ex- í- vit sanguis et a- qua.
¶ Missa votiva de Sacratissimo Corde Jesu, [111].

Dominica III. post Pentecosten.

Intr.
6.**R**

E-spi-ce in me, * et mi- se- ré- re me- i, Dó-
mi- ne : quó- ni- am ú- ni-cus et pau- per sum e- go :
vi-de humi- li-tá- tem me- am, et la- bó- rem
me- um : et dimít- te ó- mni- a peccá- ta me- a,
De- us me- us. Ps. Ad te Dómi-ne levá- vi á-nimam
me- am : * De- us me- us, in te confí- do, non e- rubéscam.
Gló-ri- a Patri. E u o u a e.

Grad.

7.

J

Acta * co-gi-tá-tum tu- um in Dó-
 mi-no, et ipse te
 e- nútri- et. ¶. Dum cla-má-
 rem ad Dómi-num, exau-dí-vit
 vo-cem me- am ab his qui appro-pínquant *
 mi- hi.

8.

A

L-le-lú- ia. * ij.

¶. De-us ju- dex ju-

stus, for- tis et pá-ti- ens : numquid i- ra-scé-

tur * per síngu- los di- es?

Offert. 3.
S

Pe- rent in te * omnes, qui no- vé-runt

no- men tu- um, Dómi- ne: quó-ni- am non de-

re- línquis quaerén- tes te: psál- li- te

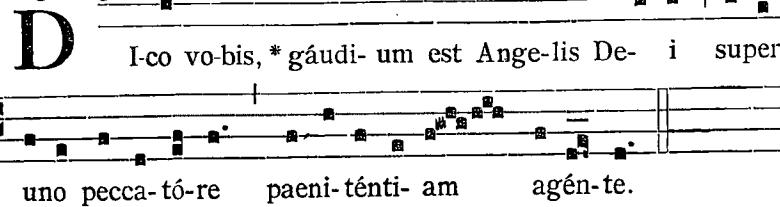
Dó- mi- no, qui há- bi-tat in Si- on :

quó-ni- am non est oblí- tus o-ra-ti- ó- nem

páupe- rum.

Comm.

5.

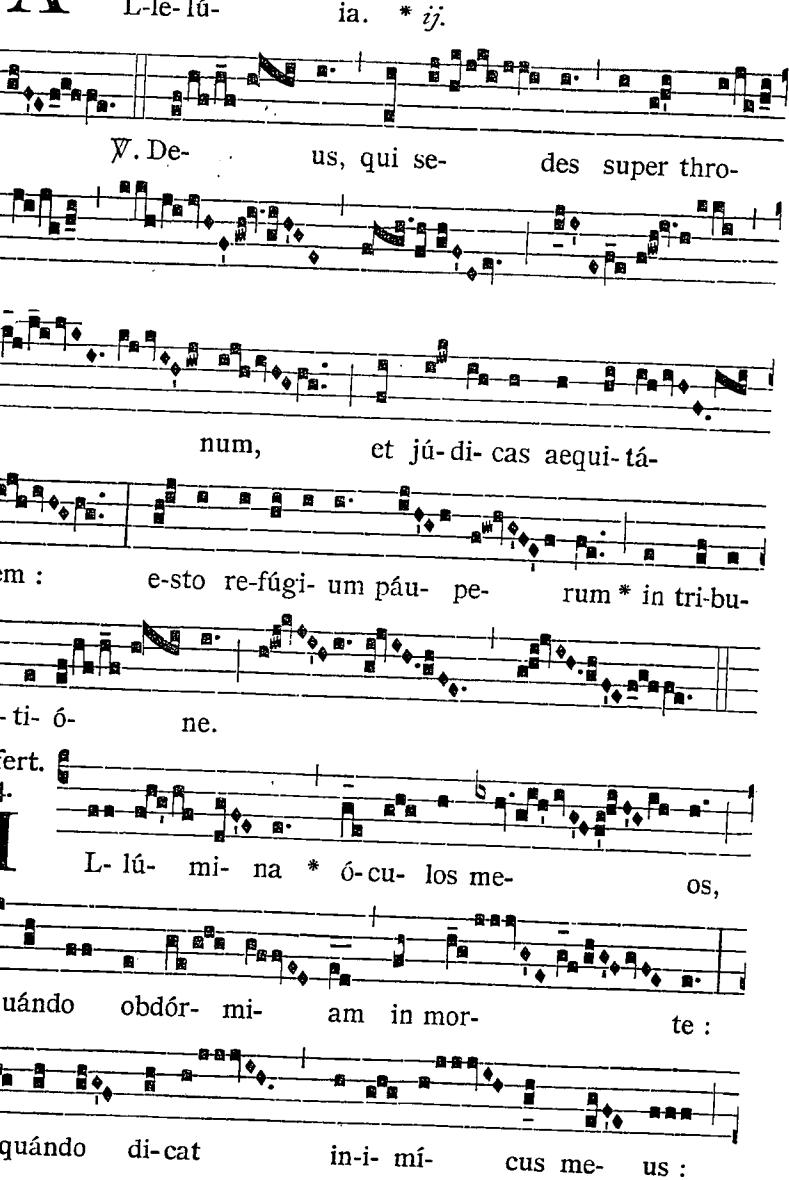
Dominica IV. post Pentecosten.

Intr.

2.

7.

A

Dominica V. post Pentecosten.

Prae-vá-lu-i ad-vér-sus e- um.
Comm. 2. D Omi-nus * firmamén-tum me- um, et re-fú-gi- um me- um, et li- be- rá- tor me- us : De-us me- us ad-jú- tor me- us.

Dominica V. post Pentecosten.

Intr. 4. E X-áudi Dó-mi-ne * vo- cem me- am, qua cla-má- vi ad te : ad-jú- tor me- us e- sto, ne de- re-lín- quas me ne-que despí- ci- as me, De- us sa- lu- tár- ris me- us. Ps. Dó-mi-nus il-lumi- ná- ti- o

Dominica V. post Pentecosten.

me- a, * et sa-lus me- a : quem timé-bo? Gló- ri- a Patri.
E u o u a e.
Graduale. Protéctor noster. 108.
6. A L-le- lú- ia. * ij.
V. Dó- mi- ne, in vir-
tú- te tu- a laetá-
bi- tur rex : et
su- per sa- lu- tár- re tu- um exsul- tát-
bit * ve- he- mén- ter.

Offertorium. Benedicam Dóminum. 116.

Dominica VI. post Pentecosten.

Comm.

7.

U

- nam pé- ti- i. * a Dó- mi- no, hanc
 re- quí- ram: ut inhá- bi- tem in do- mo Dómi-
 ni ómni- bus di- é- bus vi- tae me- ae.

Dominica VI. post Pentecosten.

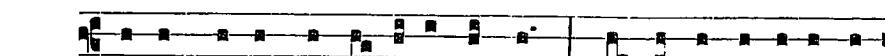
Intr.

2.

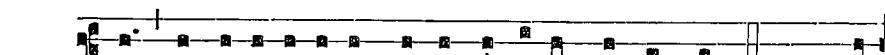
D

O- mi- nus * for- ti- túdo ple- bis su- ae, et pro-
 téctor sa- lu- tár- ri- um Chri- sti su- i est:
 sal- dum fac pôpu- lum tu- um, Dómi- ne, et béné-
 dic he- re- di- tár- ti tu- ae, et rege e- os
 usque in saé- cu- lum. *Ps. Ad te Dómi- ne clamábo,*

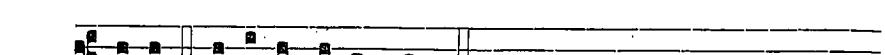
Dominica VI. post Pentecosten.

De- us me- us ne sí- le- as a me : * nequán- do tá- ce- as a

me, et assimi- lábor descendénti- bus in la- cum. Gló- ri- a

Patri. Eu o u a e.

Graduale. Convrétere. 108.

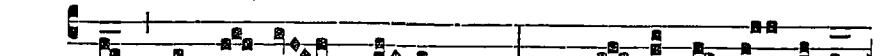
3.

A

L- le- lú- ia. * ij.

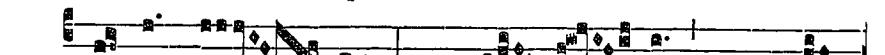
VI. In te Dó- mi- ne spe- rá- vi, non confún-

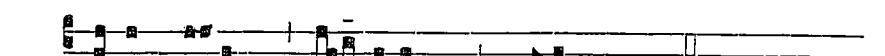
dar in ae- té- num: in tu- a ju- stí- ti- a

lí- be- ra me, et é- ri- pe me: inclí- na ad me

au- rem tu- am, accé- le- ra * ut e- rí-

pi- as me.

336 Dominica VII. post Pentecosten.

Offertorium. Pérfice gressus meos. 79.

Comm. 6.

C Ircu- í- bo, * et immo-lá-bo in tabernácu- lo
 e- jus hó-sti- am ju-bi- la-ti- ó- nis : cantá- bo, et
 psal-mum di- cam Dómi- no.

Dominica VII. post Pentecosten.

Intr. 6.

O mnes gen-tes * pláu-di-te má-ni- bus :
 ju-bi- lá- te De- o in vo-ce exsulta-ti- ó-
 nis. Ps. Quó-ni- am Dómi-nus excél-sus, terrí-bi- lis : * Rex ma-
 gnus super omnem terram. Gló-ri- a Patri. Eu o u a e.

Grad. 5.

V E-ní- te fi- li- i, * audí- te me : timó-

Dominica VII. post Pentecosten.

337

rem Dómi-ni do-cébo vos.

V. Accé-

di-te ad e-
 um, et il-lumi-ná-mi- ni : et fá-ci- es vestrae

* non con- fundéntur.

A Lle- lú- ia. * ij.

V. Omnes gen- tes

pláu- di- te

má- ni- bus : ju-bi- lá- te De- o in

vo- ce * exsul-ta- ti- ó-nis.

Offert.

5.

Sic ut * in holocáu- sto a-ri- e- tum et tau-
ró- rum, et sic ut in mil- li- bus agnó- rum pín-
gui- um : sic fi- at sacri- fi-ci- um no-
strum in conspé-ctu tu- o hó- di- e, ut plá-
ce- at ti- bi : qui- a non est confú- si- o confi-
dénti- bus in te Dómi- ne.

Comm.

4.

Inclí- na * aurem tu- am, accé- le- ra,
ut é- ru- as nos.

Intr.

I.

S

Uscé- pimus, * De- us, mi- se- ri- cór- di- am tu-
am in mé- di- o templi tu- i : se- cún- dum no- men
tu- um De- us, i- ta et laus tu- a in fi- nes
ter- rae : justí- ti- a ple- na est déxte- ra tu- a.

*Ps. Magnus Dómi-nus et laudá- bi- lis ni-mis : * in ci- vi- tá- te*

De- i nostri, in monte sancto e- jus. Gló- ri- a Patri.

E u ou a e.

Grad.

5.

E

- sto mi- hi * in De- um pro- te- ctó-

Dominica VIII. post Pentecosten.

rem, et in locum re-fú-gi-i,
ut sal-vum me fá-ci-as.
v. De-us, in te spe-rá-vi : Dó-mi-ne, non confún-dar
* in aetérnum.
7. A L-le-lú- ia. * ij.
v. Ma-gnus Dó-mi-nus, et
lau-dá-bi-lis val-de, in ci-vi-tá-te
De-i, * in monte sancto e-jus.

Dominica VIII. post Pentecosten.

Offert. 5. P O-pu-lum hú-mi-lem * salvum fá-ci-es,
Dó-mi-ne, et ó-cu-los super-bó-rum
hu-mi-li-á-bis : quó-ni-am quis De-us
praeter te, Dó-mi-ne?
Comm. 3. G Ustá-te * et vi-dé-te, quó-ni-am su-á-vis
est Dómi-nus : be-á-tus vir, qui spe-rat in
e-o.

Dominica IX. post Pentecosten.

Intr.

5. E Cce De- us * ádju-vat me, et Dó-mi-nus

sus- cép-tor est á-nimae me- ae : avérte ma- la

in-i- mí- cis me- is, in ve- ri-tá-te tu- a dispérde

il-los, pro-té-ctor me- us Dómi- ne.

Ps. De- us in nómí-ne tu-o salvum me fac: * et in virtú-te

tu-a jú-di-ca me. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.

Grad.

5. D O-mi-ne* Dó- mi-nus noster, quam

admi-rá- bi- le est nomen tu- um in u-ni-vér-

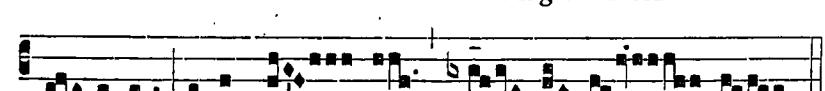
sa ter- ra!

V. Quó-ni- am e- le-

vá-ta est

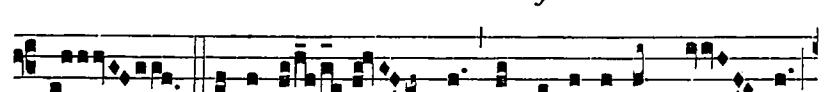
magni- fi-cénti- a

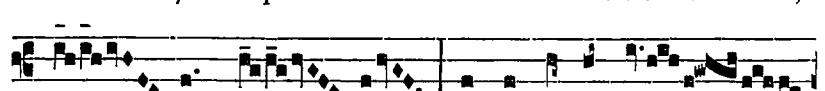
tu- a * super cae- los.

2.

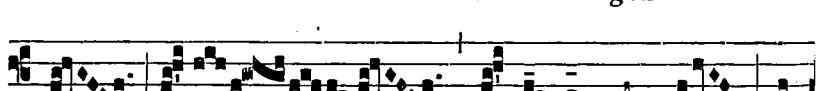
A L-le- lú-ia. * ij.

V. E-ri-pe me de in-imí-cis me- is,

De- us me- us : et ab insurgén-

ti- bus in me * lí-

be- ra me.

Offertorium. Justítiae Dómini. 126.

Comm.

6.

Q

UI mandú- cat * carnem me- am, et bi- bit sán-
gui-nem me- um, in me ma- net, et e- go in
e- o, di- cit Dómi- nus.

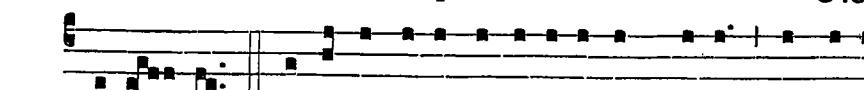
Dominica X. post Pentecosten.

Intr.

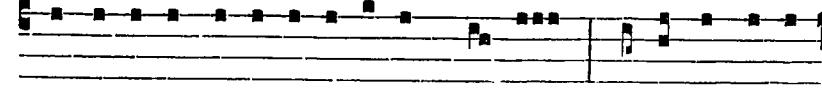
3.

D

UM cla- má-re * ad Dó- mi-num, exaudí- vit
vo- cem me- am, ab his qui appro- pínquant
mi- hi: et humi- li- á- vit e- os, qui est ante saé-
cu- la, et ma- net in ae- té- num; ja- cta cogi-
tá-tum tu- um in Dómi- no, et ipse te e-

nútri- et. Ps. Exáudi De- us o-ra-ti- ó-nem me- am, et ne

despé-xe-ris depre-ca- ti- ó-nem me- am : * inténde mi-hi,

et ex-áudi me. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.

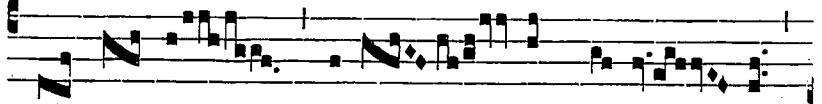
Grad.

I.

C Ustó-di me, *Dó- mi- ne,

ut pu-píl- lam ó-cu- li:

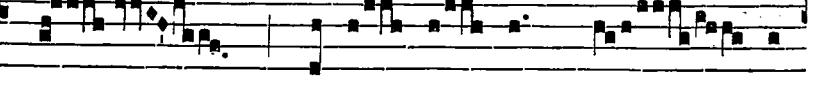
sub umbra a-lá- rum tu- á- rum

pró- te- ge

me. V. De vul-tu tu-o

ju-dí- ci- um me- um

pród-e- at : ó- cu- li tu-
i ví- de- ant
*aequi- tár- tem.

A L-le lú- ia. * ij.

v. Te de- cet hymnus, De- us, in
Si- on : et ti- bi red- dé- tur
vo- tum * in Je- rú- sa- lem.

Offertorium. Ad te Dómine levávi. 3.

Comm. 4 A C-ce-ptá- bis * sacri- fi- ci- um ju- stí-
ti- ae, ob-la- ti- ó-nes et ho-lo- cáu- sta, su- per
al-tá- re tu- um, Dómi- ne.

Intr. 5 D E- us * in lo- co sancto su- o : De- us, qui
inha- bi- tár- re fa- cit un- á- nimes in do- mo :
ipse da-bit vir- tú- tem et fortí- tú- di- nem
ple- bi su- ae. Ps. Exsúrgat De- us, et dissi- péntur
in- imí- ci e- jus : * et fú- gi- ant, qui odé- runt e- um, a

fá-ci- e e-jus. Gló-ri- a Patri. Eu ou a e.
Grad. 5. I N De- o * spe-rá-vit cor me- um, et adjú-
tus sum : et refló-ru- it ca-ro me- a :
et ex vo-luntá- te me- a confité- bor
il- li. V. Ad te, Dó- mi-ne, cla-
má-vi : De- us
me- us, ne sí- le- as : ne discé-
das * a me.
7. A L-le- lú- ia. * ij.

V. Exsultá- te De- o adju-tó-ri no- stro,

ju-bi- lá- te De- o Ja- cob : súmi- te

psal- mum ju-cúndum * cum cí- tha-ra.

Offertorium. Exaltábo te. 90.

Comm.

6. H Onó- ra * Dó- mi-num de tu- a sub- stán-
ti- a, et de primí- ti- is fru- gum tu- á- rum :
ut imple- án-tur hórre- a tu- a sa- tu- ri-tá- te,
et vi- no torcu- lá- ri- a red- un- dá- bunt.

Dominica XII. post Pentecosten.

Intr.

7.

D E- us * in adju-tó- ri- um me- um in-
 tén-de : Dómi-ne ad ad-juván- dum me fe- stí-na :
 confundántur et reve-re- án-tur in-imí-ci me- i,
 qui quae-runt á-nimam me- am. Ps. A- vertántur retrórsum
 et e-rubé-scant, * qui vo-lunt mi-hi ma- la. Gló- ri- a
 Patri. Eu ou a e.
Grad.
 7.
B Ene-dí- cam * Dó-mi- num
 in omni témpo- re :

semper laus e- jus

in o- re me- o.

V. In Dó-mi- no

laudá-bi-tur á- ni- ma me- a :

áudi- ant mansu- é-

ti,

* et lae-téntur.

3.
A L-le- lú- ia. * ij.
 V. Dó- mi-ne De- us sa- lú-

352 Dominica XII. post Pentecosten.

tis me- ae, in di- e clamá- vi, et no-
cte * co- ram te.

Offert. 8.
P Re-cá- tus est * Mó- y-ses in conspéctu
Dó- mi- ni De- i su- i, et di-
xit. Pre-cá- tus est Mó- y-ses in conspéctu
Dó- mi- ni De- i su- i, et di- xit:
Qua-re, Dómi- ne, i-rá- sce- ris in pô- pu-
lo tu- o? Par- ce irae á- animae tu-

Dominica XII. post Pentecosten. 353

ae : memén-to Abraham, I-sa- ac et
Ja-cob, qui-bus ju-rásti da- re terram flu- éntem lac
et mel. Et pla-cá-tus factus est Dó-
mi- nus de ma-ligni-tá-te, quam di- xit fá-
ce- re pô-pu-lo su- o.
Comm. 6.
D E fructu * ó-pe-rum tu- ó-rum, Dómi-ne, sa-ti- á-bi-
tur ter- ra: ut edú-cas panem de terra, et vi- num lae-
tí- fi-cet cor hómi- nis: ut exhi- la- ret fá-
ci- em in ó-le- o, et pa- nis cor hó-mi-nis confirmet.

Dominica XIII. post Pentecosten.

Intr.

7.

R Espi-ce, *Dó-mi-ne, in te-stamén-tum tu-um,
 et á-nimas páupe-rum tu-ó-rum ne de-re-lín-quas in
 fi-nem : exsúrge Dó-mi-ne, et jú-di-ca cau-sam
 tu-am : et ne obli-viscá-ris vo-ces quaerénti-
 ti-um te. *Ps.* Ut quid De-us re-pu-lísti in fi-nem : *
 i-rá-tus est fu-ror tu-us super oves páscu-ae tu-ae?
Glö-ri-a Patri. Eu oua e.
 Grad. 5.
R E-spi-ce, * Dómi-ne, in testamén-tum

tu-um : et áni-mas páupe-rum tu-ó-rum ne obli-viscá-ris in
 fi-nem. *V.* Exsúrge Dómi-ne,
 et jú-di-ca cau-sam tu-am : me-
 mor e-sto oppróbri-i servó-rum
 * tu-ó-rum.
 7. **A** L-le-lú-ia. * ij.
V. Dómi-ne, re-fú-

356 Dominica XIII. post Pentecosten.

gi- um fa- ctus es no-
bis a ge-ne- ra-ti- ó-
ne * et progé- ni- e.

Offert.

2.

I N te spe-rá- vi * Dómi- ne : di-
xi : Tu es De- us me- us, in má- ni-bus
tu- is tém- po-ra me- a.

Comm.

5.

P A nem de cae- lo * de-dísti no- bis, Dó- mi-
ne, habéntem omne de- lecta- mén- tum, et omnem

Dominica XIV. post Pentecosten.

357

sa-pó- rem su- a- vi- tá- tis.

Dominica XIV. post Pentecosten.

Intr.
4.

P Ro-té- ctor no- ster * á-spi-ce, De- us, et
réspi-ce in fá- ci- em Chri- sti tu- i : qui- a
mé- li- or est di- es u- na in átri- is tu- is
su- per míl- li- a. Ps. Quam di- lécta taberná-
cu- la tu- a, Dómi- ne virtú-tum! * concu- píscit, et dé- fi- cit
á-nima me- a in átri- a Dómi- ni. Gló- ri- a Patri.
E u o u a e.

358 Dominica XIV. post Pentecosten.

Grad. 5.
B O-num est * confi-de-re in Dó-mi-no,
 quam confi-de-re in hómi-ne.
 V. Bonum est
 spe-rá-re in Dó-mi-no, quam spe-rá-
 re * in princí-pi-bus.
 7.
A Lle-lú-ia. * ij.
 V. Ve-ní-te, exsulté-mus Dó-mi-no :
 ju-bi-lé-mus De-o sa-lu-tá-ri

Dominica XIV. post Pentecosten.

359

* no stro.
 Offert. 8.
I Mmít-tet * An-ge-lus Dó-mi-ni
 in circú-i-tu ti-mén-ti um e um, et
 e-ri- pi- et e- os : gu-stá-te et
 vi-dé-te, quó-ni-am su-á-vis est
 Dó-mi-nus.
 Comm. 8.
P Ri-mum quaéri-te * regnum De-i, et ómni-a
 adji-ci-éntur vo-bis, di-eit Dómi-nus.

Dominica XV. post Pentecosten.

Intr.
I.

N-clí-na, * Dó-mi-ne, aurem tu-am ad me,
 et ex-áudi me: salvum fac servum tu-um, De-us
 me-us, spe-rán-tem in te: mi-se-ré-re mi-hi, Dó-
 mi-ne, quó-ni-am ad te clamá-vi to-ta
 di-e. Ps. Lae-tí-fi-ca á-nimam servi tu-i: * quó-ni-am
 ad te, Dómi-ne, á-nimam me-am levá-vi. Gló-ri-a
 Patri. Eu ou a e.
 Grad.
5.

B O-num est * confi-té-ri Dó-mi-

The musical notation consists of four staves of Gregorian chant in square neumes on four-line red staves. The first three staves are in common time, while the fourth staff (Alleluia) is in duple time. The notation includes various neume patterns such as longae, breves, and various forms of cumbreve.

no : et psál-le-re nō- mi-ni tu-o,
 Al-tís-si-me. V. Ad
 annunti-án-dum ma-ne
 mi-se-ri-cór-di-am tu-
 am, et ve-ri-tá-tem tu-
 am, * per no- ctem.
 7. A Lle-lú-ia. * ij.
 V. Quó-ni-am De-us ma-
 gnus Dó-mi-nus, et Rex ma-

The musical notation consists of five staves of Gregorian chant in square neumes on four-line red staves. The first four staves are in common time, while the fifth staff (Alleluia) is in duple time. The notation includes various neume patterns such as longae, breves, and various forms of cumbreve.

Dominica XV. post Pentecosten.

361

no : et psál-le-re nó- mi-ni tu- o,
 Al-tís- si-me. V. Ad

um, De- us
 annunti- án- dum ma-ne

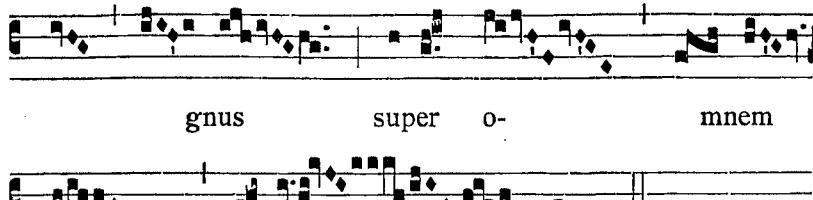
mi- se-ri-cór- di- am tu-
 am, et ve-ri- tát- em tu- am

* per no- ctem.

7. A Lle-lú- ia. * ij.

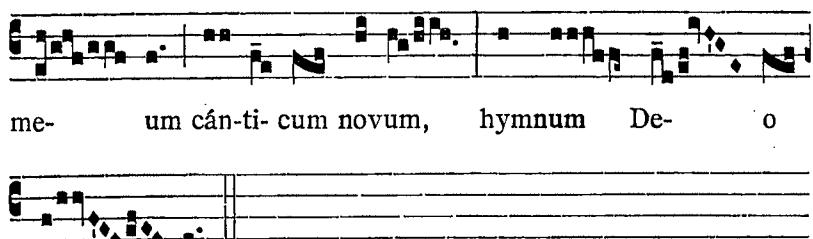
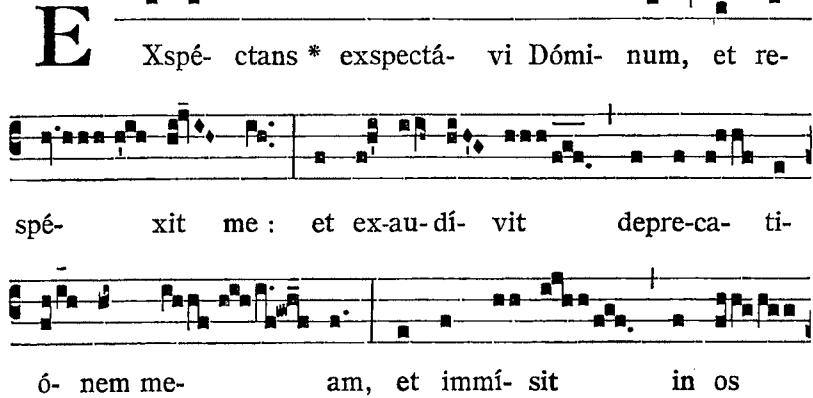
V. Quó-ni- am De- us ma-
 gnu-s Dó- mi- mi- nus, et Rex ma-

362 Dominica XV. post Pentecosten.

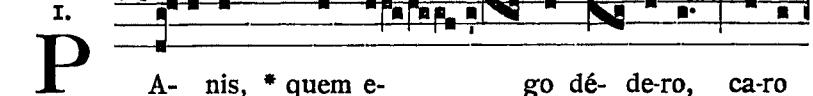

* ter-ram.

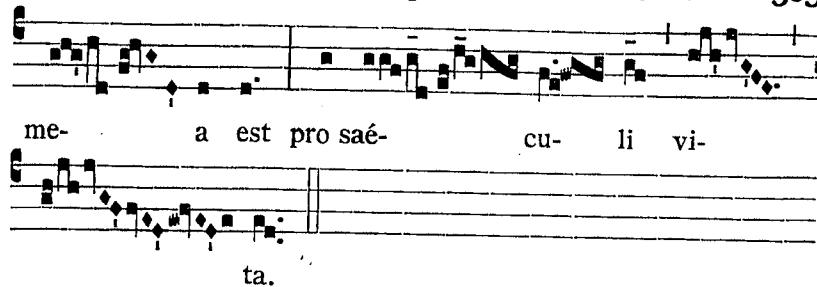
Offert. 5.

Comm. I.

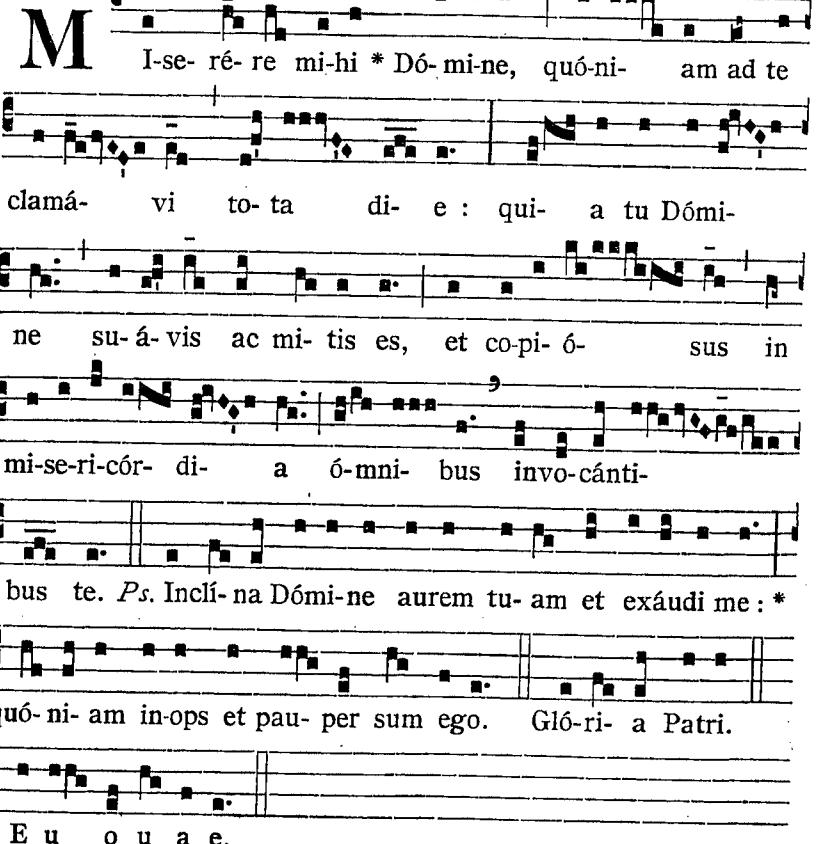

Dominica XVI. post Pentecosten. 363

Dominica XVI. post Pentecosten.

Intr.
8.

Graduale. Timébunt gentes. 71.

I.
A L-le-lú- ia. * ij.
 V. Cantá- te Dó-
 mi-no cán- ti- cum no- vum : qui-
 a mi-ra- bí- li- a fe- cit
 *

* Dó-mi- nus.

Offert.
 6.
D Omi- né, * in auxí- li- um me- um réspi- ce :
 con-fundántur et reve-re- án- tur, qui quae- runt áni-
 mam me- am, ut áu- fe- rant e- am :
 *

Dómi- né, in auxí- li- um me- um réspi- ce.
 Comm. 8.
D O-mi-ne, * memo- rá- bor justí- ti- ae tu- ae
 so- lí- us : De- us, do-cu- í-sti me a juventú-
 te me- a, et usque in se-né- ctam et sé- ni-
 um, De- us, ne de- re- língua- me.

Intr.
 I.
J Ustus es * Dómi-ne, et rectum ju-dí- ci- um
 tu- um : fac cum ser-vo tu- o se-cúndum mi-se-ri- cór-
 di- am tu- am. Ps. Be- á-ti immacu-lá-ti in vi- a : *

366 Dominica XVII. post Pentecosten.

qui ámbu-lant in le- ge Dómi-ni. Gló-ri-a Patri.

E u o u a e.

Grad.

I.

B E á-ta gens, * cu-jus est Dó-mi-nus

De-us e ó rum : pó-pu-lus, quem

e lé-git Dó-mi-nus in he-re-di-tá-tem si-bi.

V. Verbo Dó-mi-ni cae-li firmá-ti

sunt : et spí-ri-tu o-ri-s e-jus

o-mnis virtus * e ó-rum.

Dominica XVII. post Pentecosten. 367

7.

A L-le-lú-ia. * ij.

V. Dó-mi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-nem

me-am, et cla-mor me-us * ad te vé-ni-at.

Offert.

4.

O rá-vi * De-um me-um

e-go Dá-ni-el, di-cens : Exáu-di, Dó-mi-ne, pre-ces ser-vi tu-i : il-lúmi-na fá-ci-em

tu-am su-per sanctu-á-ri-um tu-um :

et pro-pí-ti-us in-tén-de pó-pu-lum istum,

368 Feria IV. Quatuor Temporum Septembbris.

super quem invoca-tum est no-men tu-um,
De-us.
Comm. 2.
V O-vé-te, * et réd-di-te Dómi-no De-o ve-stro,
o-mnes qui in cir-cú-i-tu e-jus affér-tis mún-e-ra : ter-
rí-bi-li, et e-i qui aufert spí-ri-tum prín-ci-
pum : terri-bili a-pud omnes re-ges ter-rae.

Feria IV. Quatuor Temp. Septembbris.

Intr. 6.
E Xsul-tá-te De-o * adju-tó-ri no-stro :
ju-bi-lá-te De-o Ja-cob : sú-mi-te psal-mum ju-cún-

Feria IV. Quatuor Temporum Septembbris. 369

dum cum cí-tha-ra : cá-ni-te in-í-ti-o mensis tu-ba :
qui a praecéptum in Is-ra-el est, et ju-dí-ci-um
De-o Ja-cob. Ps. Testi-mó-ni-um in Jo-seph pósu-it
il-lud, cum ex-í-ret de terra Aegýpti : * lingua-m, quam non
nóve-rat, audi-vit. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

Post Lectionem.

Grad. 5.
Q Uis sic ut Dó-mi-nus * De-us no-ster,
qui in altis há-bi-tat : humí-li-a réspi-cit in cae-
lo et in terra?
v. Súsci-
tans

370 Feria VI. Quatuor Temporum Septembris.

a ter-ra ín-o pem, et de stérco-re
é-ri-gens* páu-pe-rem.

Post Epistolam.

Graduale. Beáta gens. 366.

Offertorium. Meditábor. 114.

Comm. 8.
C Omé-di-te * píngui-a, et bíbi-te mul-sum,
 et mítti-te partes e-is qui non praepa-ravé-runt si-bi :
 sanctus e-nim di-es Dómi-ni est, no-lí-te contri-stá-ri :
 gáudi-um ét-e-nim Dómi-ni est forti-tú-do no-strá.

Feria VI. Quatuor Temp. Septembris.

Introitus. Laetétur. 146.

Graduale. Convrétere Dómine. 108.

Offertorium. Bénedic ánima mea. 105.

Comm. 2.
A U-fer a me * oppróbri-um et contémptum,

Sabbato Quatuor Temporum Septembris. 371

qui- a man-dá-ta tu- a exqui-sí-vi, Dómi-ne : nam et
te- stimó-ni- a tu- a me-di-tá- ti-o me- a est.

Sabbato Quatuor Temp. Septembris.

Intr. 2.
V E-ní-te, * ado-ré-mus De- um, et pro-ci-dá-
 mus ante Dó- mi- num : plo- ré- mus ante e-
 um, qui fe-cit nos : qui a i- pse est Dómi- nus
 De- ús no- ster. Ps. Ve-ní- te, exsul-témus Dómi-no : *
 ju- bi-lémus De- o sa-lu-tá- ri nostro. Gló-ri- a Patri.
 Eu o u a e.

372 Dominica XVIII. post Pentecosten.

*Post primam Prophetiam, Graduale. Propítius esto. 107.
Post secundam Prophetiam, Graduale. Protéctor noster. 108.
Post tertiam Prophetiam, Graduale. Convértere. 108.
Post quartam Prophetiam, Graduale. Dirigátur. 109.
Post quintam Prophetiam, Hymnus. Benedíctus es. 16.
Post Epistolam, Tractus. Laudáte Dóminum. 110.
Offertorium. Dómine Deus. 110.*

Comm. 8.

M Ense sépti-mo * fe-sta ce-lebrá-bi- tis, cum in
ta-berna-cu- lis ha-bi-tá-re fé-ce-rim fi- li- os Isra-
el, cum edú-ce-re-m e- os de terra Aegýpti, ego Dó-
mi-nus De-us ve- ster.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

Intr. I.

D A pa-cem, * Dó- mi- ne, sus- ti-nénti-bus
te, ut prophé-tae tu- i fi-dé- les in-ve- ni- ántur :

Dominica XVIII. post Pentecosten. 373

ex-áu- di pre- ces servi tu- i, et ple-bis tu-
ae Is- ra- el. Ps. Laetá-tus sum in his quae dicta sunt
mi- hi : * in domum Dómi- ni í-bi- mus. Gló-ri- a Patri.
Eu ou a e.

Graduale. Laetatus sum. 139.

I.

A L- le- lú- ia. * ij.

V. Ti- mé- bunt gen- tes
no- men tu- um, Dó-mi- ne : et o-
mnes re- ges ter- rae gló-

ri-am * tu-am.

Offert. 5.
S Ancti-fi-cá-vit * Mó-y-ses altá-re
 Dómi-no, óffe-rens su-per il-lud ho-lo-
 cáu-sta, et ímmo-lans ví-cti-mas: fe-cit sa-
 cri-fí-ci-um vesper-tí-num in o-dó-rem su-a-
 vi-tá-tis Dó-mi-no De-o, in conspé-
 ctu fi-li-ó-rum Isra-el.

Comm. 4.
T Olli-te hó-sti-as, * et intro-i-te in á-

tri-a e-jus : ad-o-rá-te Dó-mi-num in au-la
 sancta e-jus.

Dominica XIX. post Pentecosten.

Intr. 4.
S A-lus pó-pu-li * ego sum, di-cit
 Dómi-nus : de quacúmque tri-bu-la-ti-ó-ne
 clamáve-rint ad me, exáu-di-am e-os :
 et e-ro il-ló-rum Dómi-nus in per-pé-
 tu-um. Ps. Atténdi-te pópu-le me-us le-gem me-am : *
 incli-ná-te aurem vestram in verba o-ris me-i.
 Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

Graduale. Dirigátur. 109.

376 Dominica XIX. post Pentecosten.

2.

A L-le-lú- ia. * ij. **X.** Confi- témi-
ui Dó- mi-no, et invocá- te nomen
e- jus : annunti- á- te inter gen-
tes * ó-pe-ra e- jus.

Offert. 8.

S I ambu-lá- ve- ro * in mé- di- o
tri- bu- la- ti- ó- nis, vi- vi- fi-cá-
bis me, Dó-mi- ne : et super i- ram
in-i- mi- có- rum me- ó- rum extén-
des ma- num tu- am, et salvum me

Dominica XX. post Pentecosten.

377

fe- cit déxte-ra tu- a.
Comm. 5.

T U mandásti * mandá- ta tu- a custo- dí-
ri ni-mis : ú-ti-nam di- rigántur vi- ae me- ae,
ad cu-sto- di- én-das ju-sti- fi-ca- ti- ó- nes tu- as.

Dominica XX. post Pentecosten.

Intr. 3.

O -mni- a * quae fe- cisti no- bis, Dó-mi- ne, in
ve- ro ju-dí- ci- o fe- cí- sti, qui a peccá- vi-
mus ti- bi, et mandá- tis tu- is non obe-dí- vi- mus :
sed da gló- ri- am nó-mi-ni tu- o, et fac no-

bís- cum se-cún-dum multi-tú- di nem mi- se- ri-cór-
di ae tu- ae. Ps. Be- á- ti imma-cu-lá-ti in vi-
a : * qui ámbu-lant in le- ge Dómi-ni. Gló-ri- a Patri.
E u o u a e.

Graduale. Oculi ómnium. 314.

3. A L- le- lú- ia. * ij.
¶. Pa- rá-tum cor me- um, De- us, pa- rá-
tum cor me- um: cantá- bo, et psal- lam
ti- bi gló-

ri- a * me- a.

Offert. I. S U-per flúmi- na * Baby-
ló- nis, il- lic sé- di- mus, et flé- vi-
mus, dum re-corda-ré mur tu- i,
Si- on.

Comm. 4. M Eménto * verbi tu- i servo tu- o, Dómi- ne
in quo mi-hi spem de-dí- sti : haec me conso- lá-ta
est in humili-tá-te me- a.

Dominica XXI. post Pentecosten.

Intr.

4.

I

N vo-luntá-te tu-a, * Dómi-ne, u-ni-vérsa
 sunt pó-si-ta, et non est qui pos-sit re-sí-
 ste-re vo-luntá-ti tu-ae: tu e-nim fe-cí-sti
 ómni-a, caelum et terram, et u-ni-vérsa
 quae cae-li ámbi-tu conti-néntur:
 Dó-mi-nus u-ni-versó-rum tu es.
 Ps. Be-á-ti immacu-lá-ti in vi-a: * qui ámbu-lant in
 lege Dómi-ni. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.

Grad.

2.

D

O-mi-ne, * re-fú-gi-um fa-ctus es

no-bis, a gene-ra-ti-ó-

ne et progé-ni-e.

V. Pri-úsquam mon-

tes fi- e-rent, aut forma-ré-tur

ter-ra et orbis: a saé-

cu-lo, et in saé-cu-lum tu es

* De-us.

2.

A

L-le- lú-ia. * ij.

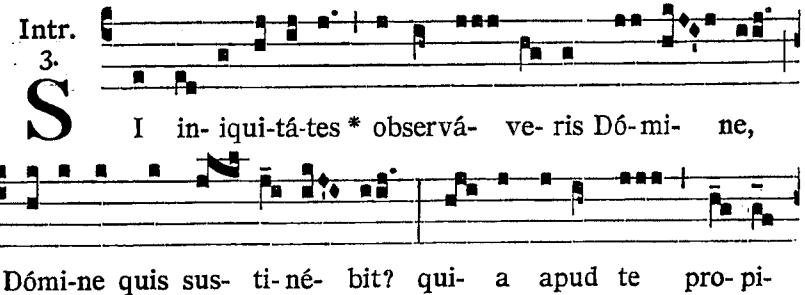
Musical notation for the Offertorium of Dominica XXI. The music is written in four-line red staves. The first two staves begin with a large capital 'V' and a small '2.'. The lyrics are in Latin, referring to Job and Satan's temptation. The third staff begins with a large capital 'I' and a small '2.'. The fourth staff begins with a large capital 'V' and a small '2.'

W. In éx-i-tu
Is-ra-el ex Ae-gýpto, do-mus
Ja-cob de pô-pu-lo * bárba-ro.

Offert.
2. V IR e-rat * in ter-ra nómí-ne Job,
sim-plex et re-ctus, ac ti-mens De-um : quem
Sa-tan pé-ti-it, ut tentá-ret : et da-ta est e-i
pot-é-stas a Dómi-no in facultá-te et in
carne e-jus : perdi-dítque o-mnem substánti-am

Musical notation for the Gradual of Dominica XXII. The music is written in four-line red staves. It includes a Commune section and three parts labeled 'I.', 'II.', and 'III.'. The lyrics are in Latin, referring to Jesus' passion and the psalmist's prayer for deliverance.

ipsí-us, et fí-li-os : car-nem quo-que
e-jus gra-vi úl-cé-re vulne-rá-vit.
Comm.
I. N sa-lu-tá-ri tu-o * á-nima me-a, et in verbum
tu-um spe-rá-vi : quando fá-ci-es de persequénti-bus
me ju-dí-ci-um? in-íqui perse-cú-ti sunt me, ádu-va
me, Dómi-ne De-us me-us.

Musical notation for the Introit of Dominica XXII. The music is written in four-line red staves. It includes an Intrada section and three parts labeled '1.', '2.', and '3.'. The lyrics are in Latin, referring to the Lord's judgment and salvation.

Intr.
3. S I in-íqui-tá-tes * observá-ve-ris Dó-mi-ne,
Dó-mi-ne quis sus-ti-né-bit? qui a apud te pro-pi-

384 Dominica XXII. post Pentecosten.

ti-á-ti-o est, De-us Isra-el. Ps. De
pro-fundi-s clamávi ad te Dómi-ne : * Dó-mi-ne exáudi
vo-cem me-am. Gló-ri-a Patri. Eu o u a e.
Grad. I.
E C- ce * quam bonum, et quam ju-cún-
dum ha-bi-tá-re fra-tres in u- num!
Offert. I.
V. Sic-ut unguéntum
in cá-pi-te, quod de-scén- dit in
bar- bam, bar- bam * A- a- ron.

Dominica XXII. post Pentecosten. 385

I.
A L-le- lú- ia. * ij.
V. Qui ti-
ment Dó-
mi-num, spe- rent in e- o : ad-
jú- tor et pro- té- cto
* e- ó- rum est.
Offert. I.
R E- cordá- re me- i, * Dó- mi- ne, omni-
pot-entá- tu- i dó- mi- nans : da sermó-nem
re- ctum in os me- um, ut plá-ce- ant
ver- ba me- a in conspé-

386 Dominica XXIII. post Pentecosten.

ctu prínci pis.
Comm. 8.
E - go clamá- vi, *quó-ni- am exaudí- sti me
De- us : inclí-na aurem tu- am, et exáu- di
ver- ba me- a.

Dominica XXIII. post Pentecosten.

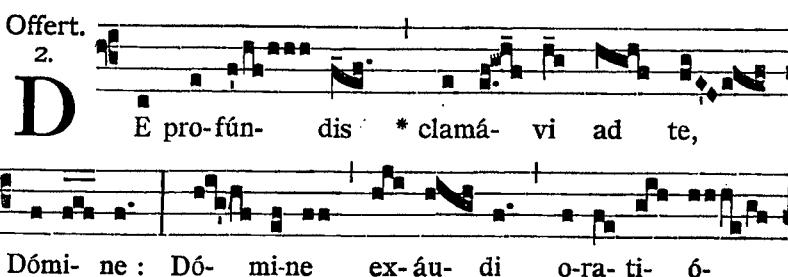
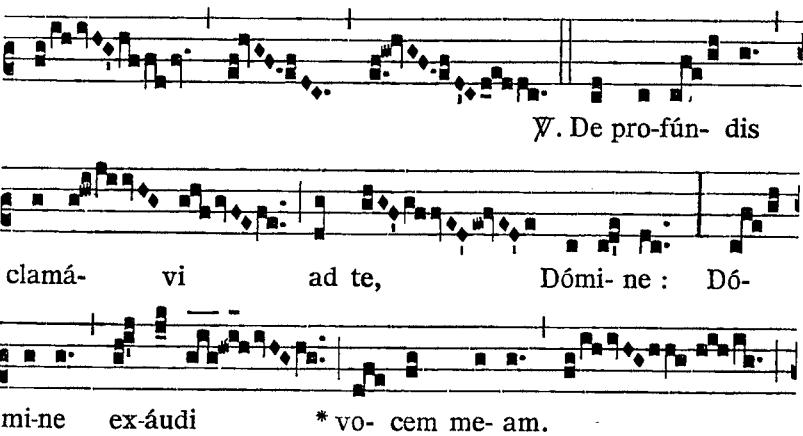
Intr. 6.
D I- cit Dó- mi-nus : * Ego có- gi-to co- gi-
ta- ti- ó- nes pa- cis, et non affli- ctí- ó-
nis : invo-cá- bi- tis me, et ego exáu-di- am

Dominica XXIII. post Pentecosten. 387

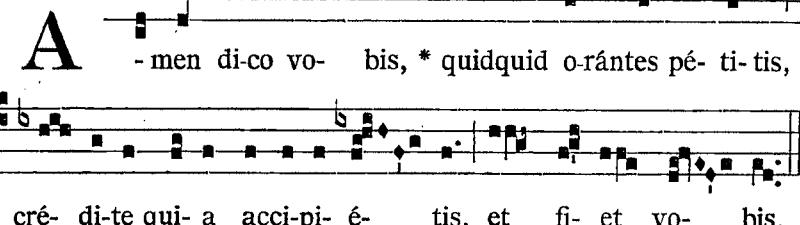
vos : et redú- cam capti- vi- tá- tem ve- stram de
cunctis lo- cis. Ps. Be-ne- di- xísti Dómi- ne terram
tu- am : * avertísti capti- vi- tá- tem Ja-cob. Gló- ri- a Patri.
Eu o u a e.
Grad. 7.
L I-be- rásti nos, * Dó- mi-ne, ex af- li-
génti- bus nos : et e- os qui nos odé-
runt, con- fu- dí- sti. V. In De-
laudá- bimur to- ta di- e, et

7.
A L-le-lú- ia. * ij.

Comm. I.
A

In Dominica XXIV. et reliquis, si plures XXIV. fuerint Dominicae post Pentecosten, Introitus, Graduale, Offertorium et Communio semper dicuntur ut in Dominica vigesima tertia.